

SILESIOUSINFO

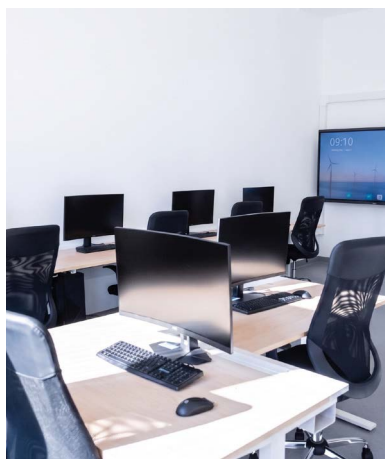
Rola Centrum Symulacji
Medycznej
w nowoczesnej dydaktyce
na przykładzie ANS AS

Rewolucja algorytmiczna
w szkolnictwie wyższym.
Agenci GPT jako
katalizator nowego
modelu samokształcenia

Spółeczna odpowiedzialność
jako wymiar akademickiego
zaangażowania.
W ANS AS pracuje nowy
Zespół ds. Społecznej
Odpowiedzialności Uczelni

AKADEMIA NAUK STOSOWANYCH
ANGELUSA SILESIIUSA

Akademia Nauk Stosowanych Angelusa Silesiusa

Spis treści

Robert Wiszniowski, Piotr Sylwestrzak: Odporność regionalna. Nowa misja Akademii Nauk Stosowanych Angelusa Silesiusa	3
---	---

DYDAKTYKA

Piotr Sylwestrzak, Joanna Augustyniak: Nowoczesne zmiany w ANS AS. Raport z realizacji projektu przeciwdziałania drop-outowi	14
Małgorzata Babińska, Mirosława Nikodemka: Realizacja projektu „Przyszłość w Waszych rękach! – wspieranie kompetencji”. Nowy wymiar zaangażowania w kształcenie	18
Justyna Jaskólska, Tomasz Stasiński: Kompetencje, które przekraczają granice	22
Mirosława Nikodemka: Od sali dydaktycznej do rynku pracy – jak współpraca z pracodawcami wspiera rozwój przedsiębiorczości studentów	26
Joanna Kaszuba: Jak kształcimy nauczycieli dla społeczeństwa 5.0	29
Małgorzata Florczak-Strama: Od zarządzania do zarządzania zrównoważonym rozwojem. Studia odpowiadające na wyzwania przyszłości	31
Kazimiera Marzec: Co nowego na kierunku bezpieczeństwo wewnętrzne?	32
Krzysztof Żak, Elżbieta Lis: Od gipsu do sztucznej inteligencji – nowe oblicze technik dentystycznych	36
Katarzyna Fitryk: Kosmetologia w ANS ANS AS – studia, które dają doświadczenie już od pierwszego roku	38
Małgorzata Bujnowska: Rola Centrum Symulacji Medycznej w nowoczesnej dydaktyce na przykładzie ANS AS	41
Małgorzata Bujnowska: Kształcenie ratowników medycznych – teoria i praktyka w działaniu ...	45

NAUKA

Beata Detyna: Siła synergii ludzi, dyscyplin i partnerstw. Potencjał naukowy ANS AS	48
Robert Wiszniowski, Piotr Sylwestrzak: Rewolucja algorytmiczna w szkolnictwie wyższym. Agenci GPT jako katalizator nowego modelu samokształcenia	51
Beata Detyna: „Nauka w działaniu – Akademia dla Społeczeństwa”. Realizujemy projekt w ramach konkursu MNiSW „Społeczna Odpowiedzialność Nauki III – Popularyzacja Nauki”	63
Beata Detyna: ANS AS w Sieci POP Science. Nowe możliwości popularyzacji badań	66
Katarzyna Szwedziak: Po co uczelni zawodowej nauka? Badania stosowane jako odpowiedź na wyzwania współczesności	68
Małgorzata Florczak-Strama: Społeczne i organizacyjne aspekty automatyzacji procesów magazynowych w świetle paradygmatu logistyki 5.0	70
Agata Krycia-Chomińska: Co przekonuje konsumentów do płacenia więcej za zrównoważone produkty?	73

Izabela Wróblewska: Jakość życia jako istotny element oceny stanu zdrowia człowieka	75
Paulina Augustyn: Suplementacja we współczesnym świecie – moda czy konieczność? Perspektywa dietetyka klinicznego	78
Małgorzata Babińska: Między trudnościami a potrzebą porozumienia	81
Joanna Świrski-Korłub: Rola Wydawnictwa Naukowego ANS AS w budowaniu potencjału naukowego i społecznej odpowiedzialności Uczelni	85
Beata Detyna: Rozwój naukowy pracowników ANS AS. Finansowanie awansów i inne formy wsparcia	87

ORGANIZACJA

Robert Wiszniowski, Piotr Sylwestrzak: Kampus przyszłości staje się faktem: rekordowe dotacje napędzą rozwój ANS AS	90
Piotr Sylwestrzak: Nowa era innowacji: budujemy Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości Wiedzy i Edukacji Green & Tech	95
Beata Detyna: Społeczna odpowiedzialność jako wymiar akademickiego zaangażowania. W ANS AS pracuje nowy Zespół ds. Społecznej Odpowiedzialności Uczelni	100
Beata Detyna: Partnerstwo i dialog – znaczenie relacji z otoczeniem. Nasze nowe porozumienia o współpracy	103
Beata Detyna: „Wsparcie uczelni w ograniczaniu przedwczesnego kończenia nauki przy wykorzystaniu danych z systemu ELA”. Realizujemy zadanie publiczne w ramach projektu MNiSW	106
Joanna Augustyniak, Piotr Sylwestrzak: Wzmacniamy potencjał administracyjny Uczelni – ANS AS odpowiada na wyzwania przyszłości	109
Małgorzata Bujnowska: Rok dynamicznych zmian na Wydziale Nauk o Zdrowiu ANS AS	112
Agnieszka Wach: „Monovette” – studencka inicjatywa w służbie nauki i pielęgniarstwa	114
Kamil Glinka: „Akademia STEM”	116
Kamil Glinka: Międzynarodowa Konferencja Naukowa „Administracja publiczna 4.0. Inteligentne rozwiązania dla regionu”	118
Julia Stec: Studenci jako współtwórcy życia akademickiego	119

SILESIUSINFO

Biuletyn Informacyjno-Publicystyczny Społeczności
Uczelnianej Akademii Nauk Stosowanych
Angelusa Silesiusa

Rok XV, nr 41, październik 2026 r. (rocznik)
ISSN 2720-0442 (wersja on line)
ISSN 2081-707X (wersja drukowana)

Wydawnictwo Naukowe
Akademii Nauk Stosowanych Angelusa Silesiusa
Biuro Promocji
ul. Zamkowa 4, 58-300 Wałbrzych

wydawnictwo@ans.edu.pl
biuropromocji@ans.edu.pl

Redakcja merytoryczna
Beata Detyna

Korekta i redakcja językowa
Joanna Świrski-Korłub

Projekt graficzny
Wirginia Grochowska

Skład
Elżbieta Krok

Zdjęcia
Wirginia Grochowska, zbiory autorów,
Archiwum Uczelni

Opublikowano na licencji Creative Commons
Uznanie autorstwa 4.0 Międzynarodowa (CC BY 4.0).
Skrócona treść licencji na
<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.pl>

prof. dr hab. Robert Wiszniowski

rektor ANS AS

dr Piotr Sylwestrzak

kanclerz ANS AS

Odporność regionalna. Nowa misja Akademii Nauk Stosowanych Angelusa Silesiusa

Wyobraźmy sobie świat, w którym instytucja kształtująca ludzkie umysły przez blisko dwieście lat nagle traci swój najcenniejszy skarb – monopol na wiedzę. Klasyczny model uniwersytetu, zakorzeniony w dziewiętnastowiecznym ideale humboldtowskim, łączącym autonomiczne badania z abstrakcyjnym kształceniem, osiągnął współcześnie barierę strukturalnej i funkcjonalnej wydolności. Przez stulecia instytucje akademickie posiadały bezwzględny monopol na dystrybucję, weryfikację oraz certyfikowanie zaawansowanych zasobów kognitywnych. Współcześnie jednak, w dobie wykładniczego rozwoju wielkich modeli językowych, architektur kognitywnych sztucznej inteligencji, obliczeń kwantowych oraz zaawansowanych technologii środowiskowych (*CleanTech*) surowe dane faktograficzne uległy całkowitej komercjalizacji i demokratyzacji. Stały się one dobrem powszechnym, niskokosztowym i dostępnym bez barier instytucjonalnych w czasie rzeczywistym. Zjawisko to unieważnia dotychczasową rolę uczelni jako prostej „hurtowni wiedzy”, zmuszając systemy edukacji wyższej do redefinicji ich misji dziejowej. Bo po co spędzać godziny na nudnym wykładzie, skoro algorytm potrafi zaszerwować esencję całej światowej literatury w kilka sekund?

Cyfrowy wstrząs w murach akademickich

U progu roku akademickiego 2026/2027 globalna nauka staje przed fundamentalnym pytaniem o sens istnienia struktur akademickich w obliczu systemów sztucznej inteligencji, które w testach benchmarkowych i standaryzowanych egzaminach lekarskich czy prawniczych osiągają wyniki wyższe niż 90% populacji ludzkich abiturientów. To nie jest odległa wizja z literatury *science fiction*, lecz twarda rzeczywistość transformacji cyfrowej, która rzuca wyzwanie ludzkiemu intelektowi. Najnowsze analizy publikowane na łamach wiodących periodyków, takich jak „Science” oraz „Nature”, jednoznacznie wskazują na głęboką polaryzację globalnego sektora szkolnictwa wyższego. Podczas gdy metropolitalne uniwersytety badawcze konsolidują się wokół kapitałochłonnych megaprojektów teoretycznych, kluczowy ciężar budowania odporności regionalnej, absorpcji innowacji przez małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP) oraz strategicznej ochrony lokalnych rynków pracy spoczął na ewolucyjnie zwinnych akademiach nauk stosowanych (ANS). Egzemplifikacją tego paradygmatu jest transformacja strukturalna, jaką przechodzi Akademia Nauk Stosowanych Angelusa Silesiusa (ANS AS) z siedzibą w Wałbrzychu. *Institution-building* w tym ujęciu staje się procesem projektowania odporności systemowej całego subregionu gospodarczego. W świecie, w którym maszyny bezbłędnie operują faktami, uniwersytet

przyszłości musi przestać uczyć tego, co można bezpłatnie wygenerować jednym promptem. Prawdziwą wartością staje się to, czego algorytmy nie potrafią skopiować: krytyczny osąd, etyczna intuicja oraz zdolność do brania odpowiedzialności za błędy systemów autonomicznych.

Peryferia stają się awangardą

Co ten epistemologiczny zwrot oznacza dla przeciętnego człowieka szukającego swojego miejsca na rynku pracy? Oznacza on, że zwinne uczelnie regionalne rezygnują z akademickiego snobizmu na rzecz technologicznego pragmatyzmu, przekształcając się w tętniące życiem ekosystemy innowacji. Student nie jest już pasywnym odbiorcą gotowych slajdów, lecz aktywnym partnerem w procesie weryfikacji danych dostarczanych przez sztuczną inteligencję. Przełom algorytmiczny, wbrew powszechnym obawom o technologiczną alienację, paradoksalnie wymusza powrót do głębokich, humanistycznych korzeni edukacji.

Sukcesu akademii nie mierzy się już wyłącznie liczbą publikacji w hermetycznych bazach danych, ale realną odpornością lokalnej społeczności – inżynierów, logistyków czy personelu medycznego – na cyfrowy wstrząs. Wałbrzyski przypadek udowadnia, że dawne ośrodki postindustrialne mogą stać się liderami nowoczesności, jeśli tylko porzucą dawne schematy i przekształcą tradycyjne nauczanie w żywe laboratoria. Ostatecznie uniwersytet przetrwa tę rewolucję tylko pod jednym warunkiem: musi przestać być sterylnym muzeum zakonserwowanej wiedzy, a stać się dynamiczną kuźnią ludzkiej sprawczości i charakteru.

Asymetria strukturalna rynków wiedzy. Przełamywanie efektu *AI Brain Drain*

Podczas gdy uwaga opinii publicznej skupia się na efektownych premierach nowych aplikacji konsumenckich, w zaciszu laboratoriów toczy się cicha, lecz bezwzględna wojna o ludzkie umysły. Współczesna nauka akademicka funkcjonuje obecnie w warunkach permanentnego kryzysu dystrybucji zasobów ludzkich, który zagraża jej fundamentalnej autonomii. Najnowsze raporty socjoekonomiczne alarmująco dowodzą, że sektor publiczny wyraźnie i bezprecedensowo przegrywa wyścig o talenty naukowe z transnarodowymi korporacjami sektora *Big Tech*. To niepokojące zjawisko, powszechnie określane w literaturze przedmiotu jako *AI Brain Drain* (drenaż mózgów w obszarze sztucznej inteligencji), przestało być już problemem natury wyłącznie finansowej czy płacowej. Choć astronomiczne zarobki w Dolinie Krzemowej kuszą młodych badaczy, kluczowym czynnikiem polaryzującym i dzielącym ten świat stał się asymetryczny dostęp do wielkoskalowej infrastruktury obliczeniowej, niezbędnej do trenowania modeli głębokich sieci neuronowych. Mówiąc najprościej, uniwersytety nie mają na czym liczyć. Superkomputery komercyjnych korporacji pożerają energię elektryczną na poziomie małych miast, co stwarza barierę sprzętową nie do przebycia dla tradycyjnych uczelni publicznych. Ta technogeniczna asymetria wywołuje głębokie zaniepokojenie wśród niezależnych obserwatorów rynków akademickich. Zamiast pluralizmu myśli otrzymujemy cyfrową monokulturę kontrolowaną przez wąskie grupy interesu kapitałowego. Ta drastyczna

monopolizacja zasobów sprzętowych skutecznie uniemożliwia niezależnym ośrodkom akademickim prowadzenie suwerennych i nieskrępowanych badań podstawowych w obszarach kluczowych dla dalszego rozwoju całej naszej cywilizacji. Stoimy u progu sytuacji, w której to prywatne korporacje będą autorytarnie decydować, jakie prawdy naukowe zostaną odkryte, a jakie pozostaną w cieniu komercyjnej nieopłacalności. „Przesunięcie punktu ciężkości zaawansowanych innowacji kognitywnych z otwartych uniwersytetów do zamkniętych, komercyjnych centrów badawczych stanowi bezpośrednie i fundamentalne zagrożenie dla obiektywizmu oraz transparentności procesu recenzji naukowej (*peer review*)” – jednoznacznie wskazują autorzy kluczowych analiz opublikowanych na łamach prestiżowego magazynu „Science”. Praca naukowa chowana za murami korporacyjnych tajemnic handlowych traci swój największy walor – możliwość społecznej i niezależnej weryfikacji. Jeśli algorytmy stają się czarnymi skrzynkami, do których klucz mają tylko najbogatsi prezesi, to tradycyjna idea poszukiwania obiektywnej prawdy zostaje zastąpiona optymalizacją zysku. Czy w tym nierównym starciu Dawida z Goliatem publiczna edukacja wyższa jest skazana na całkowitą porażkę? Niekoniecznie, pod warunkiem że zmienimy reguły gry i przeniesiemy teatr działań wojennych na zupełnie inny, niedostępny dla czystej teorii teren. W tym głęboko spolaryzowanym krajobrazie regionalne uczelnie o profilu praktycznym nagle identyfikują swoją unikalną, wręcz rewolucyjną przewagę strategiczną. Okazuje się bowiem, że cyfrowa chmura obliczeniowa, choć potężna, ma jedną zasadniczą wadę: nie posiada rąk ani nóg i jest całkowicie odcięta od fizycznego świata. Sektory przyszłości – takie jak generatywna sztuczna inteligencja (AI), odnawialne źródła energii (*CleanTech/ClimateTech*), zaawansowana biotechnologia, innowacje z obszaru *MedTech* czy technologie sektora kosmicznego – bezwzględnie wymagają fizycznego, zlokalizowanego interfejsu z rzeczywistością operacyjną. To właśnie w tym miejscu przebiega nowa linia demarkacyjna między czystą symulacją a praktycznym życiem. O ile zaawansowany model predykcyjny jest w stanie bezbłędnie i w kilka milisekund zasymulować optymalny rozkład obciążeń w inteligentnej sieci elektroenergetycznej lub dokonać zdalnej detekcji mikroskopijnych anomalii tkankowych w badaniach MRT, o tyle algorytm ten nie posiada fizycznej zdolności do montażu mikroinstalacji fotowoltaicznej na dachu realnego budynku. Sztuczna inteligencja, zamknięta w sterylnych serwerowniach, nie wykona skomplikowanego, inwazyjnego zabiegu z zakresu kosmetyki medycznej ani nie przeprowadzi manualnie precyzyjnej resuscytacji krążeniowo-oddechowej na oddziale intensywnej terapii w warunkach nagłego zagrożenia życia. Do tych czynności wciąż potrzebny jest żywy, doskonale wyszkolony człowiek, który potrafi działać pod presją stresu i dynamicznie zmieniającego się otoczenia. Żyjemy faktycznie w czasach fascynującego paradoksu, kiedy im bardziej zaawansowany staje się kod cyfrowy, tym cenniejsza staje się fizyczna interwencja człowieka w świecie materialnym. Żaden model językowy nie dokona manualnej kalibracji precyzyjnych czujników kosmicznych ani nie uszczelni uszkodzonej instalacji geotermalnej. To właśnie w szczelinie między cyfrową symulacją a realizacją rodzi się przestrzeń dla nowej tożsamości akademii nauk stosowanych. Otrzymujemy szansę na renesans zawodów praktycznych, które przez dekady były niesłusznie marginalizowane przez tradycyjne, oderwane od życia podejście teoretyczne. Ta fascynująca, ontologiczna asymetria pomiędzy

światem bitów a światem atomów staje się autentycznym ratunkiem dla lokalnych społeczności. Maszyny mogą pisać teksty i analizować miliony linii kodu, ale świat realny wciąż potrzebuje namacalnego rzemiosła, empatii i ludzkiej, eksperckiej intuicji. Zrozumienie tego faktu całkowicie zmienia dotychczasową hierarchię prestiżu w świecie nauki. Prestiż nie płynie już z abstrakcyjnego zamknięcia w wieży z kości słoniowej, ale z umiejętności aktywnego kształtowania i ochrony otaczającej nas rzeczywistości. Przecież dla postindustrialnego, dynamicznie transformującego się subregionu wałbrzyskiego ta ontologiczna asymetria staje się autentyczną tarczą odpornościową. Miasto, które kiedyś opierało swój byt na tradycyjnym przemyśle wydobywczym, dziś buduje swoją nową tożsamość na solidnych fundamentach wiedzy stosowanej. Akademia Nauk Stosowanych Angelusa Silesiusa z siedzibą w Wałbrzychu niezwykle precyzyjnie projektuje swoje plany strategiczne na rok akademicki 2026/2027 wokół koncepcji hybrydowości kognitywno-praktycznej. Pojęcie to, definiowane jako ścisłe i nieustanne sprzężenie zwrotne pomiędzy najnowszymi narzędziami analitycznymi AI a wysokospecjalistycznym, ludzkim rzemiosłem zawodowym, staje się nowym drogowskazem dydaktycznym dla całej instytucji. Współczesna edukacja w Wałbrzychu nie polega już na naiwnym, neoluddystycznym i bezkrytycznym odrzuceniu maszyn czy algorytmów sztucznej inteligencji. Wręcz przeciwnie, studenci są zachęcani do intensywnego korzystania z asystentów cyfrowych, jednak główny nacisk przesunięty jest na wykształcenie u nich zaawansowanych kompetencji nadzorczych, krytycznych i audytorskich wobec systemów autonomicznych. Absolwent wałbrzyskiej uczelni ma być tym, który potrafi zweryfikować halucynacje sztucznej inteligencji i podjąć ostateczne, odpowiedzialne decyzje inżynierskie lub medyczne. W ten sposób student uczy się patrzeć na algorytmy jak na zaawansowane instrumenty pomocnicze, a nie nieomyślne wyrocznie. Taki model kształcenia diametralnie podnosi wartość młodych specjalistów na nowoczesnym, wymagającym rynku pracy. Są oni bowiem odporni na bezrobocie technologiczne, ponieważ ich unikalna wiedza łączy elastyczność cyfrową z manualną i społeczną sprawczością. Wałbrzyska uczelnia staje się w ten sposób swoistym inkubatorem nowej klasy specjalistów, gotowych na wyzwania połowy XXI wieku. Współpraca z lokalnym przemysłem strefowym pozwala na natychmiastowe testowanie śmiałych hipotez w warunkach rzeczywistych napięć rynkowych. Absolwenci nie przechodzą bolesnego procesu adaptacji po zakończeniu studiów, ponieważ ich środowisko edukacyjne było tożsame z rynkowym. Budowanie takiej odporności regionalnej skutecznie chroni subregion przed stagnacją gospodarczą w momentach globalnych kryzysów technologicznych. Dlatego programy studiów w ANS AS stają się tym samym dynamicznym poligonem doświadczalnym, na którym teoria natychmiast sprawdza swoją użyteczność. Wykładowcy porzucają tradycyjne, nużące czytanie slajdów, stając się mentorami i partnerami w interdyscyplinarnych projektach badawczo-wdrożeniowych. Nauka w Wałbrzychu zyskuje głęboki, lokalny sens, odpowiadając bezpośrednio na realne potrzeby okolicznych przedsiębiorstw oraz placówek ochrony zdrowia. Dzięki temu uniwersytet praktyczny przestaje być tylko kolejną szkołą zawodową, a staje się kluczowym architektem regionalnego bezpieczeństwa, innowacji i społecznego dobrobytu. Ostatecznie wałbrzyski paradygmat udowadnia, że nawet w epoce totalnej dominacji Big Techu lokalna akademia może odnaleźć swoją wielkość,

stając się niezastąpionym strażnikiem czysto ludzkich i namacalnych kompetencji. Nauka powraca tym samym do swojej pierwotnej, pragmatycznej funkcji – ma służyć bezpośrednio człowiekowi i chronić jego dobrostan w najbliższym otoczeniu.

Architektura przestrzeni transferu technologii – Willa Daisy i model *Living Labs*

Jak dotychczas wyglądała klasyczna ścieżka wdrażania innowacji? Przez całe dekady proces ten przypominał bolesny, liniowy marsz: odizolowany od świata naukowiec w białym fartuchu pracował nad abstrakcyjną formułą w uniwersyteckim zaciszu, przekazywał ją rzecznikowi patentowemu, a lata później odległa fabryka próbowała rozszyfrować, jak przełożyć ten teoretyczny zapis na zysk operacyjny. Współczesna międzynarodowa teoria zarządzania innowacjami jednoznacznie i bezapelacyjnie odrzuca ten przestarzały, ociężały model na rzecz systemów otwartych typu *Living Labs* (żywe laboratoria) oraz dynamicznie zintegrowanych platform klasterowych, znanych jako *Research Hubs*. W realiach permanentnej i niezwykle gwałtownej zmienności technologicznej innowacja nie może bowiem rodzić się w próżni; musi być „ko-kreowana”, brutalnie testowana i permanentnie modyfikowana w realnym środowisku bytowym oraz zawodowym jej końcowych użytkowników. Wydaje się, że mamy do czynienia z fundamentalnym zwrotem paradygmatycznym. Model ten pozwala na radykalne zminimalizowanie ryzyka wdrożeniowego, które dotychczas pochłaniało miliony złotych w nietrafionych projektach, a zarazem drastycznie przyspiesza rynkowy cykl życia nowo powstających produktów. Okazuje się, że najlepszym poligonem doświadczalnym nie jest sterylna sala laboratoryjna, lecz tętniąca życiem, pełna nieprzewidywalnych zmiennych rzeczywistość rynkowa. Ta interaktywna metoda przekształca bierną konsumpcję wiedzy w proces aktywnego rozwiązywania realnych problemów społeczno-gospodarczych. Buduje ona organiczny pomost między czystą nauką a natychmiastową aplikacją komercyjną, gwarantując, że publiczne inwestycje w edukację przynoszą namacalne stopy zwrotu dla całego regionu.

Willa Daisy jako rdzeń (core) wałbrzyskiego ekosystemu innowacji

W strukturze instytucjonalnej ANS AS ten rewolucyjny model znalazł swój wyjątkowy, architektoniczny i funkcjonalny punkt zwrotny w postaci zabytkowej Willi Daisy. Ten niezwykle, historyczny obiekt, stanowiący od pokoleń istotny element tożsamości kulturowej oraz dziedzictwa Dolnego Śląska, został poddany pełnej i niezwykle odważnej rekonfiguracji funkcjonalnej. To właśnie Willa Daisy, będąca niegdyś niemyym świadkiem dawnej potęgi przemysłowej regionu, narodziła się na nowo jako ultranowoczesny Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości, Wiedzy i Edukacji Green & Tech oraz interdyscyplinarne centrum badawcze. Przekraczając jej progi, obserwujemy fascynujący dialog przeszłości z przyszłością, gdzie zabytkowa architektura skrywa zaawansowane cyfrowo przestrzenie co-workingowe oraz laboratoria analityczne. W tej unikalnej przestrzeni wałbrzyska uczelnia w sposób modelowy operacjonalizuje klasyczną koncepcję pięciokrotnej

helisy (*Quintuple Helix*), wymuszając ciągłą, dynamiczną interakcję pomiędzy strukturami akademickimi, sektorem prywatnym a organami samorządu terytorialnego, służąc nadrzędnemu celowi, jakim jest dobrostan ekosystemu naturalnego subregionu. Dzięki takiemu podejściu Willa Daisy stanie się prawdziwym tygłem innowacji, w którym trzy odrębne języki – naukowa precyzja, korporacyjna efektywność i publiczna odpowiedzialność – zostają przetłumaczone na spójną strategię rozwoju subregionu. Samorząd wnosi do tego układu realne wyzwania miejskie, biznes dostarcza rynkowe zapotrzebowanie i kapitał, a akademia zasila system świeżym, nieskręgowanym dogmatami talentem kognitywnym. Układ tych trzech sił sprawia, że żaden projekt rozwijany w tym miejscu nie rodzi się martwy ani oderwany od rzeczywistych potrzeb społecznych.

Trzy filary transformacji technologicznej

Willa Daisy grupuje wokół siebie trzy komplementarne, precyzyjnie zaprojektowane sub-ekosystemy, z których każdy odpowiada na inne, kluczowe wyzwanie współczesnego rynku pracy:

Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości, Wiedzy i Edukacji Green & Tech w Willi Daisy. To przestrzeń stworzona z myślą o inkubacji akademickich startupów przyszłości oraz nowoczesnych spółek typu spin-off i spin-out. Studenci kierunków menedżerskich i inżynierskich, takich jak logistyka, zarządzanie oraz administracja, nie uczą się tu biznesu z przestarzałych podręczników. Uzyskują oni całkowicie bezpłatny, bezpośredni dostęp do zaawansowanego doradztwa prawnego, ze szczególnym uwzględnieniem zgodności operacyjnej z rygorystycznym, europejskim aktem o sztucznej inteligencji (EU AI Act) oraz mechanizmami pozyskiwania finansowania ze źródeł venture capital. Dla raczkujących startupów unijna biurokracja cyfrowa bywa barierą śmiertelną, dlatego ten instytucjonalny parasol ochronny jest zasobem bezcennym. W tej przestrzeni młodzi innowatorzy z Wałbrzycha rozwijają systemy autonomicznego zarządzania mikromagazynami oraz autorskie aplikacje optymalizujące gospodarkę energetyczną w sektorze MŚP. Kształcenie to zmienia status studenta z poszukiwacza pracy w kreatora nowych miejsc zatrudnienia.

Logistyczny i technologiczny Living Lab. Projekt ten realizowany jest w głębokiej, codziennej symbiozie z Wałbrzyską Specjalną Strefą Ekonomiczną (WSSE „INVEST-PARK”). W tych warunkach studenci całkowicie rezygnują ze sterylnej bezpieczeństwa hipotetycznych studiów przypadku. Wkraczają bezpośrednio na hale produkcyjne i do centrów dystrybucyjnych, aby testować i wdrażać zaawansowane algorytmy optymalizacji procesów logistycznych w rzeczywistym środowisku operacyjnym fabryk zlokalizowanych w strefie. Wyobraźmy sobie studenta modyfikującego kod sterujący pracą autonomicznych wózków widłowych (AGV) w czasie, gdy te poruszają się w realnym, dynamicznym strumieniu magazynowym. Młodzi innowatorzy zderzają się z realnymi problemami: zakłóceniami sieci bezprzewodowych, mechanicznymi ograniczeniami sprzętu czy czynnikami ludzkimi. Taki trening buduje bezprecedensową elastyczność intelektualną i sprawia, że badania naukowe stają się bezpośrednim impulsem podnoszącym wydajność przemysłu.

Medyczny Research Hub. Ostatni, niezwykle istotny filar ekosystemu, oparty na zaawansowanych zasobach monoprofilowego Centrum Symulacji Medycznej ANS AS. Łączy on wysokospecjalistyczną dydaktykę na kierunkach pielęgniarstwo i kosmetologia z zaawansowanymi pracami badawczo-rozwojowymi (R&D) nad nowymi technologiami z sektora *MedTech*. Hub służy jako autentyczny poligon doświadczalny dla innowacyjnych, zrobotyzowanych procedur terapeutycznych i diagnostycznych. To miejsce, w którym ludzka empatia spotyka się z inżynierską precyzją. Studenci trenują trudne procedury medyczne na zaawansowanych, naszpikowanych czujnikami fantomach, które idealnie imitują reakcje patologiczne ludzkiego organizmu. Jednocześnie zewnętrzne firmy technologiczne wykorzystują ten hub do prowadzenia testów użyteczności nowo projektowanego sprzętu medycznego przed wprowadzeniem go do masowej produkcji. Chroni to pacjentów i personel szpitalny, zanim urządzenie trafi na realny oddział kliniczny, pozycjonując Wałbrzych jako kluczowy punkt na mapie globalnych innowacji medycznych.

Ekosystemy IoT w służbie bezpieczeństwa. Tarcza ochronna Wałbrzycha

Wyobraźmy sobie miasto, które zamiast polegać na nielicznych, odizolowanych stacjach meteorologicznych, zyskuje własny, cyfrowy układ nerwowy oplatający każdą dzielnicę. Najbardziej spektakularnym dowodem na wyjście nauki stosowanej poza tradycyjne mury uczelni jest wdrożenie przez ANS AS w Wałbrzychu rozproszonego systemu eko-technologicznego w postaci sieci 12 masztów pomiarowych. Układ ten, rozmieszczony w oparciu o zaawansowane analizy topograficzne i aerodynamiczne subregionu wałbrzyskiego, stanowi unikalną w skali kraju infrastrukturę badawczo-wdrożeniową. Maszty, wyposażone w zaawansowane sensory pomiarowe, będą pełnić funkcję zintegrowanej, inteligentnej tarczy obronnej i ochronnej całej aglomeracji. Każda z tych dwunastu konstrukcji została zaprojektowana jako całkowicie autonomiczny podwzrost pomiarowy, zdolny do nieprzerwanej pracy w trudnych warunkach sudeckiej zimy. To właśnie na tych masztach będzie zainstalowana aparatura o standardzie badawczym, która w czasie rzeczywistym bada tętno miasta. W skład tego zaawansowanego systemu wchodzi najwyższej klasy czujniki:

- ◆ Mierniki poziomu dźwięku (czujnik „HAŁAS” typu N-02): urządzenia klasy 1, które dzięki minimalizacji niepewności pomiarowej pozwalają na precyzyjne modelowanie akustyczne nawet w gęstej zabudowie o dużym natężeniu odbić dźwięku.
- ◆ Mierniki parametrów powietrza (czujnik „POWIETRZE” typu A-01): sensory rejestrujące stężenia gazów (CO, CO₂, LZO/VOC, CH₄) oraz pyłów zawieszonych (PM₁, PM_{2.5}, PM₁₀), zgodne z rygorystycznymi protokołami, pozwalające na integrację danych z systemami referencyjnymi.
- ◆ Moduły klimatyczne (czujnik „TERMOWIZJA” typu T-02 oraz „METEO” typu V-03): kompletujące obraz warunków atmosferycznych.
- ◆ Czujniki radiacji: stanowiące kluczowe dopełnienie holistycznego monitoringu bezpieczeństwa środowiskowego.

Stabilność długookresowa urządzeń eliminuje błędy pomiarowe, a rygorystyczne przestrzeganie wdrożonego systemu zarządzania jakością (ISO 9001:2015) czyni gromadzone dane niepodważalnymi. Ostatecznie wałbrzyska tarcza ochronna nie tylko poprawi bezpieczeństwo i jakość życia mieszkańców, ale skutecznie będzie przeciwdziałać odpływowi młodych talentów, oferując im najnowocześniejsze na świecie narzędzia do budowania innowacyjnej gospodarki we własnym regionie.

Retencja kognitywna. Strategia antydropoutowa i paradygmat *Lifelong Learning*

Dlaczego młodzi ludzie masowo porzucają studia już na pierwszym roku, pozostawiając po sobie puste sale wykładowe i niewykorzystany potencjał intelektualny? Współczesna andragogika i socjologia edukacji bezlitośnie identyfikują wysoki wskaźnik dropoutu (rezygnacji na pierwszym i drugim roku z kontynuowania studiów) jako jedno z najpoważniejszych, systemowych marnotrawstw kapitału ludzkiego i instytucjonalnego. To nie jest zwykła statystyka urzędowa, lecz głęboki dramat pokoleniowy oraz poważny cios dla rozwoju gospodarczego regionu. Jak wykazują przełomowe badania publikowane na łamach „Harvard Educational Review”, tradycyjne, linearne i skrajnie sztywne programy studiów akademickich wykazują całkowitą, strukturalną niekompatybilność z psychospołecznym profilem współczesnego pokolenia cyfrowych nomadów. Młodzi ludzie nie chcą już spędzać kilku lat na biernym przyswajaniu abstrakcyjnej teorii, która może się zdezaktualizować jeszcze przed odebraniem dyplomu. Dodatkowo brutalna rzeczywistość ekonomiczna wymusza na nich konieczność elastycznego, niezwykle karkołomnego łączenia intensywnej aktywności zawodowej z edukacją. Tradycyjny system często mówi im: „wybierz albo pracę, albo naukę”, co w dzisiejszych realiach rynkowych jest wyborem czysto iluzorycznym. Dlatego, w odpowiedzi na te głębokie dysfunkcje strukturalne, ANS AS z siedzibą w Wałbrzychu implementuje zintegrowany, dwufilarowy system antydropoutowy, stanowiący odważną operacjonalizację idei uczenia przez całe życie (*Lifelong Learning*). Celem strategicznym tej transformacji jest całkowite przekształcenie uczelni w otwartą, dynamiczną i przede wszystkim przyjazną platformę kompetencyjną. Taki ekosystem musi być zdolny do sprawnej obsługi skrajnie zróżnicowanych grup wiekowych oraz zawodowych – od osiemnastoletnich maturzystów po dojrzałych pracowników sudeckiego przemysłu szukających całkowitego przebranżowienia.

Przebudowa portfolio dydaktycznego. Odpowiedź na megatrendy rynkowe

Jak uchronić przyszłe pokolenia przed nagłą utratą przydatności zawodowej w świecie, w którym algorytmy co kilka miesięcy redefiniują pojęcie produktywności? Tradycyjne podejście uniwersyteckie opierało się przez dekady na przekazywaniu stałych, encyklopedycznych pakietów wiedzy, co w dobie obecnej rewolucji cyfrowej prowadzi prosto do bezrobocia technologicznego. Ewolucja programowa ANS AS stanowi bezpośrednią i niezwykle przemyślaną odpowiedź na te brutalne procesy automatyzacyjne, eliminujące masowo zawody oparte

na powtarzalnych, algorytmicznych procedurach kognitywnych. Badania nad dynamiką nowoczesnego rynku pracy pokazują, że rutynowe czynności umysłowe, takie jak podstawowa analiza finansowa czy pisanie szablonowych raportów, są dziś najłatwiejszym celem dla sztucznej inteligencji. Nowe kierunki studiów i specjalności w wałbrzyskiej uczelni są projektowane w taki sposób, aby intencjonalnie rozwijać u studentów unikalne kompetencje całkowicie niepodatne na substytucję maszynową: krytyczne myślenie, zaawansowaną syntezę danych, przywództwo oraz projektowanie centrycznie zorientowane. Otrzymujemy w ten sposób tarczę edukacyjną, która zamiast bezskutecznie ścigać się z komputerami w szybkości przetwarzania informacji, stawia na cechy rdzenie ludzkie. Naukowcy zajmujący się socjologią zawodów podkreślają, że kluczem do przetrwania na współczesnym rynku pracy jest tak zwana plastyczność kompetencyjna, czyli zdolność do szybkiej rekonfiguracji własnej wiedzy w odpowiedzi na nieprzewidziane wstrząsy technologiczne. Uczelnia praktyczna staje się tu swego rodzaju laboratorium antropologicznym, sprawdzającym empirycznie, gdzie leży nieprzekraczalna granica możliwości automatyzacji. W tym kontekście redefinicja oferty dydaktycznej nie jest zabiegiem kosmetycznym, lecz głęboką reformą strukturalną, zmieniającą wektor edukacji z pasywnego zapamiętywania na aktywną innowację. Uzyskujemy interesujące pytanie naukowe, które obszary ludzkiej psychiki i działania pozostaną na zawsze poza zasięgiem maszyn.

Zarządzanie zrównoważonym rozwojem (*Sustainable Development Management*)

Jest to kierunek bezpośrednio kształcący nowoczesną kadrę menedżerską, przygotowaną do bezkompromisowej implementacji rygorystycznych dyrektyw unijnych z zakresu raportowania ESG oraz wdrażania założeń gospodarki obiegu zamkniętego (GOZ). Dzisiejsze przedsiębiorstwa nie mogą już traktować ekologii wyłącznie jako elementu wizerunkowego PR; staje się ona twardym wymogiem sprawozdawczości finansowej i warunkiem przetrwania na rynku. Nowe regulacje, takie jak unijna dyrektywa CSRD, nakładają na firmy obowiązek szczegółowego raportowania wpływu na środowisko wzdłuż całego łańcucha dostaw, co wywołuje gigantyczny głód kadrowy na specjalistów z tej dziedziny. Program tego kierunku w Wałbrzychu opiera się na zaawansowanej analizie realnych danych środowiskowych dostarczanych m.in. przez miejską sieć 12 masztów pomiarowych, łącząc wiedzę ekologiczną z ekonomiczną kalkulacją zysku. Studenci uczą się, jak przekładać surowe odczyty emisji gazów czy stopnia degradacji gleby na konkretne strategie obniżania kosztów operacyjnych przedsiębiorstw. Tak wykształcony menedżer potrafi udowodnić zarządowi fabryki, że inwestycja w zamknięty obieg wody lub lokalne mikroinstalacje OZE przyniesie wymierne, oszczędności w perspektywie kilku lat. Gra toczy się zatem o stworzenie nowej kultury biznesowej, w której zysk finansowy nie stoi w sprzeczności z ochroną biosfery, lecz z niej bezpośrednio wynika. Wdrażanie systemów gospodarki cyrkularnej wymaga od menedżerów nie lada kreatywności w przeprojektowywaniu całych cykli produkcyjnych. Badania nad odpornością ekologiczną miast dowodzą, że lokalne społeczności potrzebują liderów potrafiących rozmawiać językiem korzyści ekonomicznych i ekologicznych jednocześnie. Kształcenie w tym kierunku staje się więc fundamentem nowej inżynierii społeczno-gospodarczej

regionu. Analiza cyklu życia produktu (LCA) staje się podstawowym narzędziem inżynierskim w rękach studentów, pozwalającym na projektowanie procesów przemysłowych bez generowania zbędnych odpadów. Absolwent zyskuje unikalną przewagę, ponieważ operuje na styku nauk o środowisku, prawa i finansów, co czyni go całkowicie odpornym na automatyzację algorytmiczną. Żadna sztuczna inteligencja nie przeprowadzi przecież skomplikowanych negocjacji z lokalną społecznością i zarządem korporacji w kwestii wypracowania trudnego kompromisu ekologicznego.

Odpowiedź na wyzwania przyszłości Akademii Nauk Stosowanych Angelusa Silesiusa

W obliczu tych alternatywnych ścieżek rozwoju bierność staje się największym zagrożeniem dla instytucji edukacyjnych. Ewolucja Akademii Nauk Stosowanych Angelusa Silesiusa w Wałbrzychu stanowi modelowy wzorzec dla nowoczesnego szkolnictwa zawodowego w Europie Środkowej. Wałbrzyska uczelnia udowadnia, że regionalne ośrodki akademickie mogą stać się głównymi architektami elastycznej gospodarki opartej na wiedzy. Poprzez śmiałe powiązanie celów naukowych (takich jak parametryzacja i rozwój czasopisma „Silesius Review”) z realnymi instrumentami ochrony subregionu (rozproszona sieć 12 masztów pomiarowych, inkubator w Willi Daisy czy zaawansowane programy antydropoutowe) wałbrzyska uczelnia udowadnia, że najlepszą odpowiedzią na lęk przed automatyzacją jest elastyczna, humanocentryczna i głęboko zintegrowana z rynkiem edukacja przez całe życie. Zabytkowa Willa Daisy zyskuje drugie życie, przekształcając się w ultranowoczesny inkubator akademicki, który realizuje w praktyce model pięciokrotnej helisy, łącząc naukę, biznes i samorząd. Studenci kierunków logistycznych i menedżerskich nie uczą się z przestarzałych podręczników, lecz testują systemy automatyzacji bezpośrednio na żywych organizmach produkcyjnych fabryk Wałbrzyskiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej. Jednocześnie wspomniana sieć 12 masztów pomiarowych naszpikowanych sensorami IoT tworzy unikalną tarczę ekotechnologiczną miasta, monitorując zanieczyszczenia i potencjał OZE. Pozyskiwane w trybie ciągłym dane klimatyczne zasilają uczelniane centrum analiz, stając się cyfrowym paliwem dla nowoczesnych programów kształcenia, takich jak zarządzanie zrównoważonym rozwojem. Równolegle ambicje naukowe redakcji czasopisma „Silesius Review” zmierzają ku pełnej indeksacji w międzynarodowych bazach referencyjnych Scopus oraz Web of Science, podnosząc rangę parametryczną uczelni na szczeblu krajowym i globalnym. Ostatecznie, wałbrzyski paradygmat uczy nas, że przyszłość szkolnictwa wyższego leży w odwadze do integracji innowacji z unikalnym ludzkim pierwiastkiem, chroniąc dobrostan człowieka w świecie zdominowanym przez algorytmy.

Bibliografia

European Commission. (2025). *Green skills and innovation leadership in the post-digital economy* (Strategic Policy Briefing). EU Publications Office.

- Gartner Report. (2026). *The human core: Why visual communication and physical well-being matter in the AI era*. Gartner Emerging Trends Research.
- Horvath, G. (2025). Living labs as regional anchors for post-industrial economic transition. *European Planning Studies*, 33(4), 789–805.
- Kowalski, M. (2026). Parametrization and the expansion of regional applied journals in Central Europe. *Higher Education Policy Review*, 42, 89–104.
- Müller, K. (2026). The closed doors of innovation: Public corporate shifts in machine learning ecosystems. *Science*, 389(6784), 451–456.
- Smith, J. i Patel, R. (2025). The infrastructure chasm: How big tech is reshaping academic AI research. *Nature*, 632, 114–122.
- UNESCO. (2026). *Micro-credentials and higher vocational education: Frameworks for a resilient labor market (Report No. ED-2026/WS/4)*. UNESCO Digital Library.
- Washington, L. i Davies, M. (2025). Redefining student retention: Predictive analytics and modular paths in higher education. *Harvard Educational Review*, 95(2), 201–218.
- Zieliński, T. (2026). IoT sensor networks as shields for urban resilience: A case study of post-mining agglomerations. *Journal of Urban Technology and Climate Tech*, 14(3), 312–328.

dr Piotr Sylwestrzak

kanclerz ANS AS

mgr Joanna Augustyniak

Biuro Przetargów i Projektów

**Nowoczesne zmiany w ANS AS.
Raport z realizacji projektu przeciwdziałania
drop-outowi**

ANS AS intensywnie pracuje nad wdrożeniem zmian, które fundamentalnie podniosą komfort studiowania oraz ograniczą zjawisko przedwczesnego kończenia nauki. Dzięki sukcesowi w pozyskaniu ponad 4,3 mln zł z Narodowego Centrum Badań i Rozwoju Uczelnia realizuje obecnie prestiżowy projekt pt. „Efektywne zarządzanie Akademią Nauk Stosowanych Angelusa Silesiusa w celu minimalizowania zjawiska rezygnacji z kształcenia”. Dane na temat tych założeń pochodzą z Silesius Info – „Drop-out a transformacja Akademii Nauk Stosowanych Angelusa Silesiusa: nowe horyzonty dla dobrostanu, nauki i równowagi studentów”. Poniżej przedstawiamy raport z działań infrastrukturalnych, logistycznych oraz promocyjno-doradczych, które zostały już pomyślnie wykonane lub są w trakcie zaawansowanej realizacji.

Remonty i przygotowanie bazy lokalowej

Pierwszy, kluczowy etap zaplanowanych prac skupił się wokół szeroko zakrojonych remontów oraz adaptacji przestrzeni budynków Uczelni. Sukcesem zakończyły się działania mające na celu przygotowanie nowoczesnych pomieszczeń biurowych, które już niebawem staną się oficjalnymi i w pełni funkcjonalnymi siedzibami dla Samorządu Studenckiego oraz studenckich kół naukowych. W ramach prac budowlano-remontowych wydzielono i dostosowano także przestrzenie dedykowane nowym pracownikom komputerowym. Odnowione sale zostały w pełni przygotowane pod kątem technicznym i instalacyjnym, tworząc solidny fundament pod montaż nowo powstałej infrastruktury dydaktycznej i teleinformatycznej.

Wyposażenie technologiczne i laboratoria komputerowe

W obszarze zakupów sprzętu komputerowego wykonano już pierwszy, kluczowy krok – zakupiona została mobilna pracownia laptopowa, która zapewni studentom elastyczność i dostęp do technologii w dowolnym

miejscu na Uczelni. Z kolei dwie stacjonarne, nowoczesne pracownie komputerowe czekają na uruchomienie procedury przetargowej na dostawę sprzętu. Taki stan rzeczy jest w pełni zamierzony i podyktowany toczącym się równolegle postępowaniem przetargowym na system sal hybrydowych.

Całodobowy dostęp do literatury – wewnętrzny księżkomat

Istotnym elementem rzeczowej realizacji projektu jest instalacja wewnętrznego księżkomatu, który znajduje się w obiekcie dydaktycznym Uczelni (budynku B). Urządzenie ma na celu zapewnienie studentom całodobowego dostępu do zasobów bibliotecznych. Obecnie znajduje się ono w końcowej fazie konfiguracji oraz integracji z dedykowanymi modułami funkcjonalnymi. Wdrożenie zaawansowanych rozwiązań informatycznych pozwoli na optymalne wykorzystanie potencjału technologicznego urządzenia, rozszerzając jego standardowe funkcje i zapewniając pełne dostosowanie do bieżących potrzeb społeczności akademickiej.

Nowoczesna promocja – wirtualny spacer i filmy promocyjne o kierunkach

Równolegle z rozbudową infrastruktury dydaktycznej realizowane są zadania w zakresie nowoczesnej komunikacji informacyjno-promocyjnej skierowanej do potencjalnych kandydatów na studia. Aktualnie prowadzone jest postępowanie mające na celu wyłonienie wykonawcy odpowiedzialnego za przygotowanie dedykowanych materiałów audiowizualnych. W ramach zaplanowanego zadania powstaną profesjonalne filmy promocyjne (przewodniki po życiu studenckim) prezentujące specyfikę poszczególnych kierunków studiów oraz interaktywny, wirtualny spacer po kampusie Uczelni, zrealizowany przy użyciu dronów oraz technologii VR („Zobacz, zanim wybierzesz”). Wdrożenie tych rozwiązań umożliwi zdalne, realistyczne zapoznanie się z infrastrukturą oraz ofertą edukacyjną uczelni przed rozpoczęciem procesu rekrutacji.

Kompleksowe wsparcie – uruchomienie Poradni Studenckiej

Istotnym elementem wsparcia procesu dydaktycznego oraz rozwoju osobistego studentów jest oficjalne uruchomienie Poradni Studenckiej. W ramach pierwszego, wdrożonego etapu działalności jednostki zapewniono studentom dostęp do profesjonalnego wsparcia psychologicznego oraz doradztwa zawodowego. Zgodnie z założeniami projektu oferta Poradni będzie sukcesywnie rozszerzana. W kolejnej fazie planowane jest włączenie do zespołu specjalistów z zakresu doradztwa finansowego, prawnego

i socjalnego. Działania te mają na celu kompleksowe wsparcie studentów w rozwiązywaniu bieżących problemów oraz w procesie planowania ich ścieżki rozwoju.

Podnoszenie kompetencji – rozpoczęcie cyklu szkoleń dla kadry dydaktycznej

Równolegle z działaniami o charakterze infrastrukturalnym rozpoczęto realizację zadań związanych z podnoszeniem kompetencji nauczycieli akademickich. Program wsparcia bezpośrednio odpowiada na zdiagnozowane potrzeby Uczelni i koncentruje się na podnoszeniu jakości procesu kształcenia oraz wsparcia studentów, z uwzględnieniem osób z niepełnościami. Kadra dydaktyczna rozwinęła swoje umiejętności w ramach następujących bloków tematycznych: metody oceny studentów w systemie zdalnym i hybrydowym, innowacyjne metody nauczania, zarządzanie różnorodnością oraz mindfulness i zarządzanie stresem w nauczaniu, sytuacje kryzysowe.

Wdrożenie powyższych obszarów tematycznych pozwoli na efektywną komunikację interpersonalną wewnątrz społeczności akademickiej oraz rozwiązywanie bieżących problemów decyzyjnych i kryzysowych.

Wsparcie edukacyjne – uruchomienie zajęć wyrównawczych

Kluczowym elementem bezpośredniej walki ze zjawiskiem drop-outu na poziomie dydaktycznym jest uruchomienie w semestrze letnim roku akademickiego 2025/2026 dedykowanych zajęć wyrównawczych dla studentów. Inicjatywa ta koncentruje się wokół projektowania graficznego – przedmiotu o fundamentalnym znaczeniu dla dalszego profilu kształcenia, który dla wielu studentów pierwszych semestrów stanowi największe wyzwanie adaptacyjne. Dodatkowe warsztaty pozwalają na nadrobienie ewentualnych zaległości programowych, rozwijanie kluczowych umiejętności warsztatowych oraz płynne przyswojenie specjalistycznej wiedzy. Działania te nie tylko skutecznie wyrównują szanse edukacyjne, ale także budują w studentach poczucie pewności własnych kompetencji projektowych, bezpośrednio minimalizując ryzyko przedwczesnej rezygnacji ze studiów z przyczyn akademickich.

Zielona infrastruktura – budowa zadaszonej wiaty rowerowej

W ramach realizacji zadań związanych z infrastrukturą zewnętrzną projektu, zaplanowano budowę zadaszonej wiaty rowerowej, mającej na celu

zachęcenie studentów i pracowników uczelni do korzystania z ekologicznych środków transportu. W tym zakresie wykonano kluczowe formalności – kompletny wniosek wraz z dokumentacją wizualną został przedłożony właściwemu konserwatorowi zabytków. Obecnie Uczelnia oczekuje na wydanie oficjalnej decyzji administracyjnej (pozwolenia), której uzyskanie umożliwi niezwłoczne rozpoczęcie procedury wykonawczej oraz prac montażowych.

Zakup mebli i aranżacja przestrzeni wspólnych

Równie intensywne działania są związane z umeblowaniem oraz aranżacją nowych wnętrz. Zakup ergonomicznych mebli do pracowni komputerowych, komfortowego wyposażenia biurowego dla Samorządu Studenckiego i kół naukowych, a także nowoczesnej infrastruktury do stref wypoczynku (*chillout*) został dotychczas zrealizowany w 50%. W ramach odebranych dostaw zabezpieczono kąciaki dla dzieci przedszkolnych i wczesnoszkolnych, co ma na celu wsparcie studentów – rodziców w procesie godzenia obowiązków akademickich z rodzicielskimi. Obecnie administracja Uczelni prowadzi dynamiczne procedury zmierzające do zakupu oraz dostawy pozostałej części wyposażenia. Montaż i rozmieszczenie wszystkich elementów zaplanowano na okres przerwy wakacyjnej, co pozwoli na udostępnienie w pełni przygotowanej infrastruktury od nowego roku akademickiego.

Wysoki poziom zaawansowania zaplanowanych zadań, procedur przetargowych oraz zakupów sprawia, że cały ten proces jest niezwykle skomplikowany, złożony i długotrwały. Wymaga też precyzyjnej koordynacji wielu pionów administracyjnych uczelni oraz ścisłej synchronizacji harmonogramów. Pomimo wyzwań logistycznych wszystkie przewidziane w projekcie zakupy i zadania zostaną w pełni zrealizowane, co przełoży się na podniesienie standardów kształcenia i funkcjonowania w ANS AS.

Projekt „Efektywne zarządzanie Akademią Nauk Stosowanych Angelusa Silesiusa w celu minimalizowania zjawiska rezygnacji z kształcenia” dofinansowany jest w ramach programu Fundusze Europejskie dla Rozwoju Społecznego 2021-2027 współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego Plus, Priorytet 1 Umiejętności, Działanie 01.05 Umiejętności w szkolnictwie wyższym.

Fundusze Europejskie
dla Rozwoju Społecznego

Rzeczpospolita
Polska

Dofinansowane przez
Unię Europejską

dr Małgorzata Babińska, prof. ANS AS

kierownik projektu „Przyszłość w Waszych rękach! – wspieranie kompetencji”

mgr Mirosława Nikodemka

koordynator ds. staży, kierownik Biura Praktyk Studenckich i Karier

**Realizacja projektu „Przyszłość w Waszych rękach! – wspieranie kompetencji”.
Nowy wymiar zaangażowania w kształcenie**

Praktyczny wymiar kształcenia w ANS AS to nie tylko deklaracja, ale przede wszystkim konkretne działania realizowane na rzecz studentów. Jednym z najlepszych przykładów jest projekt „Przyszłość w Waszych rękach – wspieranie kompetencji”, współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach programu Fundusze Europejskie dla Dolnego Śląska 2021–2027 oraz Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji.

Całkowita wartość przedsięwzięcia wynosi 3 404 834,65 zł, z czego 2 383 384,25 zł pochodzi ze środków Funduszy Europejskich, a 340 450,40 zł z budżetu państwa. ANS AS pełni w projekcie rolę partnera. Beneficjentem projektu są Dolnośląscy Pracodawcy – organizacja zrzeszająca ponad 130 przedsiębiorstw regionu, działająca nieprzerwanie od 1992 roku i należąca do Konfederacji Lewiatan.

Projekt, skierowany do studentów niemal wszystkich kierunków prowadzonych przez Uczelnię oraz nauczycieli, realizowany jest w okresie od 1 stycznia 2024 roku do 31 grudnia 2026 roku. Jego główne cele stanowią rozwijanie kompetencji zawodowych, zwiększanie szans na rynku pracy oraz wzmacnianie umiejętności związanych ze zrównoważonym rozwojem i z zieloną transformacją.

Każdy uczestnik projektu korzysta z indywidualnych konsultacji z doradcą zawodowym oraz bierze udział w szkoleniu online dotyczącym zrównoważonego rozwoju. Dodatkowo studenci mogą skorzystać z oferty płatnych staży zawodowych obejmujących 180 godzin praktyki i stypendium w wysokości ok. 4 tys. zł.

Znaczącą część projektu obejmują specjalistyczne szkolenia dostosowane do profilu poszczególnych kierunków studiów. Do tej pory zrealizowano już pięć tur rekrutacji dla łącznie 207 studentów, którzy uczestniczyli lub nadal uczestniczą w przygotowanych formach wsparcia.

Inwestycja w nowoczesne wyposażenie

Realizacja projektu umożliwiła zakup wysokiej klasy sprzętu dydaktycznego, który po zakończeniu przedsięwzięcia pozostanie do dyspozycji studentów i wykładowców, wzbogacając proces kształcenia o nowoczesne rozwiązania technologiczne.

Kosmetologia – nauka na profesjonalnym sprzęcie

Na potrzeby specjalistycznego szkolenia z zakresu kosmetologii – „Carboxytherapy CO₂ w zabiegach trychologicznych” zakupiono urządzenie do karboksyterapii o wartości ponad 18 tys. zł. Kolejne szkolenia, poświęcone mezoterapii mikroigłowej oraz oczyszczaniu wodorowemu, zostały przeprowadzone przy wykorzystaniu nowoczesnych urządzeń zakupionych za ponad 46 tys. zł. Wszystkie szkolenia prowadzi mgr Katarzyna Fitrzyk – kosmetolog i praktyk z wieloletnim doświadczeniem. Ostatnie szkolenia zaplanowano na wrzesień-październik 2026 roku. Dodatkowo zaplanowano 40-godzinne szkolenie „Nowoczesne trendy w kosmetologii”.

Techniki dentystyczne – nowoczesne technologie w praktyce

Od listopada 2024 roku studenci kierunku techniki dentystyczne uczestniczą w zaawansowanych szkoleniach dotyczących: wykonywania ochrania-czy dla sportowców, aparatów Herbsta, szynoterapii w protetyce i ortodoncji oraz precyzyjnych elementów retencyjnych. W ramach projektu zakupiono specjalistyczny sprzęt, w tym erkoform, frezarkę i spawarkę protetyczną, o łącznej wartości przekraczającej 239 tys. zł. Zajęcia prowadzi mgr Elżbieta Lis, technik dentystyczny.

Architektura wnętrz i grafika użytkowa – kreatywność wsparta technologią

Studenci architektury wnętrz oraz grafiki użytkowej z reklamą uczestniczyli w szkoleniu pn. „Digital Painting”, na potrzeby którego zakupiono profesjonalne tablety graficzne o wartości niemal 36 tys. zł, a szkolenie prowadziła mgr Marta Człapa. W ramach projektu zorganizowano również dwa plenery malarskie (wrzesień 2024 r. i 2025 r.) w malowniczym otoczeniu Gór Bystrzyckich. Podczas plenerów powstało 100 prac, które były prezentowane na wystawach organizowanych w Uczelni.

Dietetyka – kompetencje przyszłych trenerów

Studenci dietetyki wzięli udział w 60-godzinny kursie „Trener personalny”, prowadzonym przez mgr Aleksandrę Wiśniewską. Dzięki środkom projektowym zakupiono sprzęt sportowy, m.in. maty, kettle oraz sztangi, o wartości około 11 tys. zł.

Pedagogika przedszkolna i wczesnoszkolna – potrzeby szkoły XXI wieku

Szkolenie pn. „Stanowczo, łagodnie i bez lęku – budowanie dobrostanu nauczycieli” skierowane zostało do studentów jednolitych studiów magisterskich pedagogika przedszkolna i wczesnoszkolna, a jego tematyka odnosi się do funkcjonowania nauczyciela we współczesnej szkole, w szczególności w zakresie radzenia sobie z presją zawodową, ze stresem oraz sposobami wspierania dobrostanu psychicznego nauczyciela. Szkolenie prowadzi dr Małgorzata Radyńska i mgr Ewelina Kamińska-Sawicka.

Staże i dodatkowe kwalifikacje

Projekt umożliwia także uczestnictwo w szkoleniach zewnętrznych, wybieranych indywidualnie przez studentów realizujących staże zawodowe, czego przykładem mogą być studentki kosmetologii, które rozwijały swoje umiejętności podczas szkoleń z zakresu makijażu oraz stylizacji brwi. Studenci logistyki ukończyli specjalistyczne szkolenie dla operatorów wózków jezdniowych podnośnikowych – wszyscy uczestnicy zdali egzamin państwowy przeprowadzony przez Urząd Dozoru Technicznego, uzyskując uprawnienia na 10 lat. Łącznie z tej formy wsparcia skorzystało 15 osób.

W ramach projektu dziewięć studentów filologii angielskiej ukończyło szkolenie „Medical English – kurs specjalistyczny”, a sześciu uczestników projektu bierze obecnie udział w szkoleniu „Kurs przygotowujący do egzaminu na tłumacza przysięgłego języka angielskiego”.

W odpowiedzi na potrzeby zgłaszane przez studentów kierunku logistyka w zakresie podnoszenia kompetencji zawodowych planowane jest zorganizowanie szkolenia „Six Sigma Green Belt” wraz z możliwością przystąpienia do egzaminu certyfikacyjnego i uzyskania stosownego tytułu.

W ostatnim etapie realizacji projektu zaplanowano również szkolenia dla nauczycieli w ramach tematycznych modułów, m.in. z zakresu reżyserii,

zdjęć i montażu filmowego oraz animacji, z zakresu montażu filmów oraz sterylizacji narzędzi.

Kompetencje na przyszłość

Projekt „Przyszłość w Waszych rękach – wspieranie kompetencji” pokazuje, że nowoczesna edukacja to połączenie wiedzy teoretycznej z praktycznym doświadczeniem, nowoczesnym sprzętem oraz ścisłą współpracą z otoczeniem społeczno-gospodarczym. Dzięki realizowanym działaniom studenci ANS AS zdobywają kwalifikacje odpowiadające aktualnym potrzebom rynku pracy i zwiększają swoje szanse na zawodowy sukces już na starcie kariery.

Fot. 1. Studenci podczas pracy twórczej – plener malarski

dr Justyna Jaskólska

prorektor ds. studentów i jakości kształcenia
koordynator projektu Erasmus+

mgr Tomasz Stasiński

zastępca koordynatora projektu Erasmus+
Dział Nauczania i Spraw Studenckich

Kompetencje, które przekraczają granice

Współczesny rynek pracy nie pyta już tylko o dyplom – pyta o elastyczność, otwartość na inne kultury i umiejętność odnalezienia się w dynamicznym, globalnym środowisku. W świecie, w którym granice geograficzne tracą na znaczeniu, kluczowe stają się kompetencje, które te granice potrafią przekraczać. Dlatego też ANS AS buduje międzynarodowe perspektywy kształcenia, a sercem tej strategii i absolutnym filarem umiędzynarodowienia jest program Erasmus+.

Mobilność studentów oraz kadry akademickiej – wyjazdy na zagraniczne uczelnie, międzynarodowe praktyki i codzienna wymiana doświadczeń – to już nie tylko atrakcyjny dodatek do studiów. To fundament, na którym nasza Uczelnia buduje nową generację specjalistów: ludzi odważnych, wszechstronnych i gotowych na wyzwania współczesnego świata. Jak w praktyce Erasmus+ zmienia oblicze ANS AS i jakie korzyści przynosi studentom wyjście poza bezpieczną strefę własnego kampusu?

Globalny kampus w Wałbrzychu, czyli świat na wyciągnięcie ręki

Umiędzynarodowienie uczelni to proces dwukierunkowy – to zarówno otwieranie drzwi dla świata w Wałbrzychu, jak i odważne ruszanie w nieznane. W minionym roku akademickim mury ANS AS tętniły międzynarodową energią dzięki obecności studentek z Hiszpanii, Rumunii i Turcji. Dla wałbrzyskiej społeczności akademickiej był to czas intensywnej nauki, przełamywania barier językowych, wspólnego odkrywania regionu i nawiązywania przyjaźni, które często zostają na całe życie.

Z drugiej strony ANS AS stale przeciera nowe szlaki. Kamieniem milowym okazała się pierwsza w historii uczelni mobilność do Karadeniz Technical University w Trabzonie (Turcja). To właśnie tam semestr letni spędził Tytus Rybicki, student II roku filologii. Do Wałbrzycha wrócił bogatszy o ekspercką wiedzę i bezcenne wspomnienia, udowadniając, że w zdobywaniu

wykształcenia odległość geograficzna nie stanowi żadnej przeszkody. Zarówno przyjazdy zagranicznych gości, jak i wyjazdy naszych studentów pokazują, że pobyt za granicą diametralnie poszerza horyzonty – z korzyścią dla wszystkich.

Dydaktyka nowej ery – wykładowcy na międzynarodowej scenie

Te same mechanizmy rozwoju dotyczą kadry naukowej. Wykładowcy ANS AS regularnie podkreślają, jak głęboki – zarówno zawodowy, jak i osobisty – wpływ mają na nich wyjazdy zagraniczne w celu prowadzenia zajęć. Doskonałym przykładem są mgr Paulina Płachecka oraz mgr Aleksandra Wiśniewska, które w semestrze letnim odwiedziły prestiżową The Alicante School of Art and Design w Hiszpanii.

Fot. 1. mgr Paulina Płachecka i mgr Aleksandra Wiśniewska w trakcie wizyty w The Alicante School of Art and Design

„Prowadzenie zajęć na uczelni w Alicante było fascynującym przełamaniem barier kulturowych. Praca ze zróżnicowaną grupą studentów z całego świata stworzyła nam idealne warunki do rozwoju kompetencji interkulturowych i nauki myślenia adaptacyjnego. To doświadczenie wykraczało daleko poza tradycyjną dydaktykę, pozwalając na doskonalenie warsztatu pracy w otwartym i inkluzywnym środowisku. Taka mobilność prowadzi do ewolucji stylu nauczania – staje się on nowoczesny, angażujący i skrojony pod wymogi globalnego rynku” – podsumowują wykładowczynie.

Kolejny niezwykle owocny kierunek obrała dr inż. Małgorzata Florczak-Strama, prodziekan ds. studentów i dydaktyki, która wzięła udział w mobilności w Polytechnic Institute of Setúbal w Portugalii. Kluczowym punktem jej wizyty było zaawansowane laboratorium Lu Ban Workshop.

„Udział w programie Erasmus+ to przede wszystkim ciągle przekraczanie własnych granic. Możliwość zobaczenia na własne oczy najnowszych rozwiązań z zakresu robotyki i Przemysłu 4.0 dała mi potężną dawkę praktycznej wiedzy, którą już teraz bezpośrednio wykorzystuję w pracy ze studentami w Wałbrzychu” – podkreśla uczestniczka mobilności.

Nie tylko wykłady, czas na intensywne szkolenia

Program Erasmus+ to nie tylko praca przy tablicy. Równie ważnym filarem są wyjazdy szkoleniowe, które pozwalają kadrze ANS AS na podnoszenie kwalifikacji i wdrażanie w Wałbrzychu najlepszych europejskich praktyk. W takim formacie wzięła udział mgr Katarzyna Fitryk, koordynatorka kierunku kosmetologia, która uczestniczyła w intensywnym kursie języka angielskiego w Barcelonie.

„Z Barcelony, oprócz wzrostu kompetencji językowych, przywiozłam masę nowych pomysłów, inspiracji i motywacji. Erasmus+ po raz kolejny udowodnił mi, że edukacja nie kończy się wraz z dyplomem. Inwestowanie w siebie przynosi korzyści nie tylko nam, ale i całej społeczności akademickiej. To doświadczenie utwierdziło mnie w przekonaniu, że kompetencje rzeczywiście przekraczają granice: językowe, kulturowe i geograficzne” – relacjonuje mgr Katarzyna Fitryk.

Spojrzenie z zewnątrz: co mówią o nas zagraniczni partnerzy?

Wymiana myśli naukowej działa w obie strony. ANS AS regularnie gości u siebie profesorów i badaczy z zagranicy. Dla wałbrzyskich studentów to unikalna okazja, by bez opuszczania kraju posłuchać wykładów

prowadzonych z zupełnie innej perspektywy. Z kolei dla zagranicznych gości wizyta w Wałbrzychu stanowi inspirujące doświadczenie akademickie:

„Wyjazd w ramach programu Erasmus+ do ANS AS wzmocnił moje kompetencje językowe, pedagogiczne i międzykulturowe. Wyjechałam stąd z głębokim przekonaniem, że nowoczesna współpraca edukacyjna potrafi skutecznie i płynnie przekraczać granice państwowe” – wspomina dr Tülay İyi (Ondokuz Mayıs University, Turcja).

Fot. 2. dr Tülay İyi w trakcie spotkania z władzami Wydziału Sztuk Projektowych i Nauk Humanistycznych (od prawej: dr inż. Piotr Kmiecik i dr Katarzyna Gemborsy)

„Moja mobilność dydaktyczna była niezwykle wzbogacająca, zarówno na płaszczyźnie akademickiej, jak i osobistej. Pobyt w Wałbrzychu pogłębił moje rozumienie współpracy międzynarodowej i udowodnił, jak wielką wartość ma bezinteresowna wymiana wiedzy ponad podziałami” – konstatuje assoc. prof. dr Fatma Nazlı Köksal (Yeditepe University, Turcja).

Twoja kolej na krok przed szereg

Liczyby, relacje i emocje mówią same za siebie. Udział w programie Erasmus+ to potężny motor napędowy rozwoju osobistego i zawodowego – zarówno dla osób studiujących, jak i pracowników. To właśnie dzięki takim doświadczeniom ANS AS buduje swoją pozycję uczelni nowoczesnej, otwartej na świat i oferującej najwyższy, europejski poziom kształcenia.

Nie warto zostawać w tyle. Przekrocz własne granice i napisz swój własny rozdział tej międzynarodowej opowieści. Już w październiku rusza nowa rekrutacja na wyjazdy zagraniczne – to idealny moment, by podjąć wyzwanie i zmienić swoją przyszłość!

mgr Mirosława Nikodemka

kierownik Biura Praktyk Studenckich i Karier

Od sali dydaktycznej do rynku pracy – jak współpraca z pracodawcami wspiera rozwój przedsiębiorczości studentów

*Człowieku, stań się istotą; bo gdy świat przeminie,
przypadek zniknie, lecz istota pozostanie.*

Angelus Silesius

Współczesny rynek pracy stawia przed absolwentami uczelni coraz wyższe wymagania zawodowe. Jak wynika z *Raportu z oceny pracodawców 2024/2025* wykonanego przez Biuro Praktyk Studenckich i Karier, poza wiedzą teoretyczną od pracowników oczekuje się nie tylko umiejętności praktycznych i interpersonalnych, ale również kreatywności oraz przedsiębiorczego podejścia do rozwiązywania problemów. Dlatego jednym z ważnych wyzwań w kształceniu studentów jest przygotowanie ich do funkcjonowania w środowisku zawodowym. Nasza Uczelnia realizuje ten

cel poprzez aktywną współpracę z pracodawcami, tworząc warunki do zdobywania doświadczeń zawodowych jeszcze w trakcie studiów.

Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym przebiega wieloetapowo: od podpisania umów o współpracy, poprzez organizowanie: wizyt studyjnych w instytucjach i zakładach pracy, szkoleń i spotkań z ekspertami, konsultacji z doradcą zawodowym, po wspólne przedsięwzięcia organizowane we współpracy z pracodawcami.

Inicjatywy te mają znaczenie nie tylko w kontekście zwiększania szans absolwentów na zatrudnienie. Równie ważnym ich celem jest rozwijanie aktywnej postawy zawodowej, studenci mogą bowiem dzięki temu m.in. poznać sposoby podejmowania inicjatyw i skutecznego współdziałania w zespole.

Wspieranie przedsiębiorczości studentów to zadanie, które angażuje działania wielu osób i komórek organizacyjnych: władze Uczelni i wydziałów, koordynatorów kierunków, doradcę zawodowego i pracowników administracji. Jak zatem w Biurze Praktyk Studenckich i Karier wspieraliśmy rozwój przedsiębiorczości studentów w bieżącym roku akademickim?

Jedną z takich możliwości były Targi Pracy Praktyk i Staży – EXPO, za których organizację odpowiada nasze Biuro. W marcu 2026 roku wydarzenie to zgromadziło ponad 30 pracodawców reprezentujących różnorodne branże (firmy i przedsiębiorstwa, urzędy, instytucje kultury, placówki medyczne i służby mundurowe). Przy stoiskach wystawienniczych uczestnicy mogli porozmawiać z przedstawicielami firm i instytucji, poznać oczekiwania pracodawców, zweryfikować własne kompetencje (poprzez testy, zadania sprawnościowe, symulacje) oraz uzyskać informacje o możliwościach rozwoju zawodowego. Jednym z istotnych rezultatów organizacji tego typu wydarzeń jest zwiększenie możliwości nawiązania kontaktów zawodowych oraz poznania potencjalnych ścieżek kariery, co znajduje odzwierciedlenie w systematycznie rosnącej liczbie uczestników. W tym roku gościliśmy bowiem ponad 400. odwiedzających, nie tylko z naszej Uczelni.

Innym przykładem aktywizowania studentów były takie uczelniane eventy, jak: „Mikołajkowa Akademia Inspiracji” i „Dzień Otwarty”, podczas których przedstawiciele instytucji partnerskich nie tylko pełnili rolę ekspertów, ale również wspierali studenckie pasje. Taka forma współpracy stanowi istotny element budowania relacji pomiędzy środowiskiem akademickim a otoczeniem społeczno-gospodarczym. Umożliwia bowiem poznawanie dobrych praktyk stosowanych w działalności zawodowej oraz aktywne

uczestnictwo w przedsięwzięciach realizowanych we współpracy z partnerami zewnętrznymi.

Studia to nie tylko czas zdobywania wiedzy i rozwijania kompetencji, to także okres podejmowania pierwszych zasadniczych decyzji dotyczących kariery zawodowej. Mając świadomość tych potrzeb, rozwijamy inicjatywy umożliwiające studentom przejście od edukacji do aktywności zawodowej. Jedną z nich były konsultacje z doradcą zawodowym dr inż. Joanną Nowicką. W trakcie indywidualnych rozmów studenci mogli m.in. dowiedzieć się, jak skutecznie przejść przez procesy rekrutacyjne, a także ocenić swoje zainteresowania i predyspozycje, zestawiając je z aktualnymi potrzebami rynku pracy.

Dzięki zaangażowaniu partnerów zewnętrznych i naszych wykładowców w murach ANS AS odbyły się ponadto szkolenia specjalistyczne dedykowane studentom technik dentystycznych, kosmetologii oraz filologii. Szkolenia zostały przeprowadzone przez specjalistów, którzy poza wiedzą ekspercką dzielili się również doświadczeniem praktycznym. Taka inicjatywa pozwala nie tylko doskonalić umiejętności, ale także poznawać aktualne trendy i wymagania rynkowe. Dodatkową korzyść z uczestnictwa stanowiło uzyskanie certyfikatów w przyszłości zwiększających konkurencyjność absolwentów na rynku pracy.

Staże zawodowe stanowiły kolejną formę aktywizacji studentów, umożliwiającą bezpośrednią weryfikację wiedzy teoretycznej oraz rozwój praktycznych kompetencji w rzeczywistym środowisku pracy. W płatnych stażach zawodowych zorganizowanych w minionym roku akademickim uczestniczyło około 50 osób (z kierunków: administracja, architektura wnętrz, bezpieczeństwo wewnętrzne, filologia, grafika użytkowa z reklamą, kosmetologia, techniki dentystyczne).

Opisane formy współpracy ANS AS z pracodawcami to tylko kilka przykładów łączenia wiedzy akademickiej z praktyką zawodową oraz wspierania studentów w podejmowaniu wyzwań współczesnego rynku pracy.

Nawiązując do cytatu rozpoczynającego niniejszy tekst, należy stwierdzić, że kształcenie nie kończy się wraz z uzyskaniem przez studenta dyplomu. Jest ono bowiem dopiero początkiem drogi, którą będzie podążał absolwent, opuszczając sale dydaktyczne ANS AS – drogi zawodowej, na której wiedza, doświadczenie i przedsiębiorczość są podstawą podejmowania nowych wyzwań oraz rozwijania własnego potencjału. Zaś rolą i misją Uczelni jest przygotowanie absolwenta do tej drogi.

mgr Joanna Kaszuba

kierownik Uniwersytetu Wielopokoleniowego
Wydział Sztuk Projektowych i Nauk Humanistycznych

Jak kształcimy nauczycieli dla społeczeństwa 5.0

Postęp technologiczny nigdy nie następował z taką szybkością, jak to się dzieje współcześnie. Cyfryzacja, robotyzacja, rozwój sztucznej inteligencji wkraczają w każdy aspekt życia, stają się popularne i dostępne dla każdego. Odpowiedzią na tak intensywny rozwój nowych technologii jest koncepcja społeczeństwa 5.0, której głównym założeniem jest połączenie cyberprzestrzeni z przestrzenią fizyczną w celu rozwiązywania problemów społecznych i gospodarczych, z silnym naciskiem na dobro człowieka. Koncepcja ta mocno podkreśla potrzebę zachowania harmonijnej równowagi między postępem technologicznym a potrzebami ludzkimi. Zmieniają się potrzeby społeczeństw, zmieniają się potrzeby jednostki, co sprawia, że inaczej patrzymy na system edukacji.

Odpowiedzią ANS AS na wymagania edukacyjne społeczeństwa przyszłości jest utworzenie kierunku studiów pedagogika 5.0, realizowanego w ramach pedagogiki przedszkolnej i wczesnoszkolnej. Pedagogika 5.0, często nazywana również edukacją 5.0, to nowoczesne podejście do nauczania, integrujące zaawansowane technologie z humanistycznym, spersonalizowanym i skoncentrowanym na uczniu procesem edukacyjnym. Po koncepcji edukacji 4.0, która kładła duży nacisk na cyfryzację i rozwój kompetencji cyfrowych pedagogika 5.0 idzie o krok dalej, dodając do tego silny nacisk na rozwój społeczno-emocjonalny, kreatywność, krytyczne myślenie, współpracę i poczucie odpowiedzialności społecznej.

Konsekwencją realizacji założeń pedagogiki 5.0 jest stworzenie pionierskiego, jedyne w skali kraju, Centrum Edukacji STEAM & AI. Nasz STEAM & AI Lab wyposażony jest m.in. w zaawansowane zestawy klocków robotycznych i roboty edukacyjne, drukarki 3D i skanery 3D, nowoczesne oprogramowanie i aplikacje edukacyjne, a także interaktywne narzędzia do badania zjawisk przyrodniczych, fizycznych i chemicznych w sposób angażujący i bezpieczny. Dzięki takiemu wyposażeniu studenci nie tylko uczą się obsługi konkretnych narzędzi edukacyjnych, ale przede wszystkim zdobywają umiejętności projektowania i prowadzenia innowacyjnych zajęć, które rozbudzają ciekawość, wspierają rozwój kompetencji kluczowych i przygotowują dzieci do wyzwań przyszłości. Pracownia ta

jest odpowiedzią na dynamicznie zmieniający się świat i rosnące potrzeby nowoczesnej edukacji. Jest to nie tylko miejsce nauki, ale przede wszystkim przestrzeń, w której przyszli pedagodzy zdobywają kompetencje na miarę XXI wieku.

Program nauczania na tym kierunku studiów został zaprojektowany tak, by jego absolwenci byli liderami cyfrowej zmiany w edukacji. Kładziemy zatem nacisk na praktyczne wykorzystanie najnowszych technologii, przygotowując studentów do efektywnej pracy w środowisku, w którym cyfrowe narzędzia są integralną częścią procesu dydaktycznego. Jednocześnie, realizując założenia edukacji 5.0, podkreślamy, że technologia nie jest celem samym w sobie, lecz narzędziem wspierającym spersonalizowane i angażujące doświadczenia edukacyjne. Uświadamiamy naszym studentom, jak ważna jest nie tylko wiedza techniczna i umiejętności cyfrowe, ale również rozwijanie takich cech, jak empatia, praca zespołowa, komunikacja, kreatywność i świadomość społeczna. Chcemy, by nasi studenci, jako przyszli pedagodzy, potrafili przygotować swoich uczniów do życia i pracy w społeczeństwie, w którym liczą się nie tylko wiedza, ale również umiejętności interpersonalne. Żeby skutecznie osiągnąć ten cel, realizujemy przedmioty, takie jak: podstawy edukacji STEAM, projektowanie i prowadzenie eksperymentów oraz projektów edukacyjnych, nowe technologie w edukacji a higiena cyfrowa dzieci, modele AI i ich wykorzystanie w edukacji oraz etyczne i prawne aspekty AI i bezpieczeństwo danych w edukacji.

Utworzenie przez naszą Uczelnię kierunku pedagogika 5.0 stanowi odpowiedź na globalne trendy i konkretne potrzeby współczesnego świata. To innowacyjne podejście łączy solidne przygotowanie pedagogiczne z rozwijaniem kompetencji cyfrowych, społecznych i technologicznych, dając możliwości zdobywania wiedzy w sposób praktyczny w specjalnie wyposażonych pracowniach. Program kształcenia został zaprojektowany tak, by przyszli nauczyciele byli w pełni gotowi do pracy w zróżnicowanym, nowoczesnym środowisku edukacyjnym, w którym technologia stanowi nieodłączny element codzienności, ale to człowiek i jego rozwój pozostają w centrum uwagi.

dr inż. Małgorzata Florczak-Strama

prodziekan ds. studentów i dydaktyki

Wydział Nauk Społecznych i Technicznych

**Od zarządzania do zarządzania
zrównoważonym rozwojem.
Studia odpowiadające na wyzwania
przyszłości**

Gospodarka znajduje się w przełomowym momencie swojej historii. Strategia Europejskiego Zielonego Ładu, dążenie Unii Europejskiej do osiągnięcia neutralności klimatycznej do 2050 roku oraz wprowadzanie rygorystycznych wymogów prawnych, w tym obowiązkowego raportowania niefinansowego – ESG, sprawiają, że tradycyjne podejście do biznesu staje się niewystarczające. Firmy oraz instytucje publiczne muszą adaptować się do nowych, skomplikowanych regulacji i rosnących oczekiwań społecznych, co wymaga zupełnie nowych, wszechstronnych kompetencji zarządczych. W odpowiedzi na te globalne, a zarazem bardzo lokalne wyzwania ewoluje również kształcenie akademickie. ANS AS, aktywnie reagując na te procesy, przekształca klasyczne zarządzanie w innowacyjny kierunek studiów o profilu praktycznym – zarządzanie zrównoważonym rozwojem (ZZR).

Utworzenie tego kierunku jest głęboko i celowo zakorzenione w realiach społeczno-gospodarczych naszego regionu. Wałbrzych, jako miasto pokopalniane, stoi w samym centrum transformacji energetycznej, stając się swoistym żywym laboratorium dla wdrażania idei zrównoważonego rozwoju. Zjawisko to generuje potężny popyt na wykwalifikowanych specjalistów o hybrydowym profilu kompetencyjnym na lokalnym rynku pracy. Kluczowym generatorem tego popytu jest Wałbrzyska Specjalna Strefa Ekonomiczna „INVEST-PARK”, skupiająca blisko 400 inwestorów. Przedsiębiorstwa te zmagają się obecnie z potężną presją rosnących kosztów energii, uprawnień do emisji CO₂ oraz z nowymi unijnymi dyrektywami. Pilnie potrzebują kadr zdolnych do przeprowadzenia audytów środowiskowych, precyzyjnego obliczania śladu węglowego i skutecznego wdrażania strategii dekarbonizacji.

Współczesny rynek pracy nie poszukuje już wyłącznie inżynierów czy tradycyjnych menedżerów. Dziś najbardziej pożądani są specjaliści o profilu *T-shaped*. Oznacza to innowacyjne połączenie szerokiej wiedzy zarządczej obejmującej strategię, finanse i komunikację z głęboką wiedzą specjalistyczną z zakresu standardów raportowania (ESRS), audytu i prawa ochrony

środowiska. Absolwent nowego kierunku stanie się dla przedsiębiorstw bezcennym „tłumaczem” języka inżynierskiego i technicznego na język biznesu oraz długofalowej strategii.

Studenci ZZR będą doskonale przygotowani do łączenia celów ściśle ekonomicznych z troską o środowisko naturalne i szeroko pojęty dobrostan społeczny. W nowoczesnej siatce godzin znajdują się innowacyjne i niesza- blonowe przedmioty, takie jak: gospodarka cyrkularna i zielona gospodarka, zarządzanie transformacją energetyczną, raportowanie ESG i zrównoważo- ne finanse, systemy zarządzania środowiskowego (m.in. ISO 14001, EMAS) oraz audyt środowiskowy i społeczny. Obok wiedzy z obszaru polityki kli- matycznej kluczowy będzie rozwój miękkich kompetencji – analitycznego i krytycznego myślenia, przywództwa, a także zielonego marketingu.

Kierunek odznacza się praktycznym profilem, popartym rozbudowanym systemem 960 godzin praktyk zawodowych w trakcie całych studiów licen- cjackich. Krokiem milowym dla zapewnienia praktyczności studiów będzie powołanie Angelus Sustainability Center – innowacyjnego ośrodka nauki, który połączy akademicką teorię z inżynierską praktyką na niespotykaną w regionie skalę. W jego nowoczesnych strukturach studenci zdobędą bezcenne kompetencje analizy zbiorów danych środowiskowych Big Data z wykorzystaniem sztucznej inteligencji. Uczestnicy zajęć będą monitorować w czasie rzeczywistym kluczowe parametry środowiskowe z 12 stacji rozło- kowanych w aglomeracji wałbrzyskiej, badając m.in. poziom pyłów, lokalną aktywność sejsmiczną czy emisję gazów z hałd. Co więcej, centrum zaoferuje dostęp do innowacyjnej technologii produkcji zielonego wodoru i zgazo- wywania odpadów, otwierając przed studentami drzwi do energetyki jutra.

Perspektywy zawodowe absolwentów tego kierunku kształtują się niezwy- kle obiecująco. Czekają na nich intratne stanowiska, m.in. menedżerów ds. ESG, analityków ryzyka ESG w prestiżowych instytucjach finansowych, koordynatorów projektów zielonej transformacji (OZE, GOZ) czy konsultan- tów w renomowanych firmach doradczych. Równie ważnym i otwartym rynkiem jest administracja publiczna zarządzająca regionalną polityką środowiskową oraz sektor NGO. Program studiów świetnie przygotowuje także do założenia i prowadzenia własnej działalności – chociażby innowa- cyjnych, zielonych start-upów.

Reorganizacja kształcenia to najlepszy dowód na pełną strategiczną od- powiedzialność Uczelni wobec potrzeb całej Aglomeracji Wałbrzyskiej i Dolnego Śląska. Edukacja kompetentnych specjalistów z zakresu zrów- noważonego rozwoju to dzisiaj nade wszystko kształtowanie niezwykle

ważnego kapitału ludzkiego, który w niedalekiej przyszłości stanie się kluczowym motorem napędowym zrównoważonej zielonej transformacji całego naszego regionu.

mgr Kazimiera Marzec

koordynator kierunku bezpieczeństwo wewnętrzne
Wydział Nauk Społecznych i Technicznych

Co nowego na kierunku bezpieczeństwo wewnętrzne?

Świat stał się złożony, a zagrożenia hybrydowe wymagają zupełnie nowego podejścia. Dlatego na kierunku bezpieczeństwo wewnętrzne wprowadzamy kluczową zmianę: moduł dotyczący odporności społecznej pn. Strategie odporności i ochrony społeczeństwa (*Strategies for resilience and community protection*).

Współczesne paradygmaty bezpieczeństwa przeszły znaczącą ewolucję – od ochrony granic i infrastruktury krytycznej w stronę budowania tzw. odporności (*resilience*). Odporność społeczna definiowana jest jako zdolność społeczności do przewidywania, przygotowania się, reagowania i regeneracji po wystąpieniu zagrożeń (naturalnych, technologicznych czy hybrydowych). Obecnie luka kompetencyjna w tym obszarze jest znacząca, a rynek pracy (administracja publiczna, służby mundurowe, sektor NGO) wykazuje rosnące zapotrzebowanie na specjalistów rozumiejących mechanizmy psychologii społecznej w sytuacjach kryzysowych. Nie ograniczamy się do teorii. Naszych studentów przygotowujemy do wyzwań przyszłości: budowania odporności na dezinformację, zarządzania komunikacją kryzysową, angażowania społeczności w działania prewencyjne. Rynek pracy potrzebuje ekspertów, którzy potrafią budować kapitał zaufania. Moduł przesuwa akcent z działań *stricte* siłowych (policja, wojsko) na mechanizmy cywilne i społeczne. To podejście typu *civil preparedness* jest obecnie priorytetem m.in. w doktrynach NATO i UE.

Dlaczego to robimy?

Współczesne bezpieczeństwo przestało być domeną wyłącznie mundurową. W przypadku hybrydowych zagrożeń to właśnie odporność jednostki

i społeczności lokalnej jest pierwszą linią obrony. Student, który potrafi nie tylko opisać procedury ustawowe, ale rozumie, jak zarządzać przepływem informacji i jak mobilizować zasoby ludzkie w sytuacjach kryzysowych, staje się unikalnym specjalistą na rynku pracy.

Dzisiejszy rynek pracy nie potrzebuje kolejnego absolwenta, który zna na pamięć treść ustawy o zarządzaniu kryzysowym. Potrzebuje specjalisty, który potrafi zorganizować ludzi w sytuacji, gdy system zawodzi, a dezinformacja paraliżuje działania służb. Utworzenie modułu daje dokładnie te umiejętności – praktyczne, trudne do zastąpienia przez AI, niezwykle poszukiwane przez samorządy.

Proponowany moduł nie jest oderwany od reszty programu, lecz jest jego naturalnym uzupełnieniem, wymagał jednak wprowadzenia dodatkowych, ważnych elementów w kartach przedmiotów w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych.

Wpisują się do niego przedmioty m.in.: zarządzanie kryzysowe, bezpieczeństwo społeczności lokalnych, a także ochrona ludności i obrona cywilna, podstawy ratownictwa, zagrożenia i ochrona infrastruktury krytycznej, policja – aspekty prawne, organizacja pomocy psychologicznej oraz mediacje i negocjacje w sytuacjach kryzysowych, public relations w zarządzaniu bezpieczeństwem czy współpraca z mediami.

Jako uzasadnienie wprowadzenia modułu pn. Strategie odporności i ochrony społeczeństwa należy wskazać:

- 1) Dostosowanie do wyzwań współczesności. Współczesne środowisko bezpieczeństwa charakteryzuje się wysoką dynamiką zmian, a zagrożenia hybrydowe, dezinformacja oraz sytuacje kryzysowe o charakterze masowym wymagają kompetencji wykraczających poza klasyczne ramy bezpieczeństwa militarnego czy policyjnego.
- 2) Rozwój kompetencji społecznych. Element odporności społecznej (*social resilience*) stanowi kluczowy element nowoczesnych strategii bezpieczeństwa narodowego. Wprowadzenie modułu pozwoli wyposażać studentów w umiejętności niezbędne do budowania sprawnego systemu reagowania na poziomie lokalnym i regionalnym, co bezpośrednio podniesie atrakcyjność naszych absolwentów na rynku pracy (w sektorze administracji publicznej, organizacjach pozarządowych oraz centrach zarządzania kryzysowego).
- 3) Innowacyjność programu. Implementacja tego modułu wpisuje się w strategię rozwoju Uczelni poprzez dążenie do aktualizacji oferty

dydaktycznej oraz promowanie interdyscyplinarnego podejścia do bezpieczeństwa, łączącego wiedzę z zakresu socjologii, psychologii kryzysu oraz nowoczesnych narzędzi technologicznych (np. OSINT, komunikacja kryzysowa).

Cele kształcenia

Wprowadzenie modułu ma na celu wykształcenie u studentów umiejętności dotyczących:

- 1) Zarządzania informacją i przeciwdziałania dezinformacji: analizy wpływu działań informacyjnych na postawy społeczne.
- 2) Budowania potencjału lokalnego: projektowania mechanizmów współpracy między sektorem publicznym a organizacjami trzeciego sektora.
- 3) Edukacji bezpieczeństwa: tworzenia skutecznych kampanii informacyjnych i edukacyjnych skierowanych do mieszkańców w zakresie procedur reagowania.
- 4) Analizy ryzyk: oceny podatności społeczności lokalnych na różnego rodzaju zakłócenia (od awarii energetycznych po kryzysy uchodźcze).

Wartość dodana kierunku

Wartość dodana kierunku przejawia się w następujących obszarach:

- 1) Interdyscyplinarność. Moduł integruje wiedzę z zakresu bezpieczeństwa z psychologią, socjologią i komunikacją społeczną, co podnosi jakość kształcenia.
- 2) Atrakcyjność rekrutacyjna. Kierunek staje się bardziej nowoczesny i „życiowy”, co jest istotnym czynnikiem przyciągającym kandydatów poszukujących studiów z praktycznym przełożeniem na realne działania.
- 3) Zgodność z aktualnymi trendami. Tematyka odporności społecznej jest priorytetem w dokumentach strategicznych bezpieczeństwa narodowego i unijnego (m.in. w kontekście ochrony ludności).
- 4) Wzmocnienie kadr. Absolwenci z takimi kompetencjami są przygotowani do pracy w samorządowych zespołach zarządzania kryzysowego, co otwiera uczelni nowe możliwości współpracy z instytucjami otoczenia społeczno-gospodarczego.

Proponowana forma realizacji

Planowana jest realizacja modułu w oparciu o:

- 1) *Case studies*: analizę realnych, aktualnych zdarzeń kryzysowych oraz tych z ostatnich lat.
- 2) Warsztaty: ćwiczenia z zakresu komunikacji kryzysowej i symulacje działań w sytuacjach awaryjnych.
- 3) Współpracę zewnętrzną: zapraszanie praktyków (np. przedstawicieli centrów zarządzania kryzysowego, ekspertów ds. komunikacji strategicznej).
- 4) Elastyczność: moduł został skonstruowany tak, aby można było go łatwo aktualizować o nowe typy zagrożeń, co czyni program kształcenia długofalowo aktualnym.

mgr Krzysztof Żak

koordynator kierunku techniki dentystyczne

Wydział Nauk o Zdrowiu

mgr Elżbieta Lis

Wydział Nauk o Zdrowiu

Od gipsu do sztucznej inteligencji – nowe oblicze technik dentystycznych

Jeszcze kilkanaście lat temu zawód technika dentystycznego kojarzył się przede wszystkim z pracą przy stole laboratoryjnym, ręcznym modelowaniem wosku, wykonywaniem modeli gipsowych oraz tradycyjnymi metodami wytwarzania uzupełnień protetycznych. Współczesna technika dentystyczna przechodzi jednak dynamiczną transformację cyfrową, a laboratoria protetyczne coraz częściej przypominają nowoczesne centra technologiczne wykorzystujące zaawansowane systemy komputerowe, druk 3D oraz rozwiązania oparte na sztucznej inteligencji.

Zmiany te znajdują odzwierciedlenie również w sposobie kształcenia przyszłych techników dentystycznych. Kierunek techniki dentystyczne realizowany w ANS AS w Wałbrzychu odpowiada na potrzeby współczesnego rynku pracy, łącząc solidne podstawy zawodu z nowoczesnymi technologiami wykorzystywanymi w cyfrowej stomatologii.

Studenci już od pierwszych semestrów zdobywają umiejętności manualne, poznają anatomię i morfologię uzębienia oraz zasady projektowania uzupełnień protetycznych. Jednocześnie stopniowo wprowadzani są w świat cyfrowych technologii CAD/CAM, które obecnie stanowią standard pracy w wielu laboratoriach dentystycznych na świecie. W ramach zajęć studenci uczą się projektowania koron, mostów, protez, aparatów ortodontycznych oraz szyn terapeutycznych przy wykorzystaniu specjalistycznego oprogramowania komputerowego. Poznają również technologie skanowania wewnątrzustnego i laboratoryjnego, dzięki którym możliwe jest tworzenie precyzyjnych modeli cyfrowych bez konieczności wykonywania tradycyjnych wycisków.

Istotnym elementem kształcenia jest także druk 3D. Technologia ta rewolucjonizuje współczesną protetykę i ortodoncję, umożliwiając szybkie wykonywanie modeli diagnostycznych, szablonów chirurgicznych, aparatów ortodontycznych czy elementów wykorzystywanych podczas leczenia implantologicznego. Studenci mają możliwość poznawania pełnego cyfrowego workflow – od skanowania, poprzez projektowanie komputerowe, aż do wykonania gotowego produktu.

Coraz większą rolę w branży odgrywa również sztuczna inteligencja. Algorytmy wspomagają proces projektowania uzupełnień protetycznych, analizę danych diagnostycznych oraz automatyzację wielu etapów pracy laboratoryjnej. Dlatego w programie kształcenia coraz większy nacisk kładzie się na rozwijanie kompetencji cyfrowych oraz przygotowanie studentów do pracy w środowisku wykorzystującym rozwiązania AI.

Jednocześnie niezmiennie podkreślamy, że nawet najbardziej zaawansowana technologia nie zastąpi wiedzy, doświadczenia oraz zrozumienia biologii i funkcji narządu żucia. Współczesny technik dentystyczny musi być specjalistą łączącym kompetencje medyczne, inżynierskie i informatyczne. To właśnie umiejętność integrowania tych obszarów decyduje dziś o jakości wykonywanych prac oraz skutecznej współpracy z lekarzem dentystą.

Kierunek techniki dentystyczne w ANS AS rozwija się również poprzez współpracę z przedstawicielami branży, producentami materiałów i sprzętu oraz nowoczesnymi laboratoriami dentystycznymi. Dzięki temu studenci mają możliwość poznawania najnowszych trendów technologicznych oraz zdobywania doświadczeń odpowiadających rzeczywistym potrzebom rynku pracy.

Cyfrowa transformacja stomatologii dopiero nabiera tempa. Rozwój sztucznej inteligencji, nowych materiałów, technologii addytywnych i zaawansowanych systemów projektowania sprawia, że zawód technika

dentystycznego staje się jednym z najbardziej innowacyjnych zawodów medycznych. Kształcenie przyszłych specjalistów wymaga dziś nie tylko przekazywania wiedzy zawodowej, ale również przygotowania do funkcjonowania w świecie dynamicznych zmian technologicznych. W ANS AS w Wałbrzychu konsekwentnie realizujemy tę misję, przygotowując absolwentów do pracy w nowoczesnej, cyfrowej rzeczywistości stomatologii XXI wieku.

mgr Katarzyna Fitryk

koordynator kierunku kosmetologia
Wydział Nauk o Zdrowiu

Kosmetologia w ANS AS – studia, które dają doświadczenie już od pierwszego roku

Kosmetologia to dziś jedna z najbardziej dynamicznie rozwijających się branż. Nowoczesne technologie, zaawansowana diagnostyka skóry, innowacyjne urządzenia oraz rosnąca świadomość klientów sprawiają, że współczesny kosmetolog musi być nie tylko pasjonatem piękna, ale także specjalistą posiadającym wiedzę z zakresu zdrowia, pielęgnacji, technologii i bezpieczeństwa pracy. To właśnie dlatego w ANS AS stawiamy na praktyczne kształcenie, które przygotowuje studentów do realnych wyzwań współczesnego rynku pracy. Już od pierwszego roku studiów nasi studenci zdobywają doświadczenie podczas zajęć praktycznych prowadzonych w profesjonalnie wyposażonych pracowniach. Uczą się wykonywania zabiegów, obsługi specjalistycznej aparatury oraz pracy z klientem pod okiem doświadczonych wykładowców – praktyków. Dzięki temu od początku budują kompetencje zawodowe i poznają specyfikę pracy kosmetologa w rzeczywistych warunkach.

Ogromnym atutem kierunku jest ścisła współpraca z branżą beauty i wellness. Od wielu lat współpracujemy z firmami Este Group i Depil Concept, a w ostatnim czasie do grona partnerów dołączyły również DermoElite oraz Centrum Podologiczne Podoland. Dzięki temu studenci uczestniczą w szkoleniach, warsztatach, konsultacjach branżowych oraz wizytach studyjnych, podczas których mogą zobaczyć, jak funkcjonują nowoczesne gabinety, kliniki i centra szkoleniowe. Szczególnie cenna jest współpraca z firmą DermoElite, która przekazała kierunkowi nowoczesne urządzenie do profesjonalnej diagnostyki skóry wykorzystujące światło ultrafioletowe.

To przykład tego, że dbamy o to, aby nasi studenci mieli dostęp do technologii stosowanych obecnie w najlepszych gabinetach kosmetycznych. Wiedza zdobywana podczas zajęć jest więc od razu powiązana z praktyką i aktualnymi trendami rynkowymi. Studenci regularnie uczestniczą również w szkoleniach organizowanych przez renomowane marki kosmetyczne, takie jak Farmona Professional, Dermomedica, Thalgo czy My Laminations, a także biorą udział w konferencjach naukowych, wydarzeniach branżowych i największych targach kosmetycznych w Polsce. To doskonała okazja do poznawania nowości technologicznych, zdobywania dodatkowych kwalifikacji i budowania pierwszych kontaktów zawodowych.

Dzięki projektom współfinansowanym ze środków Unii Europejskiej adepci kierunku mogą bezpłatnie uczestniczyć w specjalistycznych kursach i szkoleniach, rozwijając kompetencje cenione przez pracodawców. Uczelnia współpracuje również z Dolnośląskimi Pracodawcami Branży Beauty, a w ramach realizowanych projektów oferuje studentom płatne staże zawodowe. Dla wielu z nich jest to pierwszy krok do zdobycia doświadczenia i rozpoczęcia kariery jeszcze przed ukończeniem studiów.

Nauka w ANS AS obejmuje nie tylko proces kształcenia i zdobywania wiedzy specjalistycznej, lecz także stwarza warunki do wszechstronnego rozwoju. Istotnym elementem edukacji akademickiej jest aktywność w życiu społeczności studenckiej, rozwijanie zainteresowań naukowych oraz uczestnictwo w różnorodnych inicjatywach o charakterze edukacyjnym i organizacyjnym. Szczególną rolę w tym zakresie odgrywa działalność Studenckiego Koła Naukowego IUVENUM, którego członkowie organizują wydarzenia edukacyjne, akcje społeczne oraz przedsięwzięcia promujące zdrowy styl życia. Studenci angażują się również w warsztaty dla młodzieży, wydarzenia z okazji Dnia Kobiet, akcję „Czytaj – Oddaj – Wymieniaj” czy organizowaną już po raz trzeci „Magię Świątecznego Makijażu”. Jednym z najbardziej rozpoznawalnych wydarzeń uczelni jest Dzień Kariery EXPO – Targi Innowacji. Stoisko kosmetyologii od lat cieszy się ogromnym zainteresowaniem odwiedzających. Studenci podczas tego wydarzenia wykonują profesjonalne badania skóry, udzielają porad pielęgnacyjnych oraz prezentują możliwości współczesnej kosmetyologii. To nie tylko promocja kierunku, ale przede wszystkim cenna lekcja pracy z klientem i okazja do zdobywania doświadczenia zawodowego.

Sukcesy naszych studentów stanowią powód do dumy: w 2026 roku Aleksandra Jakubowska, studentka pierwszego roku kosmetyologii, zdobyła II miejsce podczas ogólnopolskiego konkursu makijażu fantazyjnego „Antyczne boginie oczami młodzieży XXI wieku”. Takie osiągnięcia dowodzą, że

pasja rozwijana w odpowiednich warunkach może bardzo szybko przełożyć się na sukces zawodowy.

Branża kosmetyczna znajduje się obecnie w okresie ważnych zmian. Coraz częściej mówi się o konieczności uporządkowania kompetencji zawodowych oraz o rosnącym znaczeniu wyższego wykształcenia kosmetycznego przy wykonywaniu specjalistycznych zabiegów z zakresu kosmologii estetycznej. Dla wielu absolwentów techników usług kosmetycznych czy szkół policealnych studia stają się dziś naturalnym etapem dalszego rozwoju zawodowego. Widać wyraźnie, że przyszłość branży będzie należała do specjalistów posiadających nie tylko umiejętności praktyczne, ale również solidne przygotowanie akademickie i wiedzę opartą na nauce.

Fot. 1. Studentka podczas wykonywania makijażu

W ANS AS odpowiadamy na te zmiany już dziś. Z tego względu program studiów jest stale rozwijany we współpracy z przedstawicielami branży, pracodawcami i ekspertami. Dbamy o nowoczesne wyposażenie pracowni, wysoką jakość kształcenia oraz bezpieczeństwo wykonywanych procedur. Chcemy, aby nasi absolwenci byli przygotowani nie tylko do wymagań obecnego rynku pracy, ale także do wyzwań, które pojawią się w najbliższych latach.

dr n. med. Małgorzata Bujnowska

prodziekan ds. nauki i organizacji

Wydział Nauk o Zdrowiu

Rola Centrum Symulacji Medycznej w nowoczesnej dydaktyce na przykładzie ANS AS

Dynamiczny rozwój nauk medycznych oraz rosnące wymagania dotyczące bezpieczeństwa pacjentów powodują konieczność ciągłego doskonalenia metod kształcenia przyszłych pracowników ochrony zdrowia. Tradycyjne modele nauczania, oparte głównie na wykładach i praktykach klinicznych, coraz częściej uzupełniane są nowoczesnymi metodami dydaktycznymi wykorzystującymi symulację medyczną. Dzięki zastosowaniu zaawansowanych technologii możliwe jest odtwarzanie rzeczywistych sytuacji klinicznych w warunkach kontrolowanych, bez narażania pacjentów na ryzyko błędów wynikających z procesu nauki.

Centra symulacji medycznej stanowią obecnie jeden z najważniejszych elementów kształcenia studentów kierunków medycznych. Umożliwiają zdobywanie doświadczenia praktycznego, rozwijanie umiejętności technicznych oraz doskonalenie kompetencji interpersonalnych niezbędnych w pracy zawodowej. W Polsce rozwój centrów symulacji medycznej został znacząco przyspieszony dzięki środkom pochodzącym z funduszy europejskich oraz wdrażaniu standardów rekomendowanych przez Ministerstwo Zdrowia i środowiska naukowe.

Symulacja medyczna jest metodą dydaktyczną polegającą na odtwarzaniu sytuacji klinicznych w warunkach zbliżonych do rzeczywistych. Jej głównym celem jest umożliwienie studentom zdobywania doświadczenia

praktycznego oraz rozwijania umiejętności podejmowania decyzji klinicznych bez ryzyka dla zdrowia i życia pacjentów.

Współczesna edukacja medyczna coraz częściej opiera się na założeniu „nigdy pierwszy raz na pacjencie”. Oznacza to, że studenci powinni zdobywać podstawowe kompetencje praktyczne w środowisku symulowanym, zanim rozpoczną samodzielne wykonywanie procedur medycznych podczas praktyk klinicznych. Takie podejście zwiększa bezpieczeństwo pacjentów oraz pozwala na wielokrotne powtarzanie procedur do momentu osiągnięcia odpowiedniego poziomu kompetencji.

Istotną zaletą symulacji medycznej jest możliwość tworzenia scenariuszy obejmujących zarówno typowe, jak i rzadkie sytuacje kliniczne. Studenci mogą uczestniczyć w działaniach związanych z nagłym zatrzymaniem krążenia, urazami wielonarządowymi, stanami zagrożenia życia czy opieką nad pacjentem pediatrycznym. Dzięki temu uzyskują doświadczenie, którego zdobycie wyłącznie podczas praktyk klinicznych często byłoby niemożliwe.

Badania prowadzone w wielu krajach wskazują, że wykorzystanie symulacji medycznej poprawia skuteczność nauczania procedur klinicznych, zwiększa pewność siebie studentów oraz wpływa na poprawę jakości opieki nad pacjentami. Szczególne znaczenie ma możliwość przeprowadzania szczegółowej analizy postępowania po zakończeniu scenariusza, tzw. debriefingu, który stanowi jeden z najważniejszych elementów procesu edukacyjnego.

Centrum Symulacji Medycznej ANS AS

Akademia Nauk Stosowanych Angelusa Silesiusa w Wałbrzychu jest publiczną uczelnią zawodową prowadzącą kształcenie w obszarze nauk społecznych, technicznych oraz nauk o zdrowiu. W strukturze uczelni funkcjonuje Wydział Nauk o Zdrowiu, realizujący kształcenie między innymi na kierunkach pielęgniarstwo i ratownictwo medyczne.

Istotnym krokiem w rozwoju potencjału dydaktycznego Uczelni było utworzenie Centrum Symulacji Medycznej, którego uroczyste otwarcie odbyło się 29 stycznia 2025 roku. Centrum stanowi nowoczesną bazę dydaktyczną przeznaczoną do kształcenia studentów kierunków medycznych i umożliwia prowadzenie zajęć w warunkach wiernie odwzorowujących rzeczywiste środowisko pracy personelu medycznego.

Wyposażenie Centrum Symulacji Medycznej obejmuje zaawansowane fantomy wysokiej wierności, stanowiska do prowadzenia resuscytacji

krążeniowo-oddechowej, sale odwzorowujące warunki oddziału szpitalnego oraz salę intensywniej terapii, a także stanowiska przeznaczone do nauki specjalistycznych procedur ratunkowych. Wykorzystanie nowoczesnych technologii umożliwia realistyczne odtwarzanie parametrów życiowych pacjenta, symulowanie dynamiki zmian jego stanu klinicznego oraz bieżące monitorowanie podejmowanych działań terapeutycznych przez studentów.

Tak przygotowane zaplecze dydaktyczne stanowi istotne wsparcie dla realizacji procesu kształcenia na kierunkach pielęgniarstwo oraz ratownictwo medyczne prowadzonych w Uczelni. Kierunki te należą do kluczowych obszarów przygotowujących przyszłych pracowników systemu ochrony zdrowia, a ich program nauczania integruje wiedzę teoretyczną z intensywnym kształceniem praktycznym. Dzięki wykorzystaniu infrastruktury Centrum Symulacji Medycznej możliwe jest rozwijanie kompetencji niezbędnych zarówno w codziennej opiece nad pacjentem, jak i w sytuacjach nagłego zagrożenia życia, co przekłada się na wyższy poziom przygotowania absolwentów do pracy zawodowej.

Centrum Symulacji Medycznej umożliwia studentom zdobywanie i doskonalenie umiejętności praktycznych w warunkach zbliżonych do rzeczywistych. W trakcie zajęć studenci uczą się oceny stanu pacjenta, monitorowania parametrów życiowych, wykonywania procedur medycznych, takich jak iniekcje, zakładanie wkłuc obwodowych czy prowadzenie tlenoterapii, a także postępowania w stanach nagłych, w tym w nagłym zatrzymaniu krążenia, wstrząsie czy niewydolności oddechowej.

Zastosowanie symulacji medycznej pozwala również na rozwijanie kompetencji miękkich, w szczególności pracy zespołowej oraz komunikacji w zespole terapeutycznym. Studenci uczą się podejmowania decyzji pod presją czasu, właściwej organizacji działań oraz współpracy z innymi przedstawicielami zawodów medycznych. Dzięki możliwości realizacji różnorodnych scenariuszy klinicznych, w tym zdarzeń masowych i sytuacji wymagających szybkiej interwencji, możliwe jest kompleksowe przygotowanie do pracy w dynamicznym środowisku klinicznym.

Regularne ćwiczenia w warunkach symulowanych umożliwiają wielokrotne powtarzanie procedur, co sprzyja utrwaleniu prawidłowych schematów postępowania i zwiększa pewność siebie studentów. W efekcie absolwenci kierunków pielęgniarstwo i ratownictwo medyczne są lepiej przygotowani do podejmowania odpowiedzialnych decyzji oraz skutecznego działania w sytuacjach zagrożenia zdrowia i życia pacjentów.

Centrum Symulacji Medycznej ANS AS stanowi przykład nowoczesnego podejścia do kształcenia kadr medycznych. Dzięki wykorzystaniu zaawansowanych technologii symulacyjnych możliwe jest skuteczne łączenie wiedzy teoretycznej z praktyką zawodową oraz przygotowanie studentów do pracy w rzeczywistych warunkach klinicznych.

Rozwój centrów symulacji medycznej wpisuje się w światowe trendy edukacji medycznej, stanowiąc jeden z najważniejszych kierunków doskonalenia procesu dydaktycznego w szkolnictwie wyższym. Centrum funkcjonujące w ANS AS jest przykładem skutecznego wykorzystania nowoczesnych technologii w przygotowaniu przyszłych pielęgniarek i ratowników medycznych do wykonywania odpowiedzialnego zawodu medycznego.

Fot. 1. Pracownicy Centrum Symulacji Medycznej ANS AS podczas wykonywania procedur medycznych na fantomie szkoleniowym

dr n. med. Małgorzata Bujnowska

prodziekan ds. nauki i organizacji
Wydział Nauk o Zdrowiu

Kształcenie ratowników medycznych – teoria i praktyka w działaniu

Istnieją zawody, w których nie ma miejsca na przypadek. Gdy liczą się sekundy, a od podjętej decyzji zależy ludzkie życie, sama wiedza teoretyczna okazuje się niewystarczająca. Konieczne staje się umiejętne, szybkie i trafne działanie w warunkach presji czasu oraz niepewności. Z tego względu kształcenie ratowników medycznych należy do najbardziej wymagających, ale jednocześnie najbardziej odpowiedzialnych i satysfakcjonujących obszarów edukacji w naukach o zdrowiu.

Współczesna dydaktyka medyczna odchodzi od modelu opartego wyłącznie na przekazie wiedzy, koncentrując się na rozwijaniu kompetencji praktycznych, decyzyjnych oraz zespołowych. Kształcenie przyszłych ratowników medycznych wymaga integracji teorii z działaniem, tak aby absolwent był przygotowany do podejmowania decyzji w sytuacjach bezpośredniego zagrożenia życia, często przy ograniczonym dostępie do informacji i w warunkach dużego obciążenia emocjonalnego.

Przykładem skutecznej realizacji tego modelu jest ANS AS w Wałbrzychu, gdzie proces dydaktyczny oparty został na idei uczenia przez działanie. Już od pierwszych semestrów studenci uczestniczą w zajęciach praktycznych, ćwiczeniach laboratoryjnych oraz symulacjach medycznych, które odzwierciedlają realne sytuacje kliniczne. Program studiów integruje kluczowe obszary wiedzy, takie jak medycyna ratunkowa, intensywna terapia, traumatologia czy farmakologia, z intensywnym treningiem praktycznym.

Centralnym elementem kształcenia jest Centrum Symulacji Medycznej, umożliwiające realizację zaawansowanych scenariuszy z wykorzystaniem fantomów wysokiej wierności oraz nowoczesnych technologii monitorowania parametrów życiowych. Studenci biorą udział w symulacjach nagłego zatrzymania krążenia, niewydolności oddechowej, wstrząsu czy urazów wielonarządowych, ucząc się nie tylko procedur, ale przede wszystkim ich właściwego zastosowania w dynamicznie zmieniających się warunkach. Realistyczne odwzorowanie stanu pacjenta oraz możliwość jego pogarszania się w trakcie symulacji sprawiają, że proces kształcenia

nabiera charakteru immersyjnego. Szczególną wartością tego podejścia jest możliwość wielokrotnego powtarzania procedur w środowisku kontrolowanym, co pozwala na analizę błędów, ich korektę oraz utrwalanie prawidłowych schematów postępowania. W efekcie rozwijana jest pamięć proceduralna, kluczowa w sytuacjach wymagających natychmiastowej reakcji.

Nie mniej istotnym elementem kształcenia jest rozwój kompetencji zespołowych. Współczesne działania ratunkowe mają charakter interdyscyplinarny, dlatego symulacje odtwarzają rzeczywiste warunki pracy zespołów ratownictwa medycznego. Studenci uczą się komunikacji, podziału ról, koordynacji działań oraz podejmowania decyzji klinicznych w grupie, co bezpośrednio przekłada się na jakość udzielanej pomocy.

Proces dydaktyczny uzupełniają praktyki zawodowe realizowane w jednostkach systemu Państwowego Ratownictwa Medycznego oraz w szpitalnych oddziałach ratunkowych. To właśnie tam teoria jest konfrontowana z rzeczywistością, a studenci stopniowo przejmują odpowiedzialność za podejmowane działania. Kontakt z pacjentem pozwala na weryfikację umiejętności oraz budowanie doświadczenia klinicznego.

Kształcenie ratowników medycznych w takim modelu odpowiada aktualnym trendom edukacji medycznej, opartym na symulacji, nauczaniu problemowym oraz integracji wiedzy z praktyką. Podejście to nie tylko zwiększa efektywność nauczania, ale również realnie wpływa na bezpieczeństwo pacjentów poprzez lepsze przygotowanie absolwentów do pracy w warunkach rzeczywistych.

Ratownictwo medyczne to jednak coś więcej niż zawód – to postawa. To gotowość do działania w najtrudniejszych momentach, kiedy inni się cofają. To umiejętność zachowania spokoju w chaosie, podejmowania decyzji w ułamkach sekund i brania odpowiedzialności za drugiego człowieka. W tym sensie prestiż tego zawodu nie wynika wyłącznie z dynamiki pracy czy adrenaliny, ale przede wszystkim z realnego wpływu na ludzkie życie i zdrowie.

To właśnie ratownicy medyczni są często pierwszym ogniwem systemu ochrony zdrowia – to oni podejmują interwencję w miejscu zdarzenia, inicjują leczenie i decydują o dalszym postępowaniu. Ich kompetencje, refleks i opanowanie przekładają się bezpośrednio na przeżycie pacjentów. Świadomość tej odpowiedzialności sprawia, że jest to zawód wymagający, ale jednocześnie dający wyjątkowe poczucie sensu i satysfakcji.

Absolwenci kierunku znajdują zatrudnienie w zespołach ratownictwa medycznego, szpitalnych oddziałach ratunkowych, izbach przyjęć, centrach urazowych, służbach mundurowych czy lotniczym pogotowiu ratunkowym. Rosnące zapotrzebowanie na wykwalifikowany personel medyczny sprawia, że są oni jednymi z najbardziej poszukiwanych specjalistów systemu ochrony zdrowia.

Dzięki wdrażanemu w ANS AS modelowi kształcenia absolwent nie opuszcza uczelni jedynie z dyplomem, lecz przede wszystkim z realnymi kompetencjami pozwalającymi działać skutecznie tam, gdzie liczy się każda sekunda.

Fot. 1. Studenci ratownictwa medycznego podczas ćwiczeń terenowych

dr hab. Beata Detyna, prof. ANS AS

prorektor ds. nauki i rozwoju

**Siła synergii ludzi, dyscyplin i partnerstw.
Potencjał naukowy ANS AS**

Przeprowadzona w roku akademickim 2025/2026 szczegółowa analiza działalności naukowej naszych wykładowców pokazuje, że ANS AS to środowisko o dużej różnorodności i dynamice. Dane z lat 2021-2026 wskazują na szeroki zakres kompetencji, doświadczeń i różnorodności wykorzystywanych przez pracowników metod badawczych, które współistnieją w sposób naturalny i twórczy. Nasza Akademia to przestrzeń, w której spotykają się różne sposoby rozumienia zjawisk, a ich współobecność sprzyja rozwojowi nauki w nowoczesnym, wielowymiarowym ujęciu.

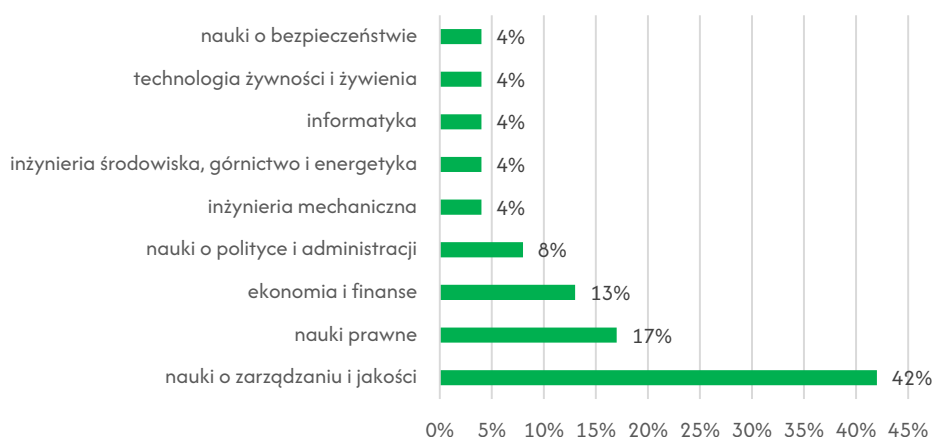
W ANS AS w sposób komplementarny współistnieją nauki społeczne, humanistyczne, inżynieryjno-techniczne, ścisłe i przyrodnicze, a także reprezentujące dziedzinę sztuki czy nauki medyczne i nauki o zdrowiu. Z przeprowadzonych badań wyraźnie wynika, że wiele przedsięwzięć badawczych powstaje na styku różnych dziedzin i dyscyplin naukowych. Przykładowo badania nad człowiekiem coraz częściej łączą perspektywy zdrowia, kultury, środowiska i społeczeństwa. Podczas analiz dotyczących współczesnych przemian technologicznych korzystamy z narzędzi zarówno inżynierskich, jak i społecznych. Z kolei prace nad przestrzenią miejską, regionalną czy kulturową bardzo często angażują wiedzę z zakresu sztuki, nauk społecznych, technicznych i ekologicznych. Takie połączenia rodzą nowe, interdyscyplinarne pola badawcze, które wzmacniają dorobek Uczelni i otwierają drogę do dalszego rozwoju.

W ANS AS wiodącymi dyscyplinami naukowymi są:

- nauki o zarządzaniu i jakości – na Wydziale Nauk Społecznych i Technicznych (WNST) – rys. 1,
- nauki o zdrowiu – na Wydziale Nauk o Zdrowiu (WNZ) – rys. 2,
- sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki – na Wydziale Sztuk Projektowych i Nauk Humanistycznych (WSPNH) – rys. 3.

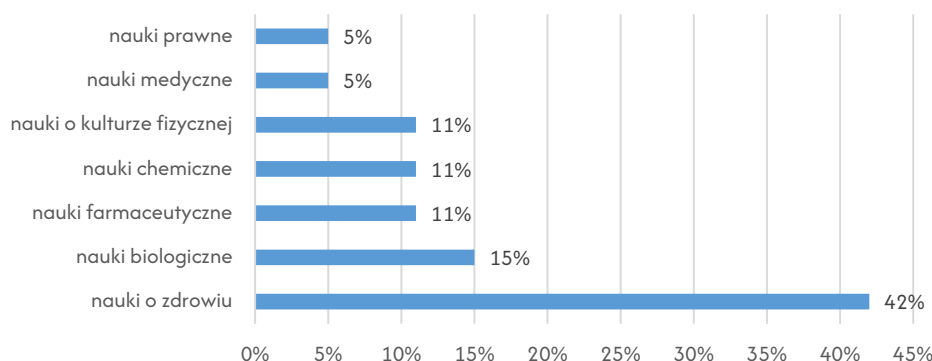
To właśnie w tych dyscyplinach w latach 2021-2026 nasi wykładowcy wykazywali się największą aktywnością badawczą, publikacyjną, rozwijali swój dorobek artystyczny lub współtworzyli zespoły projektowe. Siła tych trzech dyscyplin nie wynika z przewagi nad innymi obszarami, lecz z konsekwencji,

z jaką są rozwijane, oraz z jakości prac naukowych, które systematycznie powstają. Ich znaczący potencjał to również punkt odniesienia dla przedsięwzięć o charakterze interdyscyplinarnym.

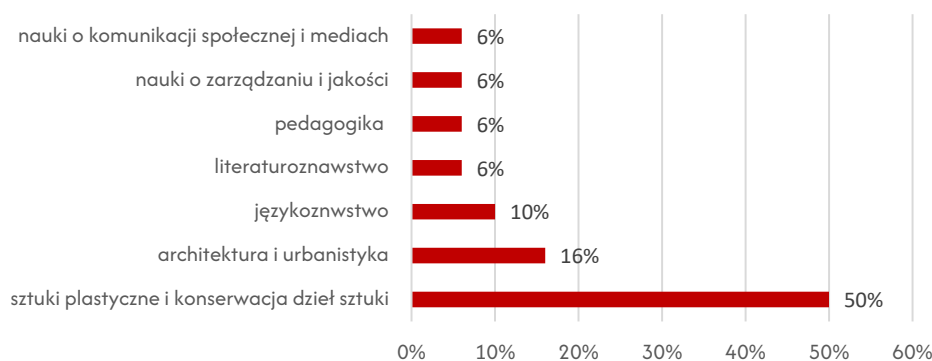
Rys. 1. Dyscypliny naukowe reprezentowane przez wykładowców WNST

Źródło: opracowanie własne.

Rys. 2. Dyscypliny naukowe reprezentowane przez wykładowców WNZ

Źródło: opracowanie własne.

Rys. 3. Dyscypliny naukowe reprezentowane przez wykładowców WSPNH

Źródło: opracowanie własne.

W tym kontekście warto podkreślić, że współpraca między różnymi dyscyplinami pozwala budować projekty obejmujące szerokie spektrum zagadnień – od kwestii społecznych i kulturowych, przez zagadnienia techniczne, aż po problemy zdrowia publicznego i środowiska. Dzięki takiemu podejściu nasza Uczelnia może rozwijać badania, które są nie tylko wartościowe naukowo, ale również istotne dla otoczenia społeczno-gospodarczego.

Nowe kierunki naukowego współdziałania

Współczesne zjawiska rzadko mieszczą się w granicach jednej dyscypliny. Dlatego tak ważne jest tworzenie przestrzeni, w której badacze mogą wspólnie pracować nad tematami wymagającymi wieloaspektowego spojrzenia. W ANS AS istnieje wiele obszarów, które naturalnie sprzyjają takiemu podejściu. Przykładowo zagadnienia związane z dobrostanem człowieka, jego funkcjonowaniem w środowisku, relacjami społecznymi czy kulturą otwierają możliwość współpracy między naukami o zdrowiu, humanistyką, sztuką i naukami społecznymi. Z kolei tematy dotyczące współczesnych przemian technologicznych zachęcają do dialogu między naukami technicznymi, społecznymi i humanistycznymi. Prace nad przestrzenią, zarówno fizyczną, jak i symboliczną, mogą natomiast angażować wiedzę z zakresu sztuki, zdrowia, środowiska i zarządzania. Takie projekty nie muszą być nazywane interdyscyplinarnymi. One po prostu takie są, a wynikają z potrzeby zrozumienia złożonych procesów i z gotowości badaczy do wspólnego działania.

Ta synergia nie jest jednorazowym wysiłkiem, lecz kulturą pracy, która stopniowo umacnia się w środowisku akademickim. Widać ją w stabilnej aktywności publikacyjnej wykładowców, ich dorobku artystycznym, w rosnącej współpracy międzynarodowej oraz w działaniach dziekanów i prodziekanów ds. nauki organizacji, którzy stali się naturalnymi liderami rozwoju badań na wydziałach ANS AS. Przy tym tworzeniu zespołów, dzieleniu się wiedzą i wspólnemu planowaniu badań, które przekraczają granice jednej dyscypliny, sprzyja ciągle poszerzana i umacniana współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym, w tym ośrodkami akademickimi w kraju i za granicą.

Podsumowując, warto podkreślić, że potencjał naukowy ANS AS to nie matematyczna suma indywidualnych osiągnięć, ale wynik współpracy i wspólnej energii całego środowiska akademickiego. To synergia ludzi, dyscyplin, partnerstw, będąca naszą największą siłą, która pozwala budować społecznie odpowiedzialną i odporną na turbulencje otoczenia uczelnię. To właśnie ta synergia otwiera drogę do projektów mających znaczenie dla nauki, regionu i społeczeństwa – ona wyznacza kierunek naszego rozwoju.

prof. dr hab. Robert Wiszniowski

rektor ANS AS

dr Piotr Sylwestrzak

kanclerz ANS AS

Rewolucja algorytmiczna w szkolnictwie wyższym. Agenci GPT jako katalizator nowego modelu samokształcenia

Streszczenie

Niniejszy artykuł analizuje transformacyjny wpływ generatywnej sztucznej inteligencji (GenAI), ze szczególnym uwzględnieniem agentów opartych na wielkich modelach językowych (LLM), takich jak ChatGPT, na procesy kształcenia i samokształcenia w szkolnictwie wyższym. W oparciu o krytyczną analizę literatury światowej oraz współczesne paradygmaty dydaktyki akademickiej w pracy przedstawiono ewolucję systemów sztucznej inteligencji w edukacji (AIED) od lat 60. XX wieku do czasów współczesnych. Sformułowano dwie główne hipotezy oraz cztery pytania badawcze dotyczące autonomii edukacyjnej studentów, inżynierii promptów oraz wyzwań związanych z wiarygodnością algorytmiczną (zjawisko halucynacji). W artykule opisano mechanizmy przejścia od tradycyjnego modelu transmisyjnego do modelu opartego na synergicznym współtworzeniu wiedzy (*co-creation*), wskazując zarazem na konieczność fundamentalnej reformy metod ewaluacji i projektowania środowisk edukacyjnych.

Słowa kluczowe: sztuczna inteligencja, szkolnictwo wyższe, ChatGPT, wielkie modele językowe, samokształcenie, inżynieria promptów

Abstract

This paper analyzes the transformational impact of Generative Artificial Intelligence (GenAI), with a specific focus on agents based on Large Language Models (LLMs) such as ChatGPT, on the processes of learning and self-education in higher education. Based on a critical review of global literature and contemporary paradigms of academic didactics, the study outlines the evolution of Artificial Intelligence in Education (AIED) from the 1960s to the present day. Two main hypotheses and four research questions were formulated, addressing students' educational autonomy, prompt engineering, and challenges related to algorithmic reliability (the phenomenon of hallucination). The article describes the mechanisms of transition from the traditional transmission model to a model based on synergistic co-creation

of knowledge, while simultaneously highlighting the necessity of a fundamental reform in evaluation methods and the design of educational environments.

Keywords: Artificial Intelligence, higher education, ChatGPT, Large Language Models, self-education, prompt engineering

Wstęp

Rozwój sztucznej inteligencji (AI) stał się jednym z najbardziej fundamentalnych czynników transformujących współczesne społeczeństwo informacyjne. Od momentu sformułowania pojęcia sztucznej inteligencji przez Johna McCarthy'ego w 1955 roku naukowcy dążyli do stworzenia maszyn zdolnych do naśladowania ludzkich procesów myślowych. Tradycyjnie kinematografia i literatura *science-fiction* przedstawiały AI jako potężne narzędzie, które mogło stanowić zagrożenie lub kluczowe rozwiązanie kryzysów ludzkości. W rzeczywistości algorytmy AI przeniknęły do naszej codzienności w sposób znacznie bardziej subtelny i zintegrowany. Codzienne czynności, takie jak przeszukiwanie sieci, korzystanie z mediów społecznościowych czy nawigacja satelitarna, opierają się na zaawansowanych mechanizmach optymalizacyjnych. Sektor edukacji nie stanowi wyjątku od tej wszechobecnej rewolucji technologicznej. Warto w tym miejscu zauważyć, że próby implementacji systemów sztucznej inteligencji w procesach dydaktycznych nie są zjawiskiem nowym, lecz sięgają lat 60. XX wieku. Pionierskim osiągnięciem było stworzenie w 1964 roku przez Josepha Weizenbauma programu ELIZA, uznawanego za pierwszy edukacyjny chatbot. Pod koniec tej samej dekady Jaime Carbonell wprowadził system SCHOLAR, zdolny do automatycznego odpowiadania na pytania z geografii i ewaluacji odpowiedzi uczniów. Rozwiązania te dały początek inteligentnym systemom tutoringowym (ITS), które dynamicznie rozwijały się przez kolejne dekady. W latach 70. i 80. XX wieku edukacja komputerowa koncentrowała się na językach programowania, takich jak LOGO, oraz systemach wspomagania nauczania (CAI). Lata 90. przyniosły rozkwit oprogramowania multimedialnego, podnoszącego interaktywność materiałów dydaktycznych. Przełom wieków przyniósł integrację przetwarzania języka naturalnego (NLP) oraz eksploracji danych edukacyjnych (EDM). W drugiej dekadzie XXI wieku systemy te ewoluowały w kierunku zaawansowanych platform adaptacyjnych, wykorzystujących analitykę uczenia się (LA)¹. Prawdziwy punkt zwrotny nastąpił jednak pod koniec 2022 roku wraz z publicznym debiutem modelu ChatGPT, opracowanego

¹ Szeroki rys historyczny oraz analiza ewolucji systemów komputerowych w dydaktyce od lat 60. XX wieku zostały szczegółowo przedstawione w raporcie CESAR Innovation Center.

przez OpenAI. Wydarzenie to zostało powszechnie uznane za kulturową sensację i moment krytyczny dla rozwoju technologii generatywnej sztucznej inteligencji (GenAI). ChatGPT osiągnął astronomiczną liczbę miliona użytkowników w zaledwie pięć dni od premiery. Dla porównania: platformy, takie jak Instagram czy Spotify, potrzebowały na to odpowiednio kilku miesięcy. Podstawę techniczną tych przełomowych rozwiązań stanowią wielkie modele językowe (LLM), bazujące na głębokich sieciach neuronowych. Architektura Transformer, wprowadzona w 2017 roku, zrewolucjonizowała przetwarzanie sekwencyjne dzięki mechanizmom uwagi (*self-attention*). Pozwala to modelom na jednoczesne analizowanie kontekstu całego tekstu oraz precyzyjne odtwarzanie powiązań między słowami. Modele te, jak choćby wersje GPT-3 czy GPT-4, trenowane są na gigantycznych zbiorach danych tekstowych obejmujących książki, artykuły i strony internetowe. Wzbogacenie tych procesów o uczenie przez wzmacnianie na podstawie opinii ludzkich (RLHF) pozwoliło na dopasowanie generowanych treści do ludzkich preferencji i wartości. Dzięki temu zaawansowane chatboty potrafią generować spójne, poprawne gramatycznie teksty, które sprawiają wrażenie napisanych przez człowieka. Skalowanie parametrów modeli doprowadziło do sytuacji, w której potrafią one zdawać egzaminy prawnicze czy biznesowe z wynikami na poziomie najlepszych studentów. Pojawienie się tych narzędzi wywołało natychmiastową reakcję sektora akademickiego, oscylującą między entuzjazmem a głębokim niepokojem. Niektóre instytucje zareagowały radykalnymi zakazami stosowania GenAI w obawie przed utratą integralności akademickiej. Z drugiej strony wielu badaczy postuluje konieczność adaptacji i traktowania AI jako stałego elementu przyszłego krajobrazu zawodowego. Tradycyjne metody weryfikacji wiedzy, takie jak pisanie esejów czy prac semestralnych, stają się w obliczu technologii LLM wysoce problematyczne. Generowanie tekstu staje się dobrem powszechnym, co wymusza przesunięcie punktu ciężkości z samej mechaniki pisania na jakość formułowanych idei. Kluczową kompetencją przyszłości staje się inżynieria promptów (*prompt engineering*), czyli umiejętność precyzyjnego instruowania modeli AI. Proces ten ma charakter wysoce iteracyjny i wymaga od użytkownika krytycznego myślenia oraz ciągłej kontroli jakości. Autentycznym wyzwaniem pozostaje zjawisko tzw. halucynacji, czyli generowania przez modele faktów, które brzmią wiarygodnie, lecz są całkowicie nieprawdziwe. Modele potrafią z pełnym przekonaniem tworzyć zmyślane przypisy literaturowe wraz z nieistniejącymi numerami DOI. Używanie tych narzędzi bez odpowiedniej weryfikacji wywołuje istotne ryzyko epistemologiczne i naukowe. Ponadto algorytmy GenAI bywają podatne na powielanie uprzedzeń politycznych, rasowych i płciowych zawartych w danych treningowych. Wprowadzenie sztucznej inteligencji do szkolnictwa wyższego dotyka także zagadnień

prywatności danych i bezpieczeństwa informacji studentów. Pomimo tych wyzwań potencjał personalizacji procesu uczenia się dzięki AI jest bezprecedensowy. Systemy potrafią na bieżąco analizować mocne i słabe strony studenta, dostosowując tempo i poziom trudności materiału. Integracja narzędzi, takich jak Khanmigo czy Coursera Coach, pokazuje kierunek, w którym zmierza współczesna edukacja cyfrowa. Technologia ta umożliwia studentom interakcję z wirtualnymi awatarami postaci historycznych czy wybitnych naukowców. Zjawisko to znacząco podnosi zaangażowanie emocjonalne i motywację wewnętrzną osób uczących się. Współczesny uniwersytet staje przed koniecznością redefinicji swojej roli jako instytucji monopolizującej wiedzę. Samokształcenie wspierane inteligentnymi agentami zyskuje wymiar masowy i zindywidualizowany zarazem. Student staje się menedżerem własnego procesu edukacyjnego, współpracującym z cyfrowym asystentem. Relacja między nauczycielem akademickim a studentem musi ewoluować w stronę partnerstwa i współtworzenia treści (*co-creation*).

W niniejszym artykule podejmujemy próbę systemowej analizy, zachodzących przeobrażeń w dobie zaawansowanych modeli GenAI. Przedmiotem refleksji uczyniliśmy specyfikę funkcjonowania agentów GPT w procesie autonomicznego zdobywania wiedzy. Rozważania te zostały osadzone w kontekście teoretycznym współczesnych paradygmatów dydaktyki szkoły wyższej. Celem głównym opracowania jest zarysowanie ram nowego modelu edukacyjnego, odpowiadającego na wyzwania ery algorytmicznej.

Hipotezy badawcze i pytania badawcze

W celu usystematyzowania analizy wpływu narzędzi opartych na modelach GPT na procesy akademickie sformułowano następujące hipotezy oraz pytania badawcze:

Główne hipotezy badawcze (H1, H2)

H1: Wykorzystanie spersonalizowanych agentów GPT w procesie samokształcenia studentów szkolnictwa wyższego istotnie podnosi poziom ich autonomii edukacyjnej oraz efektywność przyswajania wiedzy specjalistycznej w porównaniu z tradycyjnymi metodami akademickimi.

H2: Przejście od tradycyjnego modelu transmisyjnego do modelu opartego na współtworzeniu (*co-creation*) z udziałem generatywnej sztucznej inteligencji wymaga fundamentalnej zmiany metod oceniania na rzecz weryfikacji kompetencji krytycznych i procesowych.

Pytania badawcze (RQ1-RQ4)

RQ1: W jaki sposób studenci projektują i modyfikują swoje strategie promptingu (inżynierii odpowiedzi) w celu optymalizacji efektów samoskształcenia?

RQ2: Jakie czynniki infrastrukturalne i technologiczne – w tym specyfika środowiska sprzętowego uczącego się – wpływają na ciągłość i dostępność interakcji z agentami GPT w procesie nauki indywidualnej?

RQ3: W jakim stopniu zjawisko halucynacji modeli LLM ogranicza poznawczą wiarygodność wyników samodzielnej pracy badawczej studentów?

RQ4: Jakie formy ewaluacji osiągnięć studentów wykazują najwyższą odporność na nieautoryzowane generowanie prac przez systemy sztucznej inteligencji?

W celu empirycznej weryfikacji sformułowanych hipotez (H1, H2) oraz udzielenia precyzyjnych odpowiedzi na pytania badawcze (RQ1–RQ4) w niniejszym projekcie badawczym zastosowaliśmy paradygmat metod mieszanych (*mixed-methods design*). Podejście to zakłada zintegrowane wykorzystanie procedur ilościowych oraz jakościowych, co pozwala na wieloaspektowe ujęcie badanego fenomenu i minimalizację błędów wynikających z ograniczeń pojedynczych technik. Podstawę struktury metodologicznej stanowi triangulacja metod, danych oraz źródeł informacji. Pierwszym komponentem badawczym jest etap ilościowy, oparty na metodzie sondażu diagnostycznego realizowanego techniką CAWI (*Computer-Assisted Web Interviewing*) na próbie studentów uczelni wyższych. Narzędzie kwestionariuszowe pozwala na standaryzowany pomiar poczucia autonomii edukacyjnej, deklarowanej efektywności przyswajania wiedzy oraz częstotliwości natrafiania na błędy faktograficzne generowane przez sztuczną inteligencję. Drugim elementem jest etap jakościowy, w ramach którego zaplanowano przeprowadzenie zogniskowanych wywiadów grupowych (FGI) ze studentami wykazującymi różny stopień zaawansowania w zakresie inżynierii promptów. Wywiady te pozwalają na zrekonstruowanie strategii poznawczych oraz metod radzenia sobie ze zjawiskiem halucynacji modeli językowych. Uzupełnienie triangulacji metodologicznej stanowią indywidualne wywiady pogłębione (IDI) z ekspertami z zakresu dydaktyki akademickiej oraz zarządzania szkolnictwem wyższym, nakierowane na identyfikację barier instytucjonalnych i projektowanie systemów ewaluacji odpornych na oszustwa algorytmiczne. Ostatnim filarem metodologicznym jest analiza

infrastrukturalno-sprzętowa o charakterze quasi-eksperymentalnym, monitorująca techniczne uwarunkowania sesji edukacyjnych. W tym aspekcie szczególną uwagę poświęcono sytuacji, w której łączność kluczowych ekranów roboczych z Internetem i zewnętrznymi serwerami GPT musi odbywać się za pośrednictwem telefonu komórkowego. Analiza ta pozwala na mapowanie barier ciągłości interakcji, wynikających ze specyfiki mobilnego transferu danych i ograniczeń sprzętowych w procesie niezależnego samokształcenia.

Zdajemy sobie w pełni sprawę, że gwałtowny i wykładniczy rozwój wielkich modeli językowych (LLM) stawia przed współczesną nauką wyzwania o charakterze bezprecedensowym. Dynamika, z jaką kolejne iteracje systemów GPT redefiniują ramy ludzkiego poznania, uniemożliwia stosowanie tradycyjnych, linearnych modeli adaptacji technologicznej. W obliczu tzw. eksplozji kambryjskiej w obszarze zastosowań generatywnej sztucznej inteligencji szkolnictwo wyższe znalazło się w stanie permanentnego kryzysu strukturalnego. Narzędzia, które jeszcze kilka lat temu uważano za spekulatywne, dziś stanowią powszechne środowisko pracy i nauki studentów na całym świecie. Wykładniczy wzrost parametrów obliczeniowych oraz ciągłe doskonalenie algorytmów sprawiają, że wiedza o optymalnym wykorzystaniu AI dezaktualizuje się niemal z miesiąca na miesiąc. Brak systematycznych badań nad zachowaniami kognitywnymi studentów wchodzących w interakcję z modelami GPT grozi powstaniem głębokiej luki kompetencyjnej pomiędzy tempem innowacji a możliwościami adaptacyjnymi uniwersytetów. Zrozumienie dynamiki ewolucji tych systemów jest niezbędne do zaprojektowania ram instytucjonalnych, które nie będą jedynie spóźnioną reakcją na rynkowe nowości. Tradycyjne podejście pedagogiczne, oparte na pasywnej transmisji wiedzy, traci rację bytu w świecie, w którym marginalny koszt dostępu do zaawansowanych syntez faktograficznych wynosi zero. Z tego powodu kluczowe staje się precyzyjne zmapowanie, jak spersonalizowani agenci wpływają na realną autonomię poznawczą młodego człowieka. Bez empirycznych dowodów na efektywność samokształcenia wspomagane go algorytmicznie grozi nam ujednolicenie procesów myślowych na poziomie uśrednionego standardu danych treningowych. Ciągła rekonfiguracja interfejsów i funkcji modeli GPT sprawia, że inżynieria podpowiedzi przestaje być jedynie technicznym trikiem, a staje się fundamentalną kompetencją akademicką przyszłości. Studenci intuicyjnie rozwijają własne, często suboptymalne strategie promptingu, które wymagają rzetelnej kodyfikacji i oceny metodologicznej. Wykładnicza skala ekspansji AI niesie za sobą również proporcjonalne zwielokrotnienie zjawiska halucynacji semantycznych. Ponieważ nowsze modele generują odpowiedzi w sposób coraz bardziej

perswazyjny i płynny, stopień trudności w wykrywaniu subtelnych błędów merytorycznych gwałtownie rośnie. Zjawisko to implikuje poważne ryzyko epistemologiczne, w którym niezweryfikowane, zmyślane fakty mogą zostać trwale zintegrowane z pracami dyplomowymi i projektami badawczymi. Monitorowanie tego procesu jest palącą potrzebą chwili, jeśli uniwersytety mają utrzymać swoją rolę strażników prawdy naukowej. Równocześnie wykładniczy rozwój modeli rodzi ogromne wyzwania w obszarze infrastruktury technicznej i dostępności zasobów. Choć moc obliczeniowa rośnie w centrach danych, realne warunki edukacyjne studentów są ograniczone przez fizyczne parametry ich prywatnego środowiska sprzętowego. Konieczność realizowania łączności sieciowej kluczowych ekranów roboczych wyłącznie za pośrednictwem telefonu komórkowego stanowi powszechną barierę w mobilnym samokształceniu. Badanie takich ograniczeń pozwala zrozumieć, w jaki sposób techniczne i ekonomiczne aspekty transferu danych wpływają na ciągłość sesji dydaktycznych z AI. Bez uwzględnienia tych prozaicznych, sprzętowych uwarunkowań teoretyczne modele edukacji zintegrowanej z AI pozostaną jedynie nierealistyczną utopią.

Kolejnym argumentem za natychmiastowym podjęciem tego tematu jest całkowita niewydolność dotychczasowych metod ewaluacji osiągnięć studentów. Tradycyjne formy sprawdzania wiedzy, takie jak eseje, raporty czy domowe zadania programistyczne, przestały być wiarygodnym narzędziem oceny ze względu na sprawność generatywną modeli LLM. Uczelnie nie mogą opierać swojej rzetelności na zawodnych programach do detekcji plagiatów sztucznej inteligencji, które bardzo łatwo oszukać. Pilnie potrzebujemy nowych, odpornych na manipulacje algorytmiczne formatów weryfikacji kompetencji, które skupiają się na procesie krytycznym, a nie na samym produkcie końcowym. Formułowanie pytań badawczych w tym zakresie pozwala na wyprzedzające testowanie innowacji pedagogicznych, zanim stara struktura oceniania ulegnie ostatecznej degradacji. Ponadto wykładniczy rozwój technologii pogłębia asymetrię informacyjną pomiędzy studentami a kadrą dydaktyczną. Wykładowcy akademicki często nie nadążają za dynamiką zmian, co prowadzi do alienacji metodologicznej i wzajemnego braku zaufania. Badania naukowe nad tym zjawiskiem mogą posłużyć jako pomost transferu wiedzy, standaryzując narzędzia i procedury dla obu stron procesu edukacyjnego.

Należy również pamiętać, że korporacyjny monopol na rozwijanie najpotężniejszych modeli GPT niesie za sobą ryzyko utajonego powielania uprzedzeń ideologicznych i kulturowych. Krytyczna analiza interakcji studenta z systemem pozwala na ujawnienie ukrytych schematów

poznawczych, które sztuczna inteligencja może bezwiednie sugerować użytkownikom. Jeśli nie zaczniemy badać tych procesów już teraz, uniwersytety stracą kontrolę nad aksjologicznym wymiarem kształcenia wyższego. Dynamika wzrostowa złożoności modeli sprawia, że zaczynają one przejawiać cechy systemów typu „czarna skrzynka”, trudnych do pełnej interpretacji naukowej. Zrozumienie, w jaki sposób człowiek uczy się w symbiozie z tak skomplikowanym partnerem algorytmicznym, stanowi fundament nowej dyscypliny, jaką jest pedagogika sztucznej inteligencji. Ignorowanie tego faktu doprowadzi do sytuacji, w której systemy edukacyjne będą kształcić kadry do realiów rynkowych, które już dawno przestały istnieć. Zmiana modelu kształcenia z transmisyjnego na partnerski nie jest zatem wyborem estetycznym, lecz koniecznością ewolucyjną wymuszoną przez postęp technologiczny. Każde ze sformułowanych pytań badawczych dotyka innego, kluczowego wymiaru tej rewolucji, od technicznych detali łączności po najwyższe piętra epistemologii naukowej. Ich synergiczna analiza pozwala na stworzenie spójnej mapy drogowej dla modernizacji szkolnictwa wyższego w dobie powszechnej automatyzacji pracy intelektualnej.

Kończąc, należy podkreślić, że czas przeznaczony na teoretyczne debaty bez poparcia ich rzetelnymi badaniami empirycznymi bezpowrotnie minął. Tylko poprzez natychmiastowe, głębokie i wielometodowe ujęcie metodologiczne tego problemu będziemy w stanie przekształcić wyzwania wykładniczego rozwoju GPT w trwałą sukces cywilizacyjny współczesnego uniwersytetu.

Proces kształcenia na poziomie szkolnictwa wyższego

Współczesne szkolnictwo wyższe operuje na styku tradycyjnych struktur instytucjonalnych oraz nowoczesnych technologii zorientowanych na dane. Klasyczny proces dydaktyczny, oparty w dużej mierze na transmisyjnym modelu przekazywania wiedzy, ulega dekonstrukcji pod wpływem narzędzi analitycznych i algorytmicznych. Badacze, tacy jak Ouyang i Jiao (2021), klasyfikują ewolucję systemów sztucznej inteligencji w szkolnictwie wyższym w ramach trzech podstawowych paradygmatów dydaktycznych, przedstawionych w tabeli 1.

Tabela 1. Klasyfikacja ewolucji systemów sztucznej inteligencji w szkolnictwie wyższym

Paradygmat AIED*	Rola studenta	Charakterystyka procesu kształcenia	Podbudowa teoretyczna
<i>AI-directed</i>	Odbiorca usług	AI zarządza i kieruje sekwencją uczenia; algorytmy serwują ustrukturyzowane zadania	Behawioralna
<i>AI-supported</i>	Współpracownik	AI wspiera procesy poznawcze; student aktywnie współpracuje z systemem w rozwiązywaniu problemów	Kognitywistyczna Konstruktywistyczna
<i>AI-empowered</i>	Lider / Agent	AI wzmacnia agencję uczącego się; następuje synergiczna współpraca wielu podmiotów i technologii	Konektatywna

* Koncepcja podziału AIED na trzy paradygmaty (*AI-directed*, *AI-supported*, *AI-empowered*) pochodzi z systematycznego przeglądu struktur edukacyjnych opublikowanego przez Ouyanga i Jiao (2021).

Źródło: opracowanie własne.

Wdrożenie systemów analitycznych, takich jak eksploracja danych edukacyjnych (EDM) oraz analityka uczenia się (LA), pozwoliło szkołom wyższym na monitorowanie trajektorii edukacyjnych studentów w czasie rzeczywistym. Przykładowo systemy wczesnego ostrzegania (np. platforma „eAdvisor” na Arizona State University) wykorzystują analitykę predykcyjną do identyfikacji studentów zagrożonych rezygnacją ze studiów, co umożliwia terminową interwencję wspierającą. Pomimo tych korzyści tradycyjna organizacja kształcenia wyższego cierpi na brak elastyczności, sztywne ramy programowe oraz niedopasowanie metod oceniania do realiów dynamicznie rozwijającego się rynku pracy opartego na wiedzy. Wymaga to pilnej rewizji podejścia instytucjonalnego w duchu odpowiedzialnego zarządzania technologią.

Agenci GPT na rzecz studenta w procesie samokształcenia

Pojawienie się agentów GPT redefiniuje pojęcie rusztowania poznawczego (*cognitive scaffolding*) w procesie samodzielnego zdobywania wiedzy przez studenta. Agenci ci działają jako całodobowi, zindywidualizowani tutorzy, zdolni do emulowania zachowań doświadczonego nauczyciela akademickiego. „Współczesne chatboty, dzięki integracji modeli LLM, wykazują zdolność do identyfikowania społecznych i emocjonalnych potrzeb użytkownika, co diametralnie podnosi ich wartość edukacyjną w porównaniu do wcześniejszych systemów opartych na dopasowywaniu słów kluczowych i częstszych

halucynowania”². W procesie samokształcenia studenci wykorzystują agentów GPT do realizacji zróżnicowanych zadań kognitywnych, takich jak:

- ◆ błyskawiczne streszczanie obszernych artykułów naukowych,
- ◆ tłumaczenie maszynowe i pokonywanie barier językowych w dostępie do literatury światowej,
- ◆ generowanie i debugowanie kodu programistycznego (np. za pomocą narzędzi typu GitHub Copilot) oraz
- ◆ wyjaśnianie skomplikowanych pojęć teoretycznych z wykorzystaniem analogii dostosowanych do poziomu wiedzy uczącego się.

Warto także zwrócić uwagę na wymiar techniczno-infrastrukturalny mobilnego samokształcenia. Współczesny student, operując poza murami kampusu, często zmuszony jest do organizowania elastycznego stanowiska pracy, gdzie łączność kluczowych ekranów z zasobami internetowymi i serwerami LLM realizowana jest za pośrednictwem smartfona. Tego typu tethering i zależność od mobilnych punktów dostępowych determinują interfejs oraz charakterystykę interakcji z agentami AI – proces uczenia staje się wysoce rozproszony, odporny na ograniczenia stacjonarnej infrastruktury, ale jednocześnie uzależniony od stabilności transmisji komórkowej. To już w zasadzie pewnik, że głównym motorem efektywności samokształcenia staje się wspomniana inżynieria promptów. Student nie jest już tylko pasywnym czytelnikiem, lecz projektantem pytań. Jakość uzyskiwanych odpowiedzi zależy wprost od precyzji sformułowanego zapytania, co zmusza studentów do rozwijania myślenia krytycznego oraz umiejętności logicznej strukturyzacji problemów (Du Boulay, 2019; Rose i in., 2019). Wyzwaniem pozostaje jednak podatność modeli na halucynowanie faktów, co implikuje, że student musi posiadać kompetencje weryfikacji informacji, stając się de facto recenzentem treści generowanych przez AI. Zdolność ta jest krytycznym elementem kształcenia w dobie cyfrowej, kiedy rola użytkownika ewoluuje w stronę aktywnego audytora systemów AI.

Zmiana modelu kształcenia

Powszechne wykorzystanie generatywnej sztucznej inteligencji wymusza głęboką ewolucję paradygmatów pedagogicznych. Dotychczasowy model, w którym student był oceniany przez pryzmat finalnego artefaktu (np. napisanego referatu, eseju czy programu), staje się nieakceptowalny,

² Szczegółowego omówienia kosztów *computational* oraz zjawiska *hallucination* w kontekście inżynierii promptów i transformacji pracy wiedzy dokonano w pracy (Teubner i in., 2023).

ponieważ marginalny koszt wyprodukowania poprawnego tekstu przez algorytm spadł niemal do zera.

Tradycyjny model transmisyjny:

Wiedza → Nauczyciel → Student → Finalny esej (ewaluacja produktu)

Nowy model współtworzenia (*co-creation*):

Problem → Student + Agent GPT (prompting) → Iteracyjna weryfikacja → Krytyczna synteza (ewaluacja procesu)

Rys. 1. Porównanie tradycyjnego modelu kształcenia i nowego modelu współtworzenia

Źródło: opracowanie własne.

Nowy model kształcenia oprzeć należy na logice współtworzenia (*co-creation*), w którym nauczyciel akademicki i AI współpracują ze studentem, zamiast ze sobą rywalizować. Zmiana ta implikuje rekonfigurację trzech kluczowych obszarów uniwersytetu:

- 1) Pierwszy oznacza przesunięcie z pisania na projektowanie idei. Skoro LLM potrafią błyskawicznie generować teksty naukowe, kluczową wartością staje się unikalność konceptualna i umiejętność syntezy. Kompetencją akademicką staje się praca na promptach oraz ewaluacja logicznej spójności otrzymywanych wariantów.
- 2) Drugi obejmuje reformę metod ewaluacji i oceniania. W celu ochrony integralności akademickiej uczelnie wyższe zmuszone są do odejścia od tradycyjnych prac domowych na rzecz metod odpornych na manipulacje algorytmiczne. Obserwuje się swoisty renesans egzaminów ustnych oraz klasycznych kolokwii realizowanych stacjonarnie przy użyciu tradycyjnego papieru i długopisu, bez dostępu do urządzeń cyfrowych. Alternatywę stanowi ocenianie procesowe, w którym ewaluacji podlega historia promptów oraz trajektoria krytycznego myślenia studenta.
- 3) Trzeci natomiast stanowi obszar edukacji w zakresie etyki i odpowiedzialności. Uniwersytety muszą wyposażyć studentów w kompetencje etyczne związane z transparentnym raportowaniem użycia systemów AI w pracach naukowych. Próby ukrywania faktu korzystania z asystentów AI są traktowane jako naruszenie rzetelności naukowej. Konieczne jest wypracowanie nowych, przejrzystych ram etycznych, które pozwolą na integrację AI z procesem dydaktycznym bez uszczerbku dla jakości badań naukowych.

Bibliografia

- Adiguzel, T., Kaya, M. H. i Cansu, F. K. (2023). Revolutionizing education with AI: Exploring the transformative potential of ChatGPT. *Contemporary Educational Technology*, 15(3), 429.
- Du Boulay, B. (2019). Escape from the skinner box: The case for contemporary intelligent learning environments. *British Journal of Educational Technology*, 50(6), 2902–2919.
- Madleňák, R., Madleňáková, L. Cvacho, V. i Gachulinec, D. (2026). Ethical challenges of Artificial Intelligence in higher education: A four-pillar student-activity framework for institutional governance. *Education Sciences*, 16(4), 555. <https://doi.org/10.3390/educsci16040555>
- Mello, R. F., Freitas, E., Pereira, F. D., Cabral, L., Tedesco, P. i Ramalho, G. (2023). *Education in the age of Generative AI: Context and recent developments*. CESAR Whitepaper Series, Recife, Brazil.
- Ouyang, F. i Jiao, P. (2021). Artificial Intelligence in education: The three paradigms. *Computers and Education: Artificial Intelligence*, 2, Article ID: 100020. <https://doi.org/10.1016/j.caeai.2021.100020>
- Rosé, C. P., McLaughlin, E. A., Liu, R. i Koedinger, K. R. (2019). *Explanatory learner models: Why machine learning (alone) is not the answer*. *British Journal of Educational Technology*, 50(6), 2943–2958.
- Roy, D. (2026). Prompt engineering and multimodal tasks in AI-supported EFL Education: A mixed methods study. *Sustainability*, 18(5), 2415.
- Roy, D., Fragulis, G.F. i Surbhi, A. (2026). *Prompt engineering and multimodal tasks in AI-supported EFL education: A mixed methods study*. *Sustainability*, 18, 2415. <https://doi.org/10.3390/su18052415>
- Teubner, T., Flath, M. C., Weinhardt, C., van der Aalst, W. i Hinz, O. (2023). Welcome to the era of ChatGPT et al.: The prospects of Large Language Models. *Business & Information Systems Engineering*, 65(2), 95–101.

dr hab. Beata Detyna, prof. ANS AS

prorektor ds. nauki i rozwoju

„Nauka w działaniu – Akademia dla Społeczeństwa”. Realizujemy projekt w ramach konkursu MNiSW „Społeczna Odpowiedzialność Nauki III – Popularyzacja Nauki”

ANS AS rozpoczyna realizację pierwszego w swojej historii projektu w pełni poświęconego popularyzacji nauki. Nasz wniosek pn. „Nauka w działaniu – Akademia dla Społeczeństwa” uzyskał dofinansowanie w konkursie MNiSW „Społeczna Odpowiedzialność Nauki III – Popularyzacja Nauki”. Na jego realizację Uczelni przyznano dofinansowanie 205 363,20 zł, przy czym pełna wartość projektu to 256 704,00 zł. Środki te pozwolą na realizację szerokiego, interdyscyplinarnego programu działań w latach 2026–2028 na budowę przez ANS AS nowej jakości komunikacji naukowej w regionie.

Projekt prowadzi dr hab. Beata Detyna, prof. ANS AS, prorektor ds. nauki i rozwoju, a wspiera ją interdyscyplinarny zespół projektowy, w tym 6-osobowy zespół merytoryczny złożony z dziekanów i prodziekanów ds. nauki i organizacji, grupa trzech koordynatorów ds. innowacji technologicznych, partnerstw społecznych i komunikacji multimedialnej, a także przedstawicieli wszystkich działających w Uczelni kół naukowych. Zadaniem tej szerokiej i interdyscyplinarnej grupy ekspertów jest przede wszystkim zapewnienie koordynacji działań popularyzujących osiągnięcia naukowe i praktyczne ANS AS.

Cele projektu

Głównym celem projektu jest popularyzacja osiągnięć naukowych i praktycznych rozwiązań tworzonych w ANS AS, ze szczególnym podkreśleniem ich znaczenia dla zdrowia, bezpieczeństwa i rozwoju społeczno-gospodarczego regionu. Chcemy pokazać, że nauka jest obecna w codziennym życiu – od medycyny i technologii po edukację, kulturę i działania społeczne.

Cele szczegółowe projektu obejmują m.in. rozwój kompetencji popularyzacyjnych pracowników i studentów, zacieśnienie współpracy z otoczeniem oraz pokazanie praktycznych zastosowań wiedzy w różnych dziedzinach życia.

Zadania – sześć filarów projektu

1) „Akademickie Centrum Komunikacji Nauki i Współpracy Społecznej”

Będzie to nowa jednostka ANS AS, która stanie się sercem komunikacji naukowej Uczelni. Centrum będzie koordynować działania popularyzacyjne, wspierać współpracę z instytucjami, przedsiębiorstwami i szkołami oraz tworzyć strategię rozwoju komunikacji nauki. Nowe Akademickie Centrum to także trwały efekt projektu – struktura, która pozostanie w Uczelni na lata i będzie fundamentem dalszych działań popularyzacyjnych.

2) „Nauka w Praktyce” – cykl spotkań i warsztatów

Ten filar obejmuje aż 50 planowanych wydarzeń pokazujących, jak nauka działa w realnym świecie. Będą to warsztaty, pokazy technologiczne, eksperymenty, zajęcia praktyczne prowadzone przez naukowców ANS AS, a także ekspertów z innych ośrodków akademickich (polskich i zagranicznych). Uczestnicy – dzieci, młodzież, dorośli – zobaczą, jak wiedza przekłada się na zdrowie, bezpieczeństwo, technologię, sport, edukację i codzienne życie. Będzie to dosłownie nauka w działaniu!

3) „Nauka Pomaga” – minigranty dla zespołów studencko-naukowych

W każdym roku powstaną trzy miniprojekty (łącznie sześć) realizowane przez zespoły studenckie pod opieką mentorów naukowych. Granty pozwolą studentom tworzyć rozwiązania ważne społecznie – od działań prozdrowotnych po innowacje technologiczne i edukacyjne. Będzie to przestrzeń dla młodych badaczy z kół naukowych, w której będą mogli rozwijać kreatywność, odpowiedzialność i kompetencje projektowe. Wybrane w drodze konkursu zespoły otrzymają dofinansowanie na działania promujące i upowszechniające efekty miniprojektów (każdy w kwocie 10 tys. zł).

4) „Ambasadorzy Nauki – Akademia w Szkołach”

Pracownicy i studenci ANS AS odwiedzą szkoły podstawowe i średnie w Wałbrzychu i regionie, prowadząc lekcje, warsztaty i pokazy. W ciągu dwóch lat odbędzie się 50 takich spotkań dla około 1000 uczniów. To nasza inwestycja w młode pokolenie, w tym inspiracja do wyboru ścieżek rozwoju osobistego, zawodowego oraz rozwijania ciekawości świata.

5) „Piknik Nauki i Zdrowia – Akademia dla Mieszkańców”

W ramach realizacji projektu odbędą się dwa duże, otwarte wydarzenia dla całych rodzin i wszystkich zainteresowanych. „Pikniki Nauki i Zdrowia” to m.in. pokazy naukowe, eksperymenty, stanowiska medyczne, konsultacje, prezentacje technologii, aktywności sportowe, a także spotkania z naukowcami. Wydarzenie stanie się coroczną, wiosenną tradycją ANS AS – świętem

nauki, zdrowia i społecznej integracji. Pikniki będą kontynuowane także po zakończeniu projektu.

6) „Akademia w Mediach” – cykl multimedialny

W ramach cyklu multimedialnego powstanie 20 krótkich filmów, podcastów i spotów oraz trzy profesjonalne reportaże o naukowcach i projektach badawczych. Powstaną też nowe infografiki, artykuły, kampania #NaukaWDziałaniuANSAS oraz materiały publikowane w mediach lokalnych i na YouTube. W ramach realizacji zadania planujemy wprowadzenie nowoczesnych, atrakcyjnych form popularyzacji nauki, które pozwolą dotrzeć do odbiorców także spoza regionu i kraju.

Zakładane efekty projektu – co zyskamy?

Projekt przyniesie trwałe i wymierne korzyści, do których należą:

- ◆ powstanie Akademickiego Centrum Komunikacji Nauki i Współpracy Społecznej – jako serce komunikacji ANS AS z otoczeniem społeczno-gospodarczym,
- ◆ wzmocnienie współpracy Uczelni z otoczeniem, w tym z instytucjami reprezentującymi edukację i naukę,
- ◆ w ciągu dwóch lat goszczenie 18 badaczy z kraju i zagranicy, którzy zaprezentują wyniki swoich najnowszych badań,
- ◆ zwiększenie rozpoznawalności Uczelni w regionie, w tym rozpoznawalności nauczycieli akademickich i prowadzonych przez nich badań,
- ◆ powstanie atrakcyjnych form popularyzujących prowadzone w Uczelni badania (filmy, podcasty, artykuły i materiały edukacyjne),
- ◆ możliwość uczestniczenia mieszkańców Wałbrzycha i regionu w popularyzujących naukę pokazach, warsztatach, piknikach,
- ◆ rozwinięcie kompetencji badawczych i społecznych przez studentów ANS AS, w tym poprzez realizację minigrantów oraz realizację zadania „Ambasadorzy Nauki – Akademia w Szkołach”,
- ◆ uczynienie dorobku pracowników ANS AS widocznym, dostępnym i inspirującym.

Dlaczego projekt jest ważny?

„Nauka w działaniu – Akademia dla Społeczeństwa” to nie tylko projekt, lecz także sposób myślenia o roli Uczelni w życiu regionu. Dzięki otrzymanemu dofinansowaniu ANS AS może stworzyć przestrzeń, w której nauka wychodzi z laboratoriów, pracowni i sal wykładowych, aby spotkać się z mieszkańcami – w szkołach, na piknikach, w mediach, w życiu codziennym. Nasz nowy

projekt buduje mosty pomiędzy: nauką a praktyką, Uczelnią a społecznością, badaniami a realnymi potrzebami ludzi. Jest on przejawem otwartości, nowoczesności i odpowiedzialności społecznej Akademii, w której nauka staje się bardziej widoczna, dostępna i naprawdę zaczyna działać!

Ministerstwo Nauki
i Szkolnictwa Wyższego

dr hab. Beata Detyna, prof. ANS AS

prorektor ds. nauki i rozwoju

ANS AS w Sieci POP Science. Nowe możliwości popularyzacji badań

POP Science

Z radością informujemy, że nasza Uczelnia dołączyła do ogólnopolskiej Sieci Współpracy POP Science – inicjatywy Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, realizowanej przez Uniwersytet Śląski (2025–2028). To dla nas ważny krok w kierunku wzmocnienia działań popularyzatorskich naszej Uczelni oraz budowania szerokiego zaplecza współpracy z instytucjami, organizacjami i ekspertami zajmującymi się komunikacją naukową. Udział w projekcie doskonale wpisuje się w nasz wewnętrzny projekt „Nauka w działaniu – Akademia dla Społeczeństwa”, który uzyskał dofinansowanie MNiSW.

Sieć POP Science powstała jako odpowiedź na niepokojące dane dotyczące postaw społecznych wobec nauki. Jak wskazuje raport Komisji Europejskiej z 2024 r., ponad połowa Polaków nie wierzy w antropogeniczne zmiany klimatu. Jeszcze bardziej alarmujące są wyniki dotyczące podstawowej

wiedzy naukowej. Ponad 50% uczestniczących w badaniach uważa, że „lasery działają poprzez skupianie fal dźwiękowych”, a antybiotyki zwalczają wirusy. Te dane pokazują, jak pilna jest potrzeba wzmacniania komunikacji naukowej i rozwijania kompetencji popularyzatorskich w Polsce.

Sieć POP Science to platforma współpracy, wymiany doświadczeń i wspólnego działania na rzecz zwiększania społecznego zaufania do nauki. Jej celem jest integracja środowiska popularyzatorów, tworzenie rekomendacji systemowych, rozwijanie narzędzi wspierających promocję badań oraz budowanie kanałów szybkiej komunikacji o osiągnięciach naukowych w skali krajowej i europejskiej.

Dla ANS AS udział w Sieci oznacza szereg nowych możliwości:

- to szansa na zwiększenie widoczności naszych działań popularnonaukowych dzięki dostępowi do ogólnopolskiej Mapy Działalności Popularnonaukowej oraz wsparciu Agencji Upowszechniania Osiągnięć Naukowych,
- to unikatowa możliwość uczestnictwa w szkoleniach Akademii Kompetencji Popularnonaukowych, które rozwijają umiejętności komunikacji naukowej, organizacji wydarzeń i współpracy z mediami,
- to możliwość udziału w Programie Mobilności Szkoleniowej, oferującym wyjazdy studyjne i wymianę doświadczeń z innymi ośrodkami w kraju i za granicą.

Sieć POP Science to także przestrzeń realnego wpływu na kształt systemowych rozwiązań dotyczących popularyzacji nauki. Członkowie Sieci współtworzą bowiem rekomendacje dla Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, uczestniczą w pracach grup roboczych, a także w Kongresie POP Science – corocznym forum środowiska popularyzatorów. Wśród zadań Sieci znajdują się m.in.: analiza stanu popularyzacji nauki w Polsce, rozwój inicjatyw *citizen science*, współorganizacja „Dnia Nauki Polskiej” oraz prace nad nowymi agencjami wspierającymi komunikację naukową.

Dla naszej Akademii przystąpienie do Sieci jest szansą na wzmocnienie obecności nauki w życiu społecznym Wałbrzyska i całego regionu. To także realne wsparcie ANS AS na rzecz rozwoju projektów popularyzatorskich, budowania partnerstw oraz prezentowania osiągnięć naszych badaczy w nowych kanałach komunikacyjnych. To niezwykle cenna okazja do integracji z ogólnopolskim środowiskiem popularyzatorów, wymiany dobrych praktyk i wspólnego tworzenia inicjatyw, które zwiększają wpływ nauki na rozwój społeczny. Koordynatorką współpracy ANS AS z Siecią jest

dr hab. Beata Detyna, prof. ANS AS, prorektor ds. nauki i rozwoju, która zaprasza zainteresowanych tematyką do kontaktu.

Aktywne uczestniczenie w Sieci POP Science traktujemy jako inwestycję w przyszłość – w jakość komunikacji naukowej, w rozwój kompetencji naszych pracowników i studentów, a przede wszystkim w budowanie kultury zaufania do wiedzy. Włączenie się w tę inicjatywę otwiera przed naszą Uczelnią nowe możliwości działania, współpracy i obecności w krajowym ekosystemie popularyzacji nauki.

dr hab. inż. Katarzyna Szwedziak, prof. ANS AS

dziekan Wydziału Nauk Społecznych i Technicznych

Po co uczelni zawodowej nauka? Badania stosowane jako odpowiedź na wyzwania współczesności

W debacie o szkolnictwie wyższym często pojawia się pytanie: czy uczelnie zawodowe powinny zajmować się nauką? Dla wielu osób ich podstawową misją jest kształcenie praktyczne, przygotowujące absolwentów do szybkiego wejścia na rynek pracy. Jednak współczesne wyzwania gospodarcze, społeczne i technologiczne pokazują, że trudno dziś oddzielić dydaktykę od działalności naukowej. To właśnie badania stosowane stają się pomostem łączącym wiedzę akademicką z potrzebami otoczenia społeczno-gospodarczego. Świat zmienia się szybciej niż kiedykolwiek wcześniej, mamy współcześnie do czynienia z bardzo szybkim rozwojem cywilizacyjnym, a wraz z nim z rozwojem technologicznym. Cyfryzacja, rozwój sztucznej inteligencji, transformacja energetyczna, zmiany klimatyczne czy problemy związane z bezpieczeństwem wymagają nowych rozwiązań. Odpowiedzi na te wyzwania nie powstają wyłącznie w laboratoriach wielkich uniwersytetów badawczych. Coraz częściej rodzą się tam, gdzie nauka spotyka się z praktyką – w przedsiębiorstwach, samorządach oraz uczelniach zawodowych współpracujących z lokalnym środowiskiem.

Badania stosowane różnią się od badań podstawowych przede wszystkim celem. Nie koncentrują się na poszerzaniu wiedzy dla samego poznania, lecz na rozwiązywaniu konkretnych problemów. Mogą dotyczyć usprawnienia procesów logistycznych, wdrożenia nowoczesnych technologii

informatycznych, poprawy jakości usług publicznych czy zwiększenia efektywności przedsiębiorstw. Ich rezultaty są często widoczne niemal natychmiast i mają bezpośredni wpływ na funkcjonowanie gospodarki oraz jakość życia mieszkańców. Dla uczelni zawodowej, praktycznej, jaką jest Akademia Nauk Stosowanych Angelusa Silesiusa, prowadzenie badań stosowanych oznacza możliwość aktywnego uczestniczenia w rozwoju regionu. Dzięki współpracy z przedsiębiorstwami nauczyciele akademicki poznają realne potrzeby rynku, a studenci zdobywają doświadczenie w rozwiązywaniu rzeczywistych problemów. Powstają projekty, które nie trafiają wyłącznie do publikacji naukowych, lecz znajdują zastosowanie w praktyce gospodarczej. Tak rozumiana działalność naukowa wzmacnia rolę uczelni jako instytucji odpowiedzialnej za rozwój społeczny i ekonomiczny swojego otoczenia. Nie bez znaczenia jest również wpływ badań na jakość kształcenia.

Student uczy się najskuteczniej wtedy, gdy ma kontakt z aktualną wiedzą i nowoczesnymi technologiami. Wykładowca zaangażowany w projekty badawcze może przekazywać doświadczenia wynikające z własnej praktyki naukowej, prezentować najnowsze rozwiązania oraz uczyć krytycznego myślenia. Dzięki temu proces dydaktyczny staje się bardziej atrakcyjny i odpowiada rzeczywistym potrzebom rynku pracy. Współczesna gospodarka oczekuje od absolwentów nie tylko znajomości procedur, ale również umiejętności analizowania danych, rozwiązywania problemów, pracy projektowej oraz kreatywnego podejścia do nowych wyzwań. Kompetencje te rozwijają się właśnie poprzez udział w projektach badawczych. Studenci uczestniczący w pracach zespołów naukowych zdobywają doświadczenie, które wyróżnia ich na rynku pracy i zwiększa ich konkurencyjność. Szczególne znaczenie badania stosowane mają obecnie w obszarach związanych ze zrównoważonym rozwojem.

Poszukiwanie efektywnych metod gospodarowania zasobami, ograniczanie negatywnego wpływu działalności człowieka na środowisko czy wdrażanie rozwiązań opartych na sztucznej inteligencji to zadania wymagające ścisłej współpracy nauki i praktyki. Uczelnie zawodowe, dzięki swojej bliskości wobec lokalnych przedsiębiorstw i instytucji, mogą odgrywać w tym procesie wyjątkowo ważną rolę. Nauka prowadzona w uczelni zawodowej nie jest więc dodatkiem do działalności dydaktycznej, lecz jej naturalnym uzupełnieniem. Pozwala lepiej kształcić studentów, wspiera rozwój regionu i odpowiada na potrzeby współczesnego świata. W czasach dynamicznych zmian społecznych i technologicznych uczelnia, która ogranicza się wyłącznie do przekazywania istniejącej wiedzy, przestaje nadążać za rzeczywistością. Natomiast uczelnia angażująca się w badania

stosowane staje się miejscem tworzenia innowacji, rozwoju kompetencji i budowania przyszłości. Dlatego odpowiedź na pytanie „Po co uczelni zawodowej nauka?” jest dziś prostsza niż kiedykolwiek wcześniej. Nauka jest potrzebna po to, aby skutecznie rozwiązywać problemy współczesności, wspierać rozwój społeczny i gospodarczy oraz przygotowywać absolwentów do świata, który nieustannie się zmienia.

dr inż. Małgorzata Florczak-Strama

prodziekan ds. studentów i dydaktyki

Wydział Nauk Społecznych i Technicznych

Społeczne i organizacyjne aspekty automatyzacji procesów magazynowych w świetle paradygmatu logistyki 5.0³

Współczesne zarządzanie łańcuchami dostaw przechodzi fundamentalną transformację. Dynamiczny rozwój technologii w ramach przemysłu 4.0 koncentrował się na maksymalizacji efektywności i cyfryzacji, często marginalizując rolę czynnika ludzkiego. Obecnie obserwujemy przejście w stronę logistyki 5.0 – koncepcji, która uzupełnia osiągnięcia technologiczne o trzy kluczowe filary: koncentrację na człowieku określaną jako *human-centricity*, zrównoważony rozwój (*sustainability*) oraz odporność (*resilience*). W tym ujęciu technologia – taka jak sztuczna inteligencja (AI) czy autonomiczne roboty mobilne (AMR) – ma służyć wsparciu człowieka, przejmując zadania monotonne i niebezpieczne, a nie całkowicie go zastępować. Pracownik przestaje być postrzegany jako koszt, a staje się kluczową inwestycją.

Z analiz wynika, że rynek automatyzacji magazynów rośnie dynamicznie, a pełna automatyzacja może zwiększyć produktywność średnio o 288%, skrócić czas realizacji zadań z 74. do 19. minut, poprawić dokładność kompletacji do 99,9% oraz zredukować koszty pracy nawet o 60%. Proces ten generuje poważne społeczne koszty tarcia (Garaga, 2025, s. 51–61). Należą do nich przede wszystkim:

³ Przedstawione badania są realizowane w ramach wewnętrznego projektu badawczego realizowanego w ANS AS.

- ◆ Wypieranie zatrudnienia. Szacuje się, że w ciągu najbliższej dekady technologie mogą zastąpić 40–60% stanowisk w logistyce, stając się szczególne zagrożenie dla ról rutynowych, takich jak kompletacja.
- ◆ Luka kompetencyjna i polaryzacja płac, wynikająca z faktu, że tylko 21,3% zwolnionych pracowników ma kwalifikacje pozwalające na przejście do nowych, zrobotyzowanych ról, co skutkuje stagnacją płac na stanowiskach manualnych i wysokimi premiami dla specjalistów.
- ◆ Problemy związane ze stroniczością algorytmów, brakiem transparentności oraz nadmierną inwigilacją pracowników, co narusza ich podmiotowość.
- ◆ Odpowiedzią na ryzyko pełnej automatyzacji są systemy hybrydowe, opierające się na współpracy człowiek–robot. Wdrożenie modeli kolaboracyjnych przynosi wzrost przepustowości systemu o 41,7%. Ponadto drastycznie zmniejsza się obciążenie fizyczne pracowników – roboty AMR redukują dystans pieszy pokonywany w magazynie o 67,3%, a odsetek urazów przeciążeniowych spada o 42,8%.

W ramach prowadzonych badań kalibrowany jest model zrównoważonej automatyzacji logistyki. Zakłada on, że długotrwała efektywność zrównoważona jest możliwa tylko przy wdrożeniu odpowiednich interwencji zaradczych, m.in. w ustrukturyzowane programy szkoleniowe dla załogi.

Istotnym elementem prowadzonych badań, pozwalającym na weryfikację założeń teoretycznych w realnym środowisku gospodarczym, jest nawiązanie strategicznej współpracy i zawarcie porozumienia badawczo-analitycznego z dużą, międzynarodową firmą produkcyjną. Zgodnie z zapisami porozumienia oficjalna nazwa przedsiębiorstwa nie jest publicznie ujawniana w raportach częściowych. Należy jednak podkreślić, że jest to globalny koncern, który posiada bardzo rozbudowaną infrastrukturę i wielkopowierzchniowe magazyny zlokalizowane w Polsce, w tym m.in. na terenie Dolnego Śląska.

Przedsiębiorstwo to intensywnie wdraża nowoczesne systemy zarządzania magazynem WMS oraz automatyzuje transport wewnątrzmagazynowy. W ramach porozumienia partner udostępnił zanonimizowane dane operacyjne. Współpraca obejmuje:

- 1) Pomiary przepustowości procesów przed wdrożeniem rozwiązań zautomatyzowanych w strefach składowania i po ich wdrożeniu.
- 2) Obserwację współpracy magazynierów i operatorów z wdrożonymi autonomicznymi systemami transportowymi.

- 3) Dostęp do danych zagregowanych na temat potrzeb szkoleniowych pracowników w obliczu cyfryzacji procesów magazynowych oraz rotacji kadrowej.

Dane zgromadzone w magazynach firmy posłużą jako empiryczna baza do udowodnienia biznesowej i społecznej skuteczności wdrażania rozwiązań z zakresu logistyki 5.0.

Zwieńczeniem obecnego etapu projektu będzie upowszechnienie uzyskanych wyników naukowych. Głównym punktem jest udział i wystąpienie podczas międzynarodowej konferencji Carpathian Logistics Congress, która odbędzie się w Pradze 4–5 listopada 2026 roku. Konferencja jest jednym z kluczowych wydarzeń w Europie Środkowej, skupiających się na zaawansowanych technologiach logistycznych. Prezentacja w Pradze będzie dotyczyć bezpośrednio zderzenia efektywności operacyjnej z kosztami społecznymi transformacji w oparciu o zebrane dane z magazynów. Publikacja pokonferencyjna zostanie zaindeksowana w prestiżowych międzynarodowych bazach naukowych, takich jak Web of Science i Scopus, co bezpośrednio przełoży się na wzrost wskaźników ewaluacyjnych oraz umiędzynarodowienie wyników badań prowadzonych w ANS AS. Aktualnie trwają prace redakcyjne nad jej ostatecznym kształtem.

Bibliografia

Garaga, S. (2025). The social implications of warehouse automation: Balancing efficiency and employment. *International Journal of Computing and Engineering*, 7(14), 51-61.

dr Agata Krycia-Chomińska

Wydział Nauk Społecznych i Technicznych

Co przekonuje konsumentów do płacenia więcej za zrównoważone produkty?

Realizacja celów zrównoważonego rozwoju (SDGs) wymaga nie tylko działań firm i instytucji, lecz także akceptacji konsumentów dla wyższych cen produktów zrównoważonych, które często wynikają z wyższych kosztów wytworzenia (Błach, 2025; United Nations, 2025). Celem badania jest ustalenie, czy percepcja sprawczości konsumenckiej (PCE) i świadomość SDGs różnicują argumenty uznawane za przekonujące przy dopłacie za takie produkty. Uzyskana wiedza może służyć projektowaniu skuteczniejszych strategii cenowych i komunikacyjnych, lepiej dopasowanych do potrzeb różnych segmentów konsumentów. Perspektywa badania wpisuje się w nurt marketingu zrównoważonego, w którym elementy marketingu mix – w tym cena – pełnią zarówno funkcję ekonomiczną, jak i komunikacyjną oraz behawioralną.

Zastosowano podejście mieszane: analizę treści i analizę tematyczną. Dane w postaci otwartych odpowiedzi zebrano metodą CAWI wśród 160 studentów z województw dolnośląskiego i opolskiego, a po odrzuceniu tekstów bez treści merytorycznej uzyskano 107 wypowiedzi. Respondentów podzielono na cztery grupy według poziomu PCE i świadomości SDGs, aby porównać motywacje i bariery akceptacji wyższych cen. Wypowiedzi sklasyfikowano w następujących obszarach tematycznych: transparentność, wpływ, jakość, cena i zaufanie, a następnie zakodowano poprzez identyfikację rdzeni słów i analizę ich częstości w grupach. Porównania między grupami oparto na wskaźniku częstości uwzględniającym liczebność grup i strukturę słownictwa, co pozwoliło na rzetelną ocenę dominujących typów argumentów.

Uzyskane wyniki pokazują wyraźne zróżnicowanie oczekiwanej argumentacji między grupami. Wysokie PCE sprzyja odwołaniom do transparentności, dowodów, realnego wpływu oraz jakości i trwałości, natomiast argumenty cenowe tracą na znaczeniu. Niska PCE osłabia zwłaszcza argumenty prośrodowiskowe. Wysoka świadomość SDG wzmacnia znaczenie jakości, trwałości i zaufania do producenta, a niska wiąże się z mniejszą obecnością tych treści. Zestawienie wyników przedstawia tabela 1.

Tabela 1. Dominujące obszary odniesień w opiniach respondentów w grupach zróżnicowanych pod względem percepcji sprawczości konsumenckiej (PCE) i świadomości SDG

Grupa	Charakterystyka	Dominujące obszary / uwagi
G1	wysoka PCE × wysoka świadomość SDG	Standardy i wartości producenta, zaufanie; Realny wpływ społeczno-środowiskowy i sprawczość
G2	niska PCE × wysoka świadomość SDG	Jakość i trwałość; wartości bardziej wyrównane
G3	wysoka PCE × niska świadomość SDG	Realny wpływ społeczno-środowiskowy i sprawczość; Jakość i trwałość; Transparentność i dowody
G4	niska PCE × niska świadomość SDG	Wszystkie obszary niskie; nieco wyższe: Transparentność i dowody, Cena i korzyści

Źródło: opracowanie własne.

Analiza testem chi-kwadrat wykazała istotne różnice między grupami we wszystkich obszarach tematycznych ($p < 0,05$), szczególnie w zakresie standardów i zaufania oraz transparentności. Korelacje Pearsona wskazały, że PCE silnie wiąże się z argumentami sprawczości i transparentności oraz ujemnie z argumentami cenowymi, co oznacza przesunięcie akcentu z ceny na wartości i dowody. Świadomość SDG najsilniej koreluje z zaufaniem do producenta, co sugeruje większe znaczenie czynników etyczno-instytucjonalnych. Wyniki potwierdzają, że PCE i świadomość SDG istotnie różnicują strukturę argumentacji konsumentów, wpływając nie tylko na poziom akceptacji wyższych cen, ale także na logikę uzasadnień tej akceptacji.

Podsumowując, należy stwierdzić, że uzyskane wyniki wskazują, że poziom PCE i świadomości SDGs różnicuje typy argumentów uzasadniających akceptację wyższych cen produktów zrównoważonych. Wraz ze wzrostem obu zmiennych rośnie zaangażowanie poznawcze, co widoczne jest w bardziej rozbudowanych wypowiedziach. Cena jako sygnał odpowiedzialności wymaga uzasadnienia dostosowanego do poziomu sprawczości konsumenta, dlatego skuteczny marketing zrównoważony powinien różnicować komunikację między zaufaniem, jakością i wpływem. Wyniki potwierdzają zasadność segmentacji konsumentów, ponieważ ujawniają odmienne wzorce zaangażowania i wskazują na potrzebę dostosowania strategii komunikacyjnych do poziomu PCE i świadomości SDGs.

Ograniczeniami badania były jednorodna wiekowo próba (studenci), brak analizy kontekstu semantycznego wypowiedzi (pozytywny/negatywny

wydzźwięk) oraz możliwy efekt torowania (*priming*), wynikający z kolejności pytań. Oryginalność przeprowadzonego badania polega na odejściu od prostego pomiaru deklaracji zakupowych i na zmapowaniu „mentalnej mapy” argumentów konsumenckich. Badanie wykazało, że PCE i świadomość SDGs są czynnikami komplementarnymi, które współkształtują głębokość zaangażowania poznawczego oraz rodzaj oczekiwanych dowodów na zrównoważenie produktu.

Dalsze badania powinny obejmować poszerzenie próby o bardziej zróżnicowane grupy respondentów, analizy międzykulturowe oraz badania podłużne, a także pogłębienie mechanizmów psychologicznych wpływających na akceptację cen premium produktów zrównoważonych. Badanie wnosi nową perspektywę, przesuwając uwagę z samych determinant gotowości do dopłaty na strukturę argumentacji konsumenckiej oraz pokazując, że poziom PCE i świadomości SDGs różnicuje nie tylko akceptację ceny premium, lecz także sposób jej uzasadniania.

Bibliografia

- Błach, J. (2025). Wpływ realizacji celów zrównoważonego rozwoju na zdolność przedsiębiorstwa do kreacji wartości – ujęcie modelowe. *Zeszyty Naukowe Akademii Górnośląskiej*, 30(6), 64–78. <https://doi.org/10.53259/2025.06.06>
- United Nations. (2025). The Sustainable Development Goals report 2025. United Nations. <https://unstats.un.org/sdgs/report/2025/>

dr hab. Izabela Wróblewska, prof. ANS AS

Wydział Nauk o Zdrowiu

Jakość życia jako istotny element oceny stanu zdrowia człowieka

Jakość życia (*Quality of Life* – QoL) jest pojęciem wielowymiarowym i trudnym do jednoznacznego zdefiniowania. Obejmuje różnorodne aspekty funkcjonowania człowieka, takie jak zdrowie fizyczne, stan psychiczny, relacje społeczne, sytuacja ekonomiczna oraz sfera duchowa. W życiu codziennym jakość życia kojarzona jest przede wszystkim ze szczęściem,

poczuciem spełnienia, realizacją celów życiowych oraz satysfakcją z własnego funkcjonowania. Początkowo pojęcie to było wykorzystywane głównie w ekonomii, filozofii i naukach społecznych, jednak wraz z rozwojem medycyny zaczęto dostrzegać jego ogromne znaczenie również w ocenie stanu zdrowia człowieka.

Przez wiele lat medycyna koncentrowała się przede wszystkim na diagnozowaniu i leczeniu chorób oraz monitorowaniu parametrów biologicznych pacjenta. W centrum zainteresowania znajdowała się choroba, a nie sam człowiek. Dopiero pod koniec XX wieku nastąpił powrót do holistycznego spojrzenia na pacjenta. Zaczęto dostrzegać, że skuteczność leczenia nie może być oceniana wyłącznie na podstawie wyników badań laboratoryjnych czy długości przeżycia, lecz również poprzez analizę wpływu choroby i terapii na codzienne funkcjonowanie chorego.

Istotnym krokiem w rozwoju koncepcji jakości życia było wprowadzenie przez Światową Organizację Zdrowia (WHO) definicji zdrowia jako stanu pełnego dobrostanu fizycznego, psychicznego i społecznego, a nie jedynie braku choroby. Definicja ta zwróciła uwagę na wielowymiarowość zdrowia, jednak początkowo opierała się głównie na wskaźnikach obiektywnych. Z czasem dostrzeżono potrzebę uwzględnienia także subiektywnej oceny pacjenta. W efekcie WHO określiła jakość życia jako indywidualne postrzeganie przez człowieka jego pozycji życiowej w kontekście kultury, systemu wartości, celów, oczekiwań i norm obowiązujących w jego środowisku.

W latach 90. pojawiło się pojęcie jakości życia uwarunkowanej stanem zdrowia (*Health Related Quality of Life* – HRQoL). Zakłada ono, że zdrowie i choroba wpływają bezpośrednio na sposób funkcjonowania człowieka oraz na jego ocenę własnego życia. Choroba może ograniczać aktywność fizyczną, powodować ból, wywoływać lęk i depresję, utrudniać kontakty społeczne oraz wpływać na sytuację ekonomiczną pacjenta. W związku z tym jakość życia staje się ważnym wskaźnikiem skuteczności leczenia oraz poziomu opieki medycznej.

W medycynie wyróżnia się kilka podstawowych obszarów wpływających na jakość życia. Pierwszym jest sfera fizyczna, obejmująca sprawność organizmu, obecność bólu, zmęczenia oraz innych dolegliwości somatycznych. Drugim elementem jest stan psychiczny związany z samopoczuciem, poziomem stresu, występowaniem niepokoju czy depresji. Kolejny obszar stanowią relacje społeczne, które obejmują kontakty rodzinne, wsparcie społeczne oraz możliwość uczestniczenia w życiu społecznym. Istotne

znaczenie mają również warunki ekonomiczne: poczucie bezpieczeństwa finansowego, możliwość pracy czy dostęp do świadczeń zdrowotnych. Coraz częściej podkreśla się także rolę duchowości związanej z wyznawanymi wartościami, poczuciem sensu życia i samorealizacją.

Ocena jakości życia może być przeprowadzana na różne sposoby. Najprostszą metodą jest rozmowa z pacjentem, podczas której zadawane są mu pytania dotyczące jego samopoczucia. W praktyce medycznej coraz częściej wykorzystuje się jednak standaryzowane kwestionariusze, które pozwalają na bardziej obiektywną ocenę poszczególnych aspektów funkcjonowania człowieka. Wyróżnia się kwestionariusze ogólne, umożliwiające porównywanie różnych grup pacjentów, oraz specyficzne, przeznaczone dla osób cierpiących na konkretne schorzenia. Wyniki takich badań są pomocne w monitorowaniu skuteczności terapii oraz planowaniu dalszego leczenia.

Ocena jakości życia ma szczególne znaczenie w przypadku osób starszych oraz pacjentów cierpiących na choroby przewlekłe. W tej grupie często występują wielochorobowość, ograniczenia sprawności, przewlekły ból, samotność oraz problemy emocjonalne. Badania dowodzą, że obniżenie jakości życia nie wynika wyłącznie z obecności choroby, ale również z utraty samodzielności, izolacji społecznej, braku wsparcia ze strony rodziny oraz pogorszenia sytuacji materialnej. Dla wielu seniorów równie dotkliwe jak ból fizyczny okazują się samotność, poczucie bycia niepotrzebnym czy utrata sensu życia.

Współczesna medycyna coraz częściej podkreśla konieczność indywidualnego podejścia do pacjenta. Dotyczy to szczególnie opieki paliatywnej oraz leczenia chorób nowotworowych, kiedy celem nie zawsze jest całkowite wyleczenie, lecz zapewnienie jak najwyższej jakości życia. W takich sytuacjach istotne staje się ograniczanie bólu, zapewnienie komfortu psychicznego oraz wspieranie pacjenta i jego rodziny. Coraz częściej zwraca się również uwagę na problem uporczywej terapii, czyli stosowania działań medycznych, które nie przynoszą realnej poprawy stanu chorego, a jedynie przedłużają jego cierpienie. W takich przypadkach jakość życia staje się ważniejszym kryterium podejmowania decyzji niż samo wydłużanie życia.

Podsumowując, należy stwierdzić, że jakość życia jest jednym z najważniejszych współczesnych wskaźników oceny zdrowia człowieka. Łączy w sobie aspekty fizyczne, psychiczne, społeczne, ekonomiczne i duchowe, pozwalając na całościową ocenę funkcjonowania pacjenta. Uwzględnianie jakości życia w procesie diagnostyki, leczenia i opieki medycznej umożliwia

bardziej humanistyczne podejście do chorego oraz lepsze dostosowanie działań terapeutycznych do jego rzeczywistych potrzeb. Współczesna medycyna powinna nie tylko wydłużać życie, ale przede wszystkim dążyć do tego, aby jego jakość była jak najlepsza.

mgr Paulina Augustyn

Wydział Nauk o Zdrowiu

Suplementacja we współczesnym świecie – moda czy konieczność? Perspektywa dietetyka klinicznego

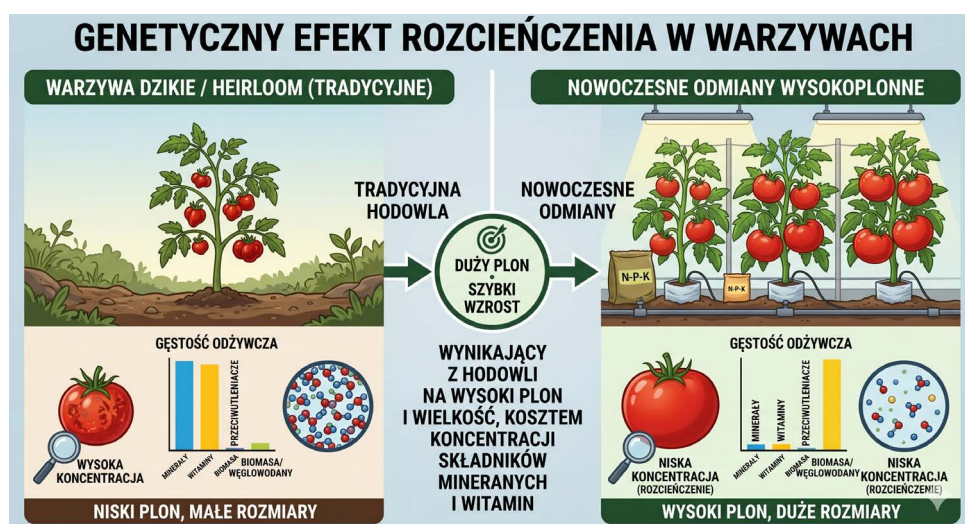
Dynamiczne zmiany w technologii produkcji żywności oraz intensyfikacja rolnictwa doprowadziły do zjawiska określanego jako genetyczny efekt rozcieńczenia. W rezultacie, mimo niemal nieograniczonej dostępności żywności, współczesne społeczeństwa borykają się z problemem głodu utajonego – deficytu mikroskładników przy jednoczesnym nadmiarze podaży energii. Równolegle obserwuje się dynamiczny wzrost rynku suplementów diety. Stawia to przed dietetyką kliniczną wyzwanie, które stanowi konieczność oddzielenia interwencji opartych na dowodach naukowych (EBM) od działań marketingowych. Czy zatem suplementacja to moda czy biologiczna konieczność naszych czasów?

Aby zrozumieć podłoże problemu, należy przyjrzeć się ewolucji składu mineralnego żywności. Kluczowym badaniem jest analiza Mayera, porównująca brytyjskie tabele żywieniowe na przestrzeni blisko 80. lat. Potwierdzono dalsze, statystycznie istotne spadki zawartości minerałów w owocach i warzywach. Spadek wartości odżywczej jest ściśle powiązany z przejściem na odmiany wysokowydajne, które rosną szybciej, ale gromadzą mniej mikroelementów. Współczesne rolnictwo selekcjonuje odmiany pod kątem biomasy i odporności na transport. System korzeniowy tych odmian nie nadąża z pobieraniem minerałów z gleby – jest to zjawisko genetycznego efektu rozcieńczenia. Współczesne analizy wskazują również na inne mechanizmy:

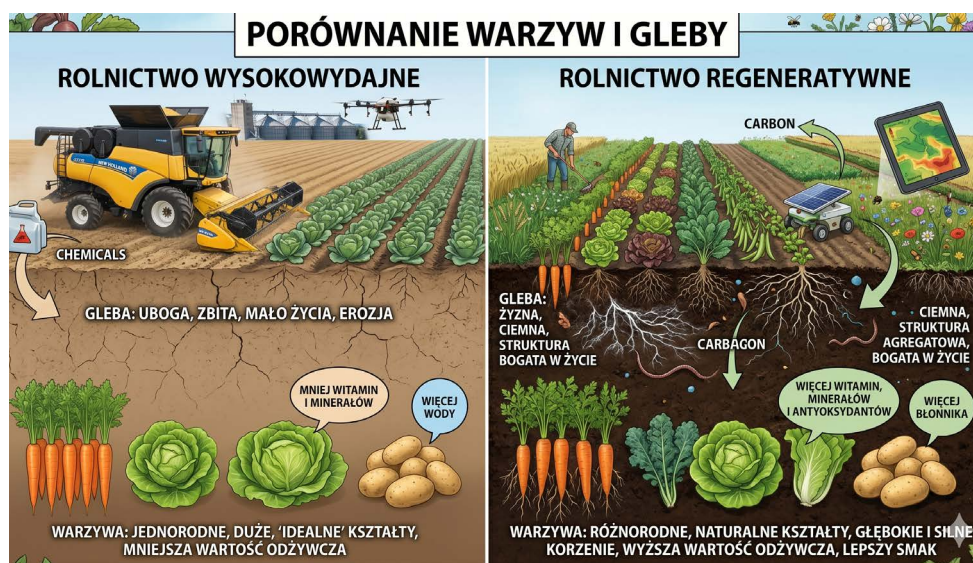
- ◆ Wzrost stężenia CO₂ w atmosferze – rosnące stężenie CO₂ działa na rośliny jak puste kalorie – przyspiesza wzrost, lecz obniża gęstość odżywczą. Przy stężeniach prognozowanych na połowę XXI wieku zawartość Zn, Fe i białka w kluczowych uprawach spada o 3–17%. Degradacja

mikrobiomu gleby – intensywne rolnictwo oparte na monokulturach, orce i nawożeniu NPK odcina rośliny od naturalnej symbiozy z grzybami mikoryzowymi i bakteriami glebowymi, odpowiadającymi za transport trudno dostępnych mikroelementów.

Nadzieję na odwrócenie tego trendu daje rolnictwo regeneratywne. W badaniu Montgomery’ego porównano produkty z gospodarstw regeneratywnych z konwencjonalnymi. Wykazano wzrost o 34% witamin, o 15–22% minerałów, 2-krotnie wyższe stężenie fitosubstancji w roślinach oraz wzrost 2–4-krotnie omega-3 w produktach odzwierzęcych.

Rys. 1. Genetyczny efekt rozcieńczenia w warzywach

Rys. 2. Porównanie rolnictwa regeneratywnego z rolnictwem konwencjonalnym

Na stan odżywienia człowieka nakładają się dodatkowe czynniki:

- ◆ Styl życia – przewlekły stres prowadzi do nadmiernej ekskrecji Mg z moczem. Spożywanie wysoko oczyszczonej żywności oraz nadmierne spożycie kawy i alkoholu dodatkowo upośledza gospodarkę elektrolitową i witamin z grupy B.
- ◆ Epidemia upośledzonego wchłaniania – rosnąca zapadalność na nieswoiste choroby zapalne jelit, IBS i SIBO wpływa na obniżenie biodostępności składników odżywczych.
- ◆ Farmakoterapia – przewlekłe stosowanie inhibitorów pompy protonowej upośledza wchłanianie Fe, Mg i witaminy B12.
- ◆ Położenie geograficzne – Polska leży w strefie uniemożliwiającej efektywną syntezę skórną witaminy D przez większą część roku.

Suplementacja staje się nadużyciem, gdy traktowana jest jako „alibi” dla niedbałej diety. Suplement nie jest w stanie odtworzyć synergii fito-związków, polifenoli i błonnika obecnych w całych roślinach. Błędem jest również kupowanie preparatów o znikomej biodostępności oraz przyjmowanie megadawek witamin rozpuszczalnych w tłuszczach, których nadmiar wykazuje działanie toksyczne i hepatotoksyczne. Stanowisko USPSTF z 2022 roku wskazuje, że brakuje dowodów na korzyści z rutynowego przyjmowania multiwitamin w prewencji chorób układu krążenia i nowotworów u zdrowych dorosłych.

DLACZEGO WSPÓŁCZESNY CZŁOWIEK JEST NIEDOŻYWIONY?

Rys. 3. Zjawisko głodu utajonego – dlaczego współczesny człowiek jest niedożywiony?

Istnieją jednak obszary, w których celowana suplementacja stanowi niezbędny element prewencji:

- ◆ Witamina D3 – niedobory dotyczą blisko 90% populacji Polski. Wytuczne zalecają suplementację w okresie jesienno-zimowym, a przy braku syntezy latem – przez cały rok.
- ◆ Kwasy tłuszczowe Omega-3 – zwiększenie podaży EPA i DHA zmniejsza ryzyko zgonu z powodu choroby wieńcowej i incydentów sercowo-naczyniowych.
- ◆ Witamina B12 – bezwzględna konieczność u osób na dietach roślinnych.
- ◆ Kwas foliowy – złoty standard medycyny prenatalnej w profilaktyce wad cewy nerwowej.

Odpowiadając na pytanie postawione w tytule, należy sformułować wniosek, że suplementacja we współczesnym świecie to konieczność, która stała się ofiarą mody. Zmiany środowiskowe, degradacja gleb i współczesny styl życia sprawiają, że sam model idealnej diety może być niewystarczający do osiągnięcia optymalnego zdrowia i homeostazy. Rozwiązaniem nie jest jednak masowa, przypadkowa suplementacja, lecz model celowany według algorytmu: diagnostyka laboratoryjna → dobór przyswajalnej formy chemicznej → personalizacja dawki → kontrola efektów terapeutycznych. Suplementy powinny być precyzyjnym narzędziem terapeutycznym, dobieranym na podstawie obiektywnych parametrów biochemicznych pacjenta, a nie obietnic marketingowych.

dr Małgorzata Babińska, prof. ANS AS

Wydział Nauk Społecznych i Technicznych

Między trudnościami a potrzebą porozumienia

„Z tobą nie da się rozmawiać”, „Ty mnie nie rozumiesz”, „A za moich czasów...”, „Ja w twoim wieku...” – trudno znaleźć osobę, która nigdy nie usłyszała podobnych słów lub sama ich kiedyś nie wypowiedziała. W relacjach między młodymi ludźmi a starszym pokoleniem stanowią one niemal stały element codzienności. Szczególnie wyraźnie ujawniają się w kontaktach dwudziestolatków z rodzicami, nauczycielami czy wykładowcami akademickimi. Czasem padają mimochodem, czasem z frustracją, ale zawsze

sygnalizują to samo: pęknięcie w sposobie rozumienia świata. Niejednokrotnie można odnieść wrażenie, że żyjemy w czasie szczególnie głębokiego kryzysu komunikacji międzypokoleniowej. Pytanie jednak brzmi: czy rzeczywiście jest on głębszy niż wcześniej, czy tylko bardziej widoczny?

Historia podpowiada ostrożność w formułowaniu takich jednoznacznych stwierdzeń, bowiem narzekania na młodzież pojawiały się już w starożytności. Starsi zarzucali młodym brak szacunku, lekkomyślność czy odchodzenie od tradycyjnych wartości. Każda epoka tworzyła własny katalog pretensji wobec następnego pokolenia, a młodzi odpowiadali starszym oskarżeniami o niezrozumienie i przywiązanie do przeszłości. Konflikt pokoleń nie jest więc wyjątkiem, jest raczej normą. Różnica polega na czymś innym: dziś te różnice są bardziej widoczne i następują szybciej niż kiedykolwiek. Konflikt międzypokoleniowy wydaje się więc nie tyle odstępstwem od normy, ile naturalnym elementem rozwoju społecznego. Dzisiejsi dwudziestolatkowie, określane najczęściej mianem przedstawicieli pokolenia Z, dorastali w świecie Internetu, mediów społecznościowych i nieograniczonego dostępu do informacji. Ich rodzice, dziadkowie i nauczyciele (przedstawiciele pokoleń X, Y i *baby boomers*) dorastali natomiast w rzeczywistości analogowej, w której dostęp do wiedzy był ograniczony, a autorytet instytucji znacznie rzadziej podlegał podważaniu. Oznacza to, że przedstawiciele różnych pokoleń mają odmienne doświadczenia życiowe, odmienne sposoby komunikowania się i rozumienia autorytetu, a różnice dotyczą także samej logiki komunikacji i tego, jak buduje się zaufanie, jak się rozumie rozmowę. Nie bez znaczenia stają się również doświadczenia momentu historycznego, w którym przyszło dorastać i funkcjonować ich reprezentantom.

Badania wskazują, że młodzi ludzie coraz częściej budują swoją tożsamość oraz sieci społeczne w przestrzeni cyfrowej, która staje się dla nich jednym z głównych środowisk życia społecznego. Zmienia to sposób nawiązywania relacji, zdobywania informacji i wyrażania emocji. Jean M. Twenge, analizująca przemiany pokoleniowe związane z rozwojem technologii cyfrowych, podkreśla, że młodzi ludzie budują relacje i tożsamość w odmiennych warunkach niż wcześniejsze pokolenia. Nie oznacza to automatycznie pogorszenia jakości relacji społecznych, ale niewątpliwie zmienia sposób komunikowania się i oczekiwania wobec rozmówcy. Nie oznacza to automatycznie spłylenia relacji, ale ich przekształcenie. Jednocześnie intensywne korzystanie z Internetu może wpływać na sposób komunikacji i utrudniać budowanie głębokich więzi (Gruchoła i Tatala, 2024, s. 85–102), choć nie jest to zjawisko ograniczone wyłącznie do młodych. Wielu dorosłych interpretuje tę wspomnianą odmienną jako brak zaangażowania lub szacunku. Tymczasem młodzi ludzie często oczekują dialogu opartego

na partnerskiej wymianie, a nie relacji hierarchicznej. Niechętnie akceptują argument oparty wyłącznie na wieku, stanowisku czy doświadczeniu. Chcą rozumieć sens decyzji i mieć możliwość wyrażenia własnego zdania. To właśnie tutaj rodzi się część nieporozumień. Dla wielu młodych argument „bo ja mam doświadczenie” nie wystarcza, chcą wiedzieć, „dlaczego”, by zrozumieć sens, nie tylko przyjąć polecenie. Obie strony dążą do porozumienia, ale posługują się odmiennymi kodami komunikacyjnymi.

Warto podkreślić, że stereotypowy obraz młodego pokolenia bywa krzywdzący. Zbyt łatwo przyklejamy młodemu pokoleniu uproszczone etykiety. W debacie publicznej regularnie wracają opinie o roszczeniowości, nieodpowiedzialności czy niechęci do podejmowania wysiłku. Tymczasem obraz młodych Polaków jest znacznie bardziej złożony. Badania prowadzone np. przez Krystynę Szafraniec pokazują, że współczesna młodzież funkcjonuje w warunkach znacznie większej niepewności społecznej i ekonomicznej niż wcześniejsze pokolenia. Młodzi Polacy są świadomi wyzwań społecznych, interesują się własną przyszłością i funkcjonują w rzeczywistości znacznie bardziej niepewnej niż ich rodzice w podobnym wieku (Szafraniec, 2011; 2012, nr 1; CBOS, 2026, s. 12–18). Zmagają się z niestabilnością rynku pracy, wysokimi kosztami mieszkań, szybkim tempem zmian technologicznych oraz rosnącą presją psychiczną (Instytut Spraw Publicznych, 2025, s. 22–35). Nie bez znaczenia pozostaje także wydłużający się okres zależności ekonomicznej od rodziny. Coraz więcej młodych dorosłych mieszka z rodzicami lub korzysta z ich wsparcia finansowego (CBOS, 2025, s. 4–10). Nie wynika to jednak wyłącznie z wygody czy braku samodzielności, ponieważ jak wskazują badania CBOS, kluczową rolę odgrywają warunki ekonomiczne oraz trudności związane z wejściem na rynek pracy i usamodzielnieniem mieszkaniowym (CBOS, 2025, s. 11–14). Paradoks jest wyraźny: rodzice i dzieci mają dziś więcej kontaktu niż kiedyś, a jednocześnie częściej mówią, że się nie rozumieją.

Szczególną rolę, odmienną od rodziców i dziadków, w komunikacji międzypokoleniowej odgrywają nauczyciele i wykładowcy. Tradycyjny model edukacji opierał się na przekazywaniu wiedzy przez autorytet, natomiast współczesny student oczekuje współuczestnictwa w procesie kształcenia (por. Czerepaniak-Walczak, 2006, s. 143–156; Melosik 2013, s. 87–98). Alison Cook-Sather, zajmująca się relacjami między studentami a nauczycielami akademickimi, podkreśla znaczenie partnerskiego uczestnictwa studentów w procesie kształcenia. Dzisiejszy student chce współtworzyć proces edukacyjny, zadawać pytania i uczestniczyć w dyskusji. Dla części nauczycieli akademickich oznacza to konieczność zmiany utrwalonych przez lata przyzwyczajzeń dydaktycznych oraz odejścia od pełnej kontroli nad

procesem nauczania. Wymaga to także rozwijania nowych kompetencji, przede wszystkim komunikacyjnych oraz większej otwartości na nieprzewidywalność wynikającą z aktywności studentów. Jednocześnie młodzi nie zawsze dostrzegają wartość doświadczenia i kompetencji starszych. W takich sytuacjach frustracja pojawia się po obu stronach.

Każda z tych perspektyw pozostaje niepełna, jeśli funkcjonuje w oderwaniu od drugiej. Relacje międzypokoleniowe nie przypominają więc starcia, lecz nakładanie się dwóch sposobów widzenia świata, które nie zawsze potrafią się zsynchronizować. Starsi wnoszą doświadczenie, młodzi – adaptacyjność do zmian. Problem zaczyna się wtedy, gdy któraś z tych wartości zostaje uznana za jedyną słuszną.

Najbardziej zdradliwa jest jednak pokusa porównań: „Ja w twoim wieku pracowałem więcej”, „Ja miałem trudniej”, „Ja szybciej się usamodzielniałem” – takie zdania brzmią jak diagnozy, ale w rzeczywistości są emocjonalnymi skrótami, które zamykają rozmowę zamiast ją otwierać. Każde pokolenie niesie własny bagaż problemów i własny zestaw wyzwań. Nie chodzi o to, by rozstrzygnąć, komu było trudniej. Znacznie ważniejsze jest zrozumienie. Chodzi o to, że każda epoka produkuje własny rodzaj trudności i własny sposób radzenia sobie z nimi. Młodzi ludzie nie potrzebują ani idealizowania, ani nieustannej krytyki. Potrzebują rozmowy prowadzonej z autentycznym zainteresowaniem. Paradoksalnie więc zdanie „Z tobą nie da się rozmawiać” może okazać się początkiem prawdziwego dialogu. Skoro padają takie słowa, to znaczy, że po obu stronach wciąż istnieje potrzeba kontaktu. Tam, gdzie pojawia się potrzeba rozmowy, jest również realna przestrzeń dla wzajemnego zrozumienia.

Bibliografia

CBOS, *Młodzi dorośli w domu rodzinnym*, Komunikat z badań nr 108/2025, Warszawa 2025.

CBOS, *Młodzi Polacy o sobie*, Opinie i Diagnozy nr 56, Warszawa 2026.

Czerepaniak-Walczak M., *Pedagogika emancypacyjna. Rozwój świadomości krytycznej człowieka*, Gdańsk 2026.

Gruchola M., Tatala M., *Problematic Internet Use and Styles of Communication in Generation Z*, „Roczniki Kulturoznawcze” 2024, nr 15(2).

Instytut Spraw Publicznych, *Młodzi w Europie Środkowej 2024. Raport z badania w Polsce*, Warszawa 2025.

Melosik Z. (2013), *Kultura popularna i tożsamość młodzieży*, Kraków 2013.

Szafraniec K., *Młodość jako wyłaniający się problem i nowa polityczna siła*, „Nauka” 2012, nr 1.

Szafraniec K., *Młodzi 2011*, Kancelaria Prezesa Rady Ministrów, Warszawa 2011.

mgr Joanna Świrski-Korłub

kierownik Wydawnictwa Naukowego ANS AS

Rola Wydawnictwa Naukowego ANS AS w budowaniu potencjału naukowego i społecznej odpowiedzialności Uczelni

Publikowanie wyników badań, analiz i opracowań naukowych w wydawnictwie uczelni stanowi ważny element budowania jej potencjału naukowego, dydaktycznego i społecznego. Dotyczy to również akademii nauk stosowanych, zajmujących istotne miejsce w systemie szkolnictwa wyższego. Ich misją jest bowiem nie tylko kształcenie wysoko wykwalifikowanych specjalistów przygotowanych do wykonywania zawodów o kluczowym znaczeniu dla gospodarki i życia społecznego, ale również prowadzenie działalności naukowej oraz wdrożeniowej ukierunkowanej na rozwiązywanie rzeczywistych problemów otoczenia społeczno-gospodarczego.

Upowszechnianie rezultatów działalności naukowej i dydaktycznej za pośrednictwem wydawnictwa macierzystej uczelni stanowi jeden z istotnych instrumentów realizacji jej misji. W ANS AS zadanie to wykonuje Wydawnictwo Naukowe, zapewniając pracownikom i studentom Akademii możliwość prezentacji wyników badań, publikowania monografii, artykułów naukowych oraz innych opracowań służących rozwojowi nauki i praktyki zawodowej.

Choć swoją działalność ANS AS koncentruje na kształceniu o profilu praktycznym, nie oznacza to ograniczenia jej zaangażowania w prowadzenie działalności naukowej. Badania naukowe stanowią bowiem istotny fundament zapewnienia wysokiej jakości procesu kształcenia, umożliwiając stałą aktualizację programów studiów oraz dostosowywanie treści

dydaktycznych do dynamicznie zmieniających się realiów funkcjonowania społeczeństwa i gospodarki.

W obliczu dynamicznych przeobrażeń zachodzących w systemie szkolnictwa wyższego, związanych m.in. z rosnącą konkurencją między uczelniami, zmieniającymi się uwarunkowaniami demograficznymi oraz koniecznością ciągłego doskonalenia jakości działalności akademickiej, aktywność publikacyjna pracowników uczelni o profilu praktycznym, jaką jest ANS AS, zyskuje dodatkowe znaczenie: stanowi potwierdzenie aktywności naukowej kadry akademickiej, dokumentuje rozwój potencjału uczelni oraz wzmacnia jej pozycję jako instytucji tworzącej i upowszechniającej wiedzę o znaczeniu praktycznym.

Wydawnictwo Naukowe ANS AS, w odpowiedzi na aktualne wymagania uczestników procesu komunikacji naukowej, dzięki publikowaniu w modelu *open access*, wdraża model *open science* rekomendowany przez UNESCO, Komisję Europejską, OECD, instytucje finansujące badania (w ramach zasad FAIR: *findable, accessible, interoperable, reusable*) oraz środowiska akademickie. Decyzja o prowadzeniu działalności wydawniczej w tym modelu stanowi przejaw zaangażowania Akademii w rozwój kultury naukowej opartej na transparentności, dzieleniu się wiedzą oraz społecznej odpowiedzialności instytucji akademickich. Stosowane przez ANS AS rozwiązanie w odniesieniu do publikacji książkowych, zwłaszcza monografii naukowych, nie stanowi aktualnie powszechnej praktyki oficyn uczelnianych. W tym kontekście decyzja o udostępnianiu monografii w otwartym dostępie może być postrzegana jako rozwiązanie o charakterze innowacyjnym i wyróżniającym, świadczące o wysokim poziomie świadomości instytucjonalnej w zakresie współczesnych standardów komunikacji naukowej.

Aktywna działalność wydawnicza Uczelni jest istotnym elementem budowania jej marki i pozycji w środowisku akademickim. Regularnie ukazujące się monografie zwiększają rozpoznawalność ANS AS wśród przedstawicieli nauki oraz partnerów społeczno-gospodarczych, stanowiąc potwierdzenie, że Akademia nie jest wyłącznie miejscem przekazywania wiedzy, lecz także przestrzenią jej tworzenia, rozwijania i upowszechniania. Ma to szczególne znaczenie w przypadku uczelni regionalnych, których działalność odpowiada na konkretne potrzeby lokalnych społeczności oraz przedsiębiorstw. Udział pracowników i studentów w przygotowywaniu monografii naukowych nie powinien być więc postrzegany wyłącznie jako indywidualne osiągnięcie autorów, lecz również jako wkład w rozwój instytucjonalny Uczelni, wzmacnianie jej rozpoznawalności oraz realizację

jej misji związanej z transferem wiedzy odpowiadającej na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego.

Działalność wydawnicza ANS AS, szczególnie realizowana w modelu otwartego dostępu, stanowi zatem nie tylko narzędzie prezentacji dorobku naukowego jej pracowników, lecz także ważny element rozwoju instytucjonalnego, budowania rozpoznawalności oraz realizacji społecznej misji akademii nauk stosowanych. Poprzez tworzenie warunków do powstawania i szerokiego udostępniania publikacji ANS AS wzmacnia swoją rolę jako ośrodek tworzenia, transferu i upowszechniania wiedzy odpowiadającej na potrzeby współczesnych wyzwań społecznych i gospodarczych.

dr hab. Beata Detyna, prof. ANS AS

prorektor ds. nauki i rozwoju

Rozwój naukowy pracowników ANS AS. Finansowanie awansów i inne formy wsparcia

Rozwój naukowy kadry ANS AS to nie tylko element strategii Uczelni, ale przede wszystkim realna szansa dla pracowników, którzy chcą budować swoją ścieżkę akademicką, publikować, prowadzić badania i zdobywać kolejne stopnie oraz tytuły naukowe. Rozwój ten jest wspierany poprzez konkretne rozwiązania finansowe i organizacyjne. Dzięki temu pracownicy mogą planować swoją karierę naukową w sposób świadomy, przewidywalny i bezpieczny.

Jednym z najważniejszych narzędzi wspierających awanse naukowe jest Zarządzenie Rektora nr 7/2025 z dnia 29 stycznia 2025 r., które wprowadza jasne zasady finansowania kosztów postępowań w sprawie nadania stopnia doktora, doktora habilitowanego oraz tytułu profesora. Pracownicy mogą ubiegać się zarówno o pokrycie kosztów postępowania, jak i o sfinansowanie lub dofinansowanie monografii naukowej będącej podstawą wszczęcia postępowania habilitacyjnego lub profesorskiego. To rozwiązanie znacząco ułatwia przygotowanie dorobku naukowego, zwłaszcza w przypadku obszernych publikacji wymagających profesjonalnego składu, recenzji i druku. Warunki skorzystania z finansowania są przejrzyste. Wymagany jest minimum 12-miesięczny staż pracy w ANS AS, zatrudnienie w podstawowym

miejsu pracy oraz pozytywna ostatnia ocena okresowa, jeśli nauczyciel akademicki jej podlegał.

Drugim filarem wsparcia są wewnętrzne projekty badawcze, finansowane na podstawie Zarządzenia Rektora nr 87/2024 z dnia 2 października 2024 r., które wprowadza Regulamin dofinansowania wewnętrznych projektów badawczych. Granty wewnętrzne umożliwiają realizację badań indywidualnych i zespołowych, prowadzenie analiz, udział w niezbędnych szkoleniach, przygotowanie publikacji czy uczestniczenie w konferencjach naukowych. To narzędzie jest szczególnie ważne dla osób rozpoczynających swoją drogę naukową, pozwala bowiem budować dorobek, który później staje się podstawą awansów. Wewnętrzne granty zachęcają także do współpracy międzywydziałowej i wzmacniają kulturę badawczą w ANS AS. Wnioski o dofinansowanie wewnętrznych projektów badawczych można składać do 31 grudnia każdego roku w Biurze Rektora.

Jednym z filarów systemu wsparcia jest również działalność Wydawnictwa Naukowego ANS AS (znajdującego się na liście MNIŚW), które umożliwia publikowanie monografii jedno- i wieloautorskich, materiałów dydaktycznych oraz prac zbiorowych. Wydawnictwo stosuje politykę Open Access z licencją Creative Commons CC-BY 4.0, co dla czytelników oznacza bezpłatny dostęp do publikacji i jednocześnie zwiększa cytowalność autorów. Jako członek Crossref (od 2025 roku) Wydawnictwo nadaje publikacjom numery DOI. Jest również uczestnikiem Dolnośląskiej Biblioteki Cyfrowej i Biblioteki Nauki, zapewniając szeroki dostęp do swoich zbiorów. W tym kontekście warto dodać, że ukazał się pierwszy numer nowego, anglojęzycznego czasopisma naukowego „Silesius Review”, nad którym pieczę merytoryczną sprawuje dr hab. Kamil Glinka, prof. ANS AS. Czasopismo to jest kolejną przestrzenią do prezentacji wyników badań, wzmacniając obecność Uczelni w międzynarodowym środowisku naukowym. Poza tym wykładowcy ANS AS oraz nasi partnerzy naukowcy mają możliwość publikowania swoich wyników badań w dwóch ukazujących się cyklicznie monografiach (pracach zbiorowych). Są to: *Logistyka. Współczesne wyzwania* (red. Beata Detyna) oraz *Administracja publiczna. Zagadnienia prawne, instytucjonalne i koncepcje zarządzania* (red. Beata Detyna, Piotr Szymaniec).

Rozwój naukowy nauczycieli akademickich wspieramy także poprzez organizację seminariów, które cieszą się dużym zainteresowaniem pracowników. Przykładowo nowy cykl „Ścieżki Awansu Naukowego” to praktyczne spotkania poświęcone planowaniu kariery naukowej, przygotowaniu do robku, procedurom awansowym i wymaganiom formalnym. Uczestnicy

mogą poznać doświadczenia osób, które przeszły drogę do doktoratu czy habilitacji, a także uzyskać wskazówki dotyczące efektywnego budowania dorobku, w tym aplikowania o dofinansowanie zewnętrznych projektów badawczych. Z kolei cykl „Mosty wiedzy – nauka bez granic” to przestrzeń wymiany doświadczeń, prezentacji wyników badań i inspirujących rozmów o nauce. Spotkania te integrują środowisko akademickie, zachęcają do współpracy i pokazują, że rozwój naukowy może być ciekawą i angażującą częścią pracy zawodowej.

Cały system wsparcia, finansowanie awansów, granty wewnętrzne, działalność Wydawnictwa oraz cykle seminariów tworzą spójne i ważne elementy na ścieżkach rozwoju naukowego naszych pracowników. Zachęcamy do korzystania z tej oferty. Rozwój naukowy nie musi być procesem trudnym ani samotnym. Może być wynikiem wspólnej pracy badawczej, opartej na współpracy, wymianie doświadczeń i wzajemnym wsparciu. Dostępne w ANS AS narzędzia finansowe, infrastrukturalne, organizacyjne i edukacyjne (szkoleniowe) tworzą środowisko, w którym każdy może znaleźć dla siebie odpowiednią ścieżkę: od pierwszego projektu badawczego, przez publikację monografii, aż po kolejne stopnie i tytuły naukowe. Zawsze jest dobry moment, aby pomyśleć o własnych planach rozwojowych i w sposób efektywny skorzystać z możliwości oferowanych przez Uczelnię.

prof. dr hab. Robert Wiszniowski

rektor ANS AS

dr Piotr Sylwestrzak

kanclerz ANS AS

Kampus przyszłości staje się faktem: rekordowe dotacje napędzą rozwój ANS AS

Lata 2025-2026 zapiszą się w kronikach Akademii Nauk Stosowanych Angelusa Silesiusa (ANS AS) jako czas historycznego sukcesu i bezprecedensowego kroku naprzód. Pozyskane w tym okresie rekordowe środki finansowe to nie tylko gwarancja dynamicznego rozwoju samej uczelni, ale przede wszystkim potężny impuls dla całej aglomeracji wałbrzyskiej. Nasza Akademia pełni wiodącą rolę w regionie, a jej aktywność edukacyjna, naukowa i społeczna głęboko przenika i kształtuje lokalną rzeczywistość. Dzięki bezkompromisowej determinacji i setkom godzin pracy naszego zespołu zabezpieczyliśmy oszałamiającą kwotę dotacji wynoszącą dokładnie 28 219 357,04 zł. Łączna wartość projektów, które obecnie realizujemy, przekracza 35,8 ml zł. To historyczny rekord i potężny zastrzyk energii dla rozwoju akademickości Wałbrzyska. Znaczenie tych funduszy wykracza daleko poza mury naszego kampusu. ANS AS staje się dziś jednym z kluczowych ośrodków spowalniających zjawisko depopulacji na tym terenie. Inwestując w innowacyjny ekosystem dla subregionu wałbrzyskiego, dajemy wyraźny sygnał: to tutaj warto podjąć studia, rozwijać się i planować swoją karierę. Unikalne możliwości, które już teraz oferujemy, a które dzięki nowym środkom zostaną wyniesione na zupełnie nowy poziom, tworzą stabilne perspektywy życiowe i zawodowe na nowoczesnym rynku pracy. Zbudujemy uczelnię przyszłości, która stanie się sercem nowoczesnego, tętniącego życiem regionu.

Nasz wielotorowy plan transformacji opiera się na kilku kluczowych filarach:

1) Odnowa historycznego serca kampusu

Historyczne obiekty Akademii Nauk Stosowanych Angelusa Silesiusa przejdą gruntowną metamorfozę, łącząc poszanowanie dla zabytkowej architektury z najnowszymi standardami ekologicznymi. Dzięki wielomilionowym dotacjom Uczelnia planuje zmodernizować swoje najważniejsze budynki – Pałac Czetrtritzów oraz Willę Daisy – aby służyły kolejnym pokoleniom studentów, minimalizując jednocześnie negatywny wpływ na środowisko.

- ◆ **Zabytkowy Pałac Czettritzów**, główna siedziba ANS AS, przejdzie kompleksową termomodernizację. Na to wymagające konserwatorsko zadanie uczelnia pozyskała blisko 5 811 221,05 zł dofinansowania w ramach naboru konkurencyjnego nr FEDS.09.05-IP.01-328/25 (Działanie 9.5 Transformacja środowiskowa, FEDS.9.5 B Renowacja zwiększająca efektywność energetyczną budynków infrastruktury publicznej dla subregionu wałbrzyskiego). Szeroko zakrojona inwestycja obejmie docieplenie dachu, ścian i stropów, całkowitą wymianę stolarki, zastosowanie termoizolacyjnych farb elewacyjnych oraz montaż instalacji OZE z magazynem energii. Projekt ten znacząco poprawi efektywność energetyczną obiektu, ograniczając zużycie paliw kopalnych i emisję szkodliwych substancji. Dzięki temu przedsięwzięcie nie tylko unowocześni uczelnianą infrastrukturę, ale także wpisze się w cele transformacji ekologicznej regionu, gwarantując mieszkańcom czystsze powietrze.
- ◆ **Willa Daisy**: ten unikalny, zabytkowy budynek zyska nową energię dzięki znacznej poprawie efektywności energetycznej oraz instalacji zaawansowanych systemów odnawialnych źródeł energii. Na realizację tego ambitnego celu pozyskano dofinansowanie w wysokości 2 844 725,84 zł w ramach działania FENX.01.01 (Efektywność energetyczna) z programu Fundusze Europejskie na Infrastrukturę, Klimat, Środowisko 2021-2027. Ponadto, dzięki skutecznej aplikacji do Urzędu Marszałkowskiego Województwa Dolnośląskiego, budżet inwestycji zasiliła dodatkowa kwota 100 000,00 zł, która zostanie przeznaczona na precyzyjne zabezpieczenie elewacji. Szeroko zakrojone prace modernizacyjne pozwolą na dostosowanie historycznej infrastruktury użyteczności publicznej do najwyższych standardów ekologicznych. W ramach zaplanowanych zadań przeprowadzona zostanie kompleksowa modernizacja dachu oraz elewacji, a także całkowita wymiana stolarki okiennej i drzwiowej. Kluczowym elementem transformacji energetycznej obiektu będzie wdrożenie nowoczesnych rozwiązań technologicznych, w tym instalacja pomp ciepła typu powietrze-woda oraz budowa farmy fotowoltaicznej zintegrowanej z magazynem energii.

Kompleksowa termomodernizacja zabytkowych budynków uczelni to nie tylko krok w stronę nowoczesnej infrastruktury akademickiej, ale również realny wkład ANS AS w transformację ekologiczną regionu. Wdrożenie odnawialnych źródeł energii, nowoczesnych instalacji i systemów magazynowania zagwarantuje mieszkańcom Wałbrzycha czystsze powietrze, a samej Akademii przyniesie radykalną poprawę efektywności energetycznej.

2) Zielona transformacja i ekosystem innowacji

Przyszłość subregionu wałbrzyskiego w dużej mierze zależy od ścisłej współpracy nauki z biznesem, dlatego uczelnia stawia na stworzenie innowacyjnego ekosystemu wspierającego lokalną gospodarkę. Poprzez rekordowe inwestycje oraz strategiczne partnerstwa Akademia przekształca swoją przestrzeń w profesjonalne centrum rozwoju dla start-upów i sektora MŚP, dbając jednocześnie o praktyczny wymiar kształcenia.

- ◆ Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości, Wiedzy i Edukacji Green & Tech – największy pojedynczy projekt w historii uczelni, zatytułowany oficjalnie „Rozwój infrastruktury Akademickiego Inkubatora Przedsiębiorczości, Wiedzy i Edukacji w zakresie zielonych i cyfrowych technologii (Inkubator Green & Tech)”. Zadanie to, realizowane w oparciu o nabór konkurencyjny nr FEDS.09.04-IP.01-333/25 dla subregionu wałbrzyskiego (Działanie 9.4 Transformacja gospodarcza, Typ projektu 9.4.F Rozwój infrastruktury biznesowej dla MŚP – inkubatory przedsiębiorczości), otrzymało rekordowe dofinansowanie w kwocie ponad 11 441 183,60 zł. Dzięki tym funduszom zabytkowa Willa Daisy przejdzie gruntowny remont wnętrz, zostanie w pełni wyposażona, a jej najbliższe otoczenie zyska nową, funkcjonalną małą architekturę. Powstanie w ten sposób unikalny ekosystem biznesowy wspierający start-upy oraz lokalne firmy z sektora MŚP. Przestrzeń ta zostanie wzbogacona o specjalistyczną aparaturę badawczą – w tym innowacyjne maszyny i mobilne stacje pomiarowe, umożliwiające zaawansowane monitorowanie parametrów środowiskowych. Zrealizowanie tej kompleksowej strategii inwestycyjnej nie tylko unowocześni obiekty akademickie, ale przede wszystkim stanie się potężnym motorem napędowym dla sprawliwej transformacji gospodarczej i ekologicznej na całym Dolnym Śląsku.
- ◆ HL Mando – dzięki efektywnej współpracy pozyskaliśmy od firmy HL Mando blisko 1 499 121,00 zł na realizację projektu ukierunkowanego na głęboką integrację Uczelni ze środowiskiem gospodarczym. Wspólnie z naszym partnerem kształtujemy kompetencje najbardziej pożądane na współczesnym, technologicznym rynku pracy. Dzięki temu wsparciu każdego roku wzbogacamy bazę sprzętową dla naszych kierunków studiów, co znacząco podnosi praktyczny wymiar kształcenia. Pozyskane środki pozwalają na stałe kupowanie nowoczesnych pomocy dydaktycznych, kompleksowe wyposażenie i modernizację istniejących laboratoriów, a także tworzenie zupełnie nowych, specjalistycznych pracowni.

Utworzenie Akademickiego Inkubatora Green & Tech oraz pogłębiona współpraca z partnerami technologicznymi, takimi jak HL Mando, sprawią,

że uczelnia stanie się silnym motorem napędowym dla sprawiedliwej transformacji gospodarczej na Dolnym Śląsku. Nowoczesne zaplecze badawcze i zmodernizowane laboratoria pozwolą na kształcenie ekspertów o kompetencjach kluczowych dla współczesnego rynku pracy, co bezpośrednio przełoży się na rozwój całego regionu.

3) Student w centrum uwagi

Nowoczesny kampus to nie tylko zrewitalizowane mury i zaawansowane laboratoria, ale przede wszystkim ludzie, dlatego Akademia na pierwszym miejscu stawia codzienny komfort i wszechstronny rozwój swoich żaków. Z myślą o studentach uczelnia wdraża kompleksowe programy wsparcia i modernizuje infrastrukturę mieszkalną oraz dydaktyczną, aby zapobiegać przedwczesnej rezygnacji ze studiów i zapewnić najlepsze możliwe warunki do nauki.

- ◆ **Silesius Home 2.0.** Kompleksowy remont naszych akademików to ważny krok w stronę stworzenia nowoczesnych i niezwykle przyjaznych przestrzeni życiowych dla studentów. Nasz projekt odniósł ogromny sukces aplikacyjny, dzięki czemu otrzymaliśmy dofinansowanie w wysokości 781 267,71 zł. Szeroko zakrojona modernizacja obejmie kapitalny remont wszystkich pokoi, łazienek, toalet, kuchni oraz jadalni. Dodatkowo na każdym piętrze utworzone zostaną nowe aneksy kuchenne, a pokoje studenckie zyskają nowoczesne i funkcjonalne meble w formie stałej zabudowy. Dzięki tym wszystkim zmianom komfort zamieszkania ulegnie diametralnej poprawie, oferując studentom standard, który z powodzeniem można porównać do warunków panujących w pięciogwiazdkowym hotelu.
- ◆ **Wsparcie dydaktyczne.** Wdrażamy innowacyjne podejście do dydaktyki oraz wsparcia studentów, którego głównym celem jest minimalizowanie zjawiska przedwczesnej rezygnacji z kształcenia (tzw. drop-outu). Na realizację projektu „Efektywne zarządzanie Akademią Nauk Stosowanych Angelusa Silesiusa w Wałbrzychu w celu minimalizowania zjawiska rezygnacji z kształcenia” Uczelnia pozyskała dofinansowanie w wysokości 4 368 268,54 zł. Środki te zostały przyznane w ramach naboru nr FERS.01.05-IP.08-005/24 z programu Fundusze Europejskie dla Rozwoju Społecznego 2021-2027, współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego Plus. Pozyskane fundusze pozwolą na rozwój infrastruktury oraz wdrożenie nowoczesnych narzędzi ułatwiających studiowanie. W ramach zaplanowanych działań powstaną między innymi trzy nowoczesne pracownie komputerowe oraz cztery sale przystosowane do nauczania hybrydowego. Na kampusie pojawił się również uczelniany księżkomat, a żacy zyskali komfortową

przestrzeń do relaksu pod postacią strefy chilloutu. Dodatkowo przygotowane zostaną profesjonalne biura dla samorządu studenckiego oraz kół naukowych, a także uruchomiona będzie specjalna poradnia studencka. Inwestycja obejmuje również szerokie wsparcie miękkie. Zaplanowano bogaty pakiet szkoleń przeznaczonych zarówno dla kadry dydaktycznej i administracyjnej, jak i samych studentów. Ponadto, aby ułatwić nowym osobom płynne wejście w środowisko akademickie, opracowane zostaną praktyczne przewodniki po studiowaniu i filmy promocyjne, a także będzie można odbyć interaktywny, wirtualny spacer po kampusie Uczelni.

- ◆ **„Cyfrowa i Zielona Uczelnia”.** W ramach programu Fundusze Europejskie dla Rozwoju Społecznego 2021-2027 (Priorytet 1 Umiejętności, Działanie 01.05 Umiejętności w szkolnictwie wyższym) nasza Akademia z sukcesem przeszła ocenę merytoryczną w naborze nr FERS.01.05-IP.08-002/25 „Fundusze Europejskie dla Rozwoju Społecznego Akademia Nauk Stosowanych Angelusa Silesiusa w erze cyfrowej i zielonej transformacji. Kompetentna kadra - efektywna administracja akademicka”. Na realizację projektu „Wzmocnienie potencjału administracyjnego uczelni” pozyskaliśmy dofinansowanie w wysokości 1 373 569,30 zł. Inicjatywa pod hasłem „Cyfrowa i Zielona Uczelnia” to ważny krok w stronę pełnej adaptacji naszej placówki do wyzwań ery cyfrowej. Projekt ten to przede wszystkim potężna inwestycja w rozwój kadry administracyjnej i budowę wysoce efektywnego zespołu. Podnoszenie kompetencji pracowników ma jeden nadrzędny cel – zagwarantowanie najwyższych standardów profesjonalnej, nowoczesnej i szybkiej obsługi, co bezpośrednio przełoży się na jeszcze większy komfort studiowania dla wszystkich naszych żaków.

Wielowymiarowe inwestycje – od akademików o hotelowym standardzie, przez nowe strefy relaksu i sale do nauki hybrydowej, aż po cyfrową transformację administracji – całkowicie odmienią doświadczenie studiowania w Wałbrzychu. Dzięki tym działaniom ANS AS nie tylko podniesie jakość kształcenia, ale także zbuduje niezwykle przyjazne i wspierające środowisko, w którym każdy student otrzyma profesjonalną pomoc na każdym etapie swojej edukacyjnej ścieżki.

dr Piotr Sylwestrzak

kanclerz ANS AS

Nowa era innowacji: budujemy Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości Wiedzy i Edukacji Green & Tech

Aglomeracja wałbrzyska stoi u progu historycznej zmiany, w której nauka, biznes i ekologia łączą się w jeden potężny ekosystem. Akademia Nauk Stosowanych Angelusa Silesiusa (ANS AS) wykonuje właśnie milowy krok, inicjując budowę Akademickiego Inkubatora Przedsiębiorczości Wiedzy i Edukacji Green & Tech. Ten ambitny projekt to znacznie więcej niż inwestycja budowlana – to fundament nowej tożsamości gospodarczej regionu i dowód na to, że nasza uczelnia odgrywa rolę niekwestionowanego lidera innowacji.

Od odważnej wizji do realizacji: cywilizacyjny i naukowy skok uczelni

Powstanie tak zaawansowanego ekosystemu innowacji nie jest dziełem przypadku, lecz efektem rygorystycznie zaplanowanej i precyzyjnie egzekwowanej strategii, którą wspólnie z JM Rektorem opracowaliśmy i konsekwentnie wdrażaliśmy. Przekucie odważnej wizji w rzeczywistość wymagało niezwyklej dyscypliny i dojrzałości instytucjonalnej. Zamiast podążać kapietałochłonną drogą budowy obiektu od podstaw (tzw. *Greenfield*), podjęliśmy strategiczną decyzję o głębokiej rewitalizacji zabytkowej Willi Daisy. Ten krok, oparty na optymalizacji zasobów oraz analizie kosztów cyklu życia (LCC), pozwolił wygenerować oszczędności na poziomie blisko 41%, eliminując ryzykowne i kosztowne procesy uzbrajania nowego terenu. Sukces inwestycji opierał się na efektywnym zintegrowaniu różnych strumieni finansowania: środki z programu FENIKS zabezpieczyły kompleksową termomodernizację i instalacje OZE, co pozwoliło przeznaczyć fundusze z programu FEDS wyłącznie na wysokospecjalistyczne, cyfrowe wyposażenie Inkubatora. Strategia wykraczała jednak daleko poza ramy zarządzania majątkiem. Zanim w zmodernizowanych murach pojawił się pierwszy sprzęt, Uczelnia przeprowadziła intensywną fazę preinkubacji kompetencyjnej. Obejmowała ona uruchomienie wirtualnych biur, specjalistycznych poradni zawodowych oraz realizację projektu „Przyszłość w Waszych rękach” o budżecie przekraczającym 3 mln zł. Równoległe, dzięki decyzjom Senatu i Rady Uczelni, przeobrażono ofertę dydaktyczną – czego koronnym

przykładem jest przekształcenie klasycznego kierunku zarządzania w nowatorskie studia – zarządzanie zrównoważonym rozwojem – oraz powołanie Centrum Edukacji Zielonej Transformacji Energetycznej. Całokształt tych działań stanowi manifest nowoczesnego, wizjonerskiego zarządzania instytucją publiczną. Dzięki odwadze w podejmowaniu decyzji Akademia Nauk Stosowanych Angelusa Silesiusa dokonała ewolucyjnego skoku: od lokalnego ośrodka dydaktycznego do potężnego, europejskiego huba technologicznego.

Akademia jako tętniące serce i motor rozwoju regionu

Akademia Nauk Stosowanych Angelusa Silesiusa od dawna wykracza poza tradycyjne ramy instytucji wyłącznie dydaktycznej, stając się prawdziwym, tętniącym sercem aglomeracji wałbrzyskiej. W dobie trudnej transformacji postindustrialnej Uczelnia pełni funkcję strategicznej instytucji zakotwiczonej, która stabilizuje lokalny rynek pracy i stanowi niezaprzeczalny motor napędowy całego subregionu. Budowa Inkubatora „Green & Tech” to odpowiedź na jedno z największych wyzwań naszych czasów – depopulację i drenaż mózgów. Inwestycja ta sprawia, że Wałbrzych przestaje być postrzegany jedynie jako miejsce zdobywania dyplomów, a staje się potężnym magnesem przyciągającym młode talenty. To tutaj, dzięki integracji świata nauki z lokalnym biznesem (MŚP), studenci i absolwenci zyskują unikalną przestrzeń do rozwoju własnych, nowatorskich firm. Realizując tzw. trzecią misję uczelni, ANS AS aktywnie kształtuje postawy proaktywne i buduje suwerenność technologiczną regionu, stając się jego najważniejszym kapitałem.

Infrastruktura badawcza, jakiej nie ma nigdzie indziej w Polsce

Prawdziwą rewolucją, którą przynosi Inkubator Green & Tech, jest jego zaplecze technologiczne. Projekt zakłada stworzenie infrastruktury badawczo-wdrożeniowej o stopniu zaawansowania, jakiego nie znajdziemy w żadnym innym akademickim inkubatorze w Polsce. Uczelnia wypełnia w ten sposób krytyczną lukę rynkową, dostarczając przedsiębiorcom i naukowcom narzędzi do pracy z technologiami przyszłości. Na tę unikalną, bezprecedensową w skali kraju infrastrukturę złoży się przede wszystkim sieć 12 autonomicznych stacji monitoringu środowiskowego. Rozmieszczone w starannie wyselekcjonowanych punktach aglomeracji stacje będą na bieżąco dostarczać szczegółowe dane o warunkach meteorologicznych, poziomie hałasu oraz zanieczyszczeniach, takich jak gazy i pyły zawieszone PM. Cały system oparty zostanie na standardzie metrologicznym Professional

Grade. Zastosowana tam aparatura pomiarowa, obejmująca między innymi mierniki klasy 1, zagwarantuje najwyższą certyfikowaną precyzję, wielokrotnie przewyższając powszechnie stosowane rozwiązania edukacyjne czy konsumenckie. Taka dokładność pozwoli na bezpośrednią korelację prowadzonych pomiarów z danymi satelitarnymi. Oprócz sieci czujników powstanie również potężne centrum analityczne skoncentrowane na technologiach *Big Data* i AI. W jego skład wejdzie dedykowana serwerownia o powierzchni ponad 35 metrów kwadratowych, która zostanie wyposażona w węzeł obliczeniowy o wysokiej wydajności (HPC). Zapewni to potężną moc obliczeniową, stanowiącą absolutnie niezbędne zaplecze dla startupów zajmujących się rozwojem algorytmów sztucznej inteligencji oraz Internetu rzeczy (IoT). Dopełnieniem całego kompleksu będzie przemysłowy system teledetekcji powietrznej. W ramach inwestycji inkubator zyska specjalistyczne lądowisko dla dronów, które będzie wspierać powietrzne mapowanie terenu oraz zaawansowaną diagnostykę 3D i GIS, tworząc tym samym solidny fundament dla innowacyjnych usług środowiskowych. Co więcej, ta gigantyczna i supernowoczesna infrastruktura nie będzie zarezerwowana wyłącznie dla doświadczonych naukowców i biznesu – stanie się ona naturalnym, codziennym poligonem doświadczalnym dla studentów nowo uruchamianego na uczelni kierunku zarządzanie zrównoważonym rozwojem. W ten sposób idea *Living Labs* zyskuje swój pełny, dydaktyczny wymiar, a Inkubator w Willi Daisy staje się dosłownie inkubatorem „Wiedzy i Edukacji”. To tutaj przyszli liderzy zielonej transformacji będą zdobywać kompetencje rynkowe, pracując na analitycznym i pomiarowym sprzęcie światowej klasy.

Wyniesienie obszaru badawczego na zupełnie nowy poziom

Z chwilą otwarcia Inkubatora Green & Tech obszar badawczy Akademii Nauk Stosowanych Angelusa Silesiusa startuje z nieznaną dotąd dynamiką i zostaje wyniesiony na zupełnie nowy poziom. Uczelnia transformuje się w model uniwersytetu przedsiębiorczego, w którym nauka spotyka się z realnymi wdrożeniami. Kluczowym założeniem projektu jest stworzenie przestrzeni typu *Living Labs* (żywych laboratoriów). Oznacza to radykalne przejście od zamkniętych systemów badawczych do otwartych innowacji testowanych w rzeczywistej tkance miejskiej. Młodzi naukowcy, studenci i właściciele startupów będą mogli weryfikować swoje algorytmy AI oraz rozwiązania ekologiczne na żywych, rzetelnych danych płynących w czasie rzeczywistym z aglomeracji. Tak profesjonalne zaplecze, poparte rygorystycznym systemem zarządzania jakością ISO 9001:2015-10, niweluje lukę wiarygodności między nauką a biznesem, czyniąc ANS AS elitarnym partnerem dla inwestorów z całego świata. Inicjatywa ta nabiera szczególnego,

międzynarodowego wymiaru dzięki strategicznej współpracy z Technische Hochschule Georg Agricola (THGA) w Bochum. W partnerstwie z tym prestiżowym, niemieckim ośrodkiem badawczym wałbrzyski projekt staje się fundamentem do utworzenia Polsko-Niemieckiego Centrum Doskonałości (Polish-German Center of Excellence). Taka synergia nie tylko włącza ANS AS w elitarne, europejskie sieci inżynierii bezpieczeństwa i monitoringu geodynamicznego, ale również szeroko otwiera uczelni drzwi do pozyskiwania potężnych grantów w ramach programu badawczego Horizon Europe.

Zabytkowa Willa Daisy – gdzie dziedzictwo spotyka przyszłość

Symbolicznym wymiarem tej technologicznej rewolucji jest jej lokalizacja – rewitalizowana Willa Daisy, umiejscowiona w sercu kampusu uczelni. Wybór tego miejsca to mistrzowskie połączenie szacunku dla dziedzictwa kulturowego z wymogami Przemysłu 4.0. Wprowadzenie supernowoczesnych technologii, serwerowni i inteligentnych systemów w historyczne mury pozwala na swoiste miękkie lądowanie innowacji, osuwając zaawansowane cyfrowe zmiany i inspirując do twórczego, nieszablonowego myślenia. Inkubator Green & Tech to nie tylko mury i sprzęt. To wyraźny manifest siły, ambicji i nowoczesnej wizji Akademii Nauk Stosowanych Angelusa Silesiusa. To tutaj bije puls innowacji, który napędza cały region, wynosząc naszą uczelnię do pierwszej ligi europejskich ośrodków akademickich zorientowanych na praktykę, zieloną transformację i cyfrowe technologie. Przyszłość zaczyna się w Wałbrzychu.

Cyfrowy parasol bezpieczeństwa miasta – europejski model referencyjny *Urban Shield*

Inicjatywa „Miejski Parasol Ochronny” (Mobilne Centrum Monitoringu Środowiskowego i Reagowania Kryzysowego – MCM) to unikalny w skali kontynentu autonomiczny ekosystem klasy *off-grid resilience*. Rozwijany przez Akademię Nauk Stosowanych Angelusa Silesiusa projekt stanowi w pełni mobilną, cyfrową kopułę, która integruje zaawansowaną detekcję polową z analityką predykcyjną sztucznej inteligencji. Fundamentem naziemnym systemu jest innowacyjna sieć oparta na specjalistycznych masztach, zasilanych ogniwami i wykorzystujących stabilną łączność *smart-tethering*. To właśnie na tych konstrukcjach zainstalowano bezkompromisową aparaturę o standardzie badawczym, która w czasie rzeczywistym bada tętno miasta i monitoruje poprzemysłowe dziedzictwo regionu. W skład tego zaawansowanego systemu wchodzi przede wszystkim mierniki poziomu dźwięku (czujnik „HAŁAS” typu N-02). Są to urządzenia pomiarowe klasy 1,

które dzięki radykalnej minimalizacji niepewności pomiarowej pozwalają na niezwykle precyzyjne modelowanie akustyczne. Sprawdzają się one doskonale nawet w bardzo gęstej zabudowie miejskiej o dużym natężeniu odbić dźwięku. Kolejnym filarem analitycznym masztów są wieloskładnikowe mierniki parametrów powietrza (czujnik „POWIETRZE” typu A-01). Sensory te nieustannie rejestrują stężenia niebezpiecznych gazów, takich jak tlenek węgla (CO), dwutlenek węgla (CO₂), lotne związki organiczne (LZO/VOC) czy metan (CH₄), a także pyłów zawieszonych na poziomie PM₁, PM_{2.5} oraz PM₁₀. Ich pełna zgodność z rygorystycznymi protokołami naukowymi pozwala na płynną integrację gromadzonych danych z ogólnokrajowymi systemami referencyjnymi. Obraz lokalnych warunków atmosferycznych kompletują dedykowane moduły klimatyczne, w których skład wchodzi czujnik „TERMOWIZJA” typu T-02 oraz czujnik „METEO” typu V-03. Z kolei absolutnie kluczowym dopełnieniem tego holistycznego monitoringu, niezbędnym w kontekście bezpieczeństwa środowiskowego i ochrony ludności, pozostają zintegrowane na masztach czujniki radiacji. Dopełnieniem tak czułej i rozbudowanej infrastruktury naziemnej są bezzałogowe statki powietrzne (UAV) klasy industrialnej. Drony te pełnią funkcję potężnych latających laboratoriów, które ściśle współpracują z zespołem sensorów zainstalowanych na masztach, znacząco rozszerzając zasięg i możliwości analityczne całego ekosystemu. Dzięki wyposażeniu w głowice optoelektroniczne o bardzo wysokiej czułości radiometrycznej, statki te umożliwiają bezprecedensowe mapowanie mikrodeformacji gruntu, w tym detekcję niebezpiecznych zapadlisk, oraz termiczną diagnostykę hałd w zaawansowanym standardzie 3D/GIS.

Znaczenie strategiczne i naukowe systemu

Połączone siły naszpikowanych elektroniką masztów sensorycznych i przemysłowych dronów pozwalają na synchroniczne zbieranie danych i modelowanie dynamiki zjawisk środowiskowych na niespotykaną dotąd skalę. Zastosowanie certyfikowanych urządzeń metrologicznych otwiera uczelni bezpośrednią drogę do badań najwyższej próby i publikacji w prestiżowych światowych czasopismach naukowych. Jednocześnie, rozwijane we współpracy ze służbami ratowniczymi algorytmy sztucznej inteligencji, nieprzerwanie analizujące potężne strumienie danych z sensorów i dronów, mają kluczowe znaczenie dla współczesnej obrony cywilnej, czyniąc ten zintegrowany system awangardowym rozwiązaniem w dziedzinie wczesnego ostrzegania (*Early Warning Systems*). Należy z całą mocą podkreślić, że „Miejski Parasol Ochronny” to zaawansowana infrastruktura o strategicznym charakterze *dual-use* (podwójnego zastosowania). Na co dzień służy ona innowacjom biznesowym, monitorowaniu środowiska przemysłowego

i badaniom ekologicznym, jednak w ułamku sekundy ten sam ekosystem może przekształcić się w pełnoprawny, mobilny węzeł dowodzenia dla służb zarządzania kryzysowego. Rozwijane we współpracy ze służbami ratowniczymi systemy detekcji anomalii hybrydowych, chemicznych czy radiacyjnych mają krytyczne znaczenie dla obrony cywilnej, wymiennie wzmacniając bezpieczeństwo na wschodniej flance Unii Europejskiej oraz NATO.

Inicjatywa budowy Akademickiego Inkubatora Green & Tech przez Akademię Nauk Stosowanych Angelusa Silesiusa to strategiczny krok w stronę transformacji Wałbrzycha z miasta postindustrialnego w nowoczesny ośrodek innowacji. Projekt wykracza poza tradycyjną edukację, oferując zaawansowaną infrastrukturę badawczą (AI, *Big Data*, drony) w otwartym modelu żywych laboratoriów. Jednocześnie łączy on komercyjny rozwój biznesu i nauki z zaawansowanymi systemami bezpieczeństwa i obrony cywilnej, wykorzystując technologie podwójnego zastosowania. Uczelniany projekt dobitnie udowadnia, że najlepszą odpowiedzią na regionalne wyzwania, takie jak depopulacja czy drenaż mózgów, nie jest obrona *status quo*, lecz odważna ucieczka do przodu. To symboliczne miejsce, w którym zrewitalizowane, historyczne mury stają się fundamentem suwerenności technologicznej, a dawne miasto przemysłowe zyskuje szansę na status lidera w dziedzinie ekologii, bezpieczeństwa i cyfrowej przyszłości.

dr hab. Beata Detyna, prof. ANS AS

prorektor ds. nauki i rozwoju

Spółeczna odpowiedzialność jako wymiar akademickiego zaangażowania. W ANS AS pracuje nowy Zespół ds. Społecznej Odpowiedzialności Uczelni

Spółeczna odpowiedzialność uczelni

Spółeczna odpowiedzialność uczelni (SOU) staje się dziś jednym z kluczowych wymiarów funkcjonowania nowoczesnych instytucji akademickich. Uczelnie nie są już wyłącznie miejscem kształcenia i prowadzenia badań. Coraz częściej pełnią rolę aktywnych uczestników życia społecznego, współtworząc lokalne środowisko, wspierając rozwój regionu, promując

wartości etyczne oraz budując kulturę odpowiedzialności. W tym kontekście szczególnego znaczenia nabiera wdrażanie zasad SOU, która zgodnie z definicją oznacza „strategiczne i systemowe podejście do zarządzania uczelnią, budowania współpracy i dialogu z interesariuszami, które przyczynia się do: zrównoważonego rozwoju, kształtowania wartości i postaw społeczeństwa obywatelskiego, wspierania wartości akademickich i tworzenia nowych idei, podtrzymania oraz rozwoju kompetencji naukowych i dydaktycznych mających wpływ na efektywność działalności i innowacyjności” (Serwis Rzeczypospolitej Polskiej, b.d.).

Właśnie w tym duchu ANS AS powołała nowy Zespół ds. Społecznej Odpowiedzialności Uczelni. Zarządzenie Rektora nr 14/2026 z dnia 4 lutego 2026 r. ustanawia skład oraz zakres działania tego gremium. W jego składzie znajdują się: dr hab. Beata Detyna, prof. ANS AS – przewodnicząca, dr inż. Małgorzata FlorczakStrama – zastępczyni przewodniczącej, dr Krystyna Klimaszewska, dr Anna Pełczyńska, mgr Aleksandra Bieniek, mgr inż. Ewa Dziubak, mgr Justyna Piasecka, mgr Mirosława Nikodemka oraz przewodnicząca Samorządu Studenckiego.

Powołanie Zespołu jest ważnym krokiem w kierunku systemowego rozwijania działań związanych z odpowiedzialnością społeczną w ANS AS. Przewodnicząca Zespołu, prorektor ds. nauki i rozwoju, jest również członkinią ogólnopolskiej Grupy Roboczej ds. Społecznej Odpowiedzialności Uczelni, działającej przy Ministerstwie Funduszy i Polityki Regionalnej. Grupa ta wypracowuje standardy, rekomendacje i dobre praktyki dotyczące wdrażania SOU w polskich szkołach wyższych, a jej prace stanowią ważny punkt odniesienia dla uczelni w całym kraju. Obecność przedstawicielki ANS AS w tym gronie wzmacnia pozycję naszej Uczelni w ogólnopolskiej debacie o odpowiedzialności akademickiej i pozwala korzystać z najnowszych doświadczeń oraz narzędzi wypracowywanych na poziomie ministerialnym. W ramach prac w Grupie Roboczej realizowanych jest szereg badań naukowych o zasięgu ogólnopolskim, przykładowo dotyczących komunikacji społecznej odpowiedzialności z interesariuszami szkół wyższych.

Zadania Zespołu ds. SOU w ANS AS – kierunek działań

Zgodnie z Zarządzeniem Rektora do zadań Zespołu należą m.in.:

- ◆ przygotowanie raportu samooceny z wdrażania Deklaracji Społecznej Odpowiedzialności Uczelni w ANS AS,
- ◆ inicjowanie działań na rzecz zrównoważonego rozwoju oraz idei SOU w Uczelni,

- ♦ opracowanie i wdrożenie Strategii Rozwoju Społecznej Odpowiedzialności ANS AS,
- ♦ monitorowanie realizacji Strategii oraz przedstawianie Rektorowi propozycji ewentualnych zmian,
- ♦ popularyzowanie idei SOU wśród społeczności akademickiej oraz partnerów Uczelni.

Oznacza to, że Zespół będzie odgrywał rolę zarówno analityczną, jak i inicjującą oraz koordynującą. Jego prace obejmą przygotowanie materiałów do raportu samooceny – dokumentu, który pozwoli ocenić stopień wdrożenia zasad SOU w naszej Uczelni, wskazać mocne strony oraz obszary wymagające dalszego rozwoju.

Kolejnym zadaniem, które będzie realizowane w nowym roku akademickim, będzie opracowanie Strategii Rozwoju Społecznej Odpowiedzialności ANS AS. Będzie to dokument o charakterze kierunkowym, który określi priorytety, cele i działania na najbliższe lata. Zespół będzie również monitorował realizację strategii, proponował jej aktualizacje oraz inicjował działania popularyzujące ideę SOU wśród studentów, kadry i partnerów zewnętrznych. Odpowiedzialność społeczna uczelni nie jest bowiem jednorazowym projektem, lecz procesem wymagającym stałej refleksji, współpracy i zaangażowania. Ideę SOU chcemy popularyzować przede wszystkim przez działania i współpracę z wszystkimi grupami interesariuszy ANS AS, ale także przez stronę internetową i media społecznościowe.

Dlaczego SOU jest ważna?

Współczesne uczelnie funkcjonują w dynamicznym otoczeniu społecznym, gospodarczym i kulturowym. Oczekiwania wobec szkół wyższych wykraczają daleko poza tradycyjne zadania dydaktyczne i naukowe. Społeczna odpowiedzialność uczelni obejmuje m.in.:

- ♦ troskę o jakość kształcenia i etyczny wymiar badań,
- ♦ wspieranie rozwoju lokalnej społeczności,
- ♦ działania na rzecz środowiska przyrodniczego,
- ♦ budowanie kultury dialogu i współpracy,
- ♦ wzmacnianie dostępności i równości szans,
- ♦ promowanie wartości obywatelskich i prospołecznych.

Wdrażanie SOU pozwala uczelniom lepiej odpowiadać na potrzeby otoczenia, budować trwałe relacje z partnerami oraz wzmacniać swoją

wiarygodność i prestiż. Jest także wyrazem odpowiedzialności za przyszłość zarówno studentów, jak i całej społeczności, w której uczelnie działają.

Powołanie Zespołu ds. Społecznej Odpowiedzialności w ANS AS otwiera nowy etap w jej rozwoju. To wyraz przekonania, że Uczelnia powinna nie tylko kształcić i prowadzić badania, lecz także aktywnie uczestniczyć w życiu społecznym, inspirować do odpowiedzialnych postaw i współtworzyć przestrzeń, w której rozwój odbywa się w sposób zrównoważony, etyczny i uwzględniający dobro wspólne. Prace Zespołu będą ponadto ważnym impulsem do dalszego wzmacniania kultury odpowiedzialności w ANS AS. Dzięki zaangażowaniu osób o różnorodnych kompetencjach oraz współpracy ze środowiskiem akademickim w Polsce ANS AS ma szansę stać się jednym z liderów wdrażania SOU w regionie.

Bibliografia

Serwis Rzeczypospolitej Polskiej. (b.d.). *Grupa robocza ds. społecznej odpowiedzialności uczelni*. Gov.pl. <https://www.gov.pl/web/fundusze-regiony/grupa-robocza-ds-spoecznej-odpowiedzialnosci-uczelni>.

dr hab. Beata Detyna, prof. ANS AS

prorektor ds. nauki i rozwoju

Partnerstwo i dialog – znaczenie relacji z otoczeniem. Nasze nowe porozumienia o współpracy

Podobnie jak w poprzednich latach, tak i w roku akademickim 2025/2026 ANS AS konsekwentnie rozwijała sieć współpracy z instytucjami, organizacjami i przedsiębiorstwami, które współtworzą lokalny ekosystem edukacyjny, społeczny i gospodarczy. Podpisane w ostatnich miesiącach porozumienia obejmują zarówno uczelnie, szkoły, szpitale, podmioty lecznicze, kluby sportowe, instytucje kultury, jednostki samorządowe, jak i przedsiębiorstwa działające nie tylko w regionie, ale i w całej Polsce. Przy tym warto podkreślić, że nasza Uczelnia buduje relacje oparte na realnym dialogu i wspólnych celach, a nie jedynie na deklaracjach. Współpraca z otoczeniem ma

bowiem dla ANS AS, która kształci na kierunkach o profilach praktycznych, znaczenie fundamentalne. To właśnie dzięki niej możliwe jest tworzenie programów studiów odpowiadających na aktualne potrzeby rynku pracy i wyzwania poszczególnych branż.

Partnerzy edukacyjni, tacy jak szkoły czy ośrodki doskonalenia nauczycieli, wzmacniają działania Uczelni w zakresie promocji edukacji, rozwoju kompetencji młodzieży oraz budowania ścieżek dalszego kształcenia (uczenia się przez całe życie). Porozumienia z innymi uczelniami, np. Politechniką Wrocławską czy Politechniką Częstochowską, otwierają natomiast przestrzeń do wymiany doświadczeń, wspólnych projektów i współdziałania w obszarze naukowym, szczególnie dotyczących badań stosowanych. Wyjątkowe znaczenie dla rozwoju Wydziału Nauk o Zdrowiu mają partnerstwa z podmiotami leczniczymi, które umożliwiają studentom kierunków medycznych zdobywanie praktycznych umiejętności w rzeczywistych warunkach pracy. Współpraca z regionalnymi centrami krwiodawstwa, szpitalami, stacjami pogotowia ratunkowego, pracownikami dentystycznymi czy gabinetami kosmetycznymi i podologicznymi wzmacnia praktyczny wymiar kształcenia, a jednocześnie pozwala partnerom korzystać z potencjału i zaangażowania przyszłych specjalistów. O realnym rozwoju współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym świadczą także nowe partnerstwa dotyczące wspólnie realizowanych studiów dualnych. Ten model kształcenia w sposób szczególnie mocny łączy edukację z praktyką zawodową.

W roku akademickim 2025/2026 podpisaliśmy kilka porozumień w tym obszarze dla kierunków dietetyka i techniki dentystyczne, a porozumienia zawarte w ostatnim czasie obejmują także instytucje kultury, kluby sportowe i organizacje społeczne. Dzięki temu Uczelnia aktywnie uczestniczy w życiu regionu, wspiera lokalne inicjatywy, współorganizuje wydarzenia i projekty o charakterze edukacyjnym, sportowym czy kulturalnym. Współpraca z klubami sportowymi oraz ośrodkami rekreacji wzmacnia działania na rzecz promocji aktywności fizycznej i zdrowego stylu życia, a partnerstwa z instytucjami kultury skutecznie otwierają studentom dostęp do przestrzeni twórczej i społecznej. Istotnym obszarem są również relacje z przedsiębiorstwami oraz jednostkami samorządowymi. Współpracujące z Uczelnią organizacje, w tym reprezentujące sektor usług, handel, logistykę czy hotelarstwo, współtworzą z nami programy studiów, praktyk zawodowych i projektów studenckich, dzięki czemu zyskujemy bezpośredni kontakt z rynkiem pracy. Istotna jest także współpraca z gminami i ośrodkami szkoleniowymi służb publicznych, która wzmacnia nasze działania na rzecz rozwoju lokalnego, bezpieczeństwa oraz integracji społecznej.

Wszystkie te partnerstwa tworzą spójny obraz Uczelni aktywnej, otwartej i odpowiedzialnej społecznie. ANS AS nie tylko kształci przyszłych specjalistów, lecz także współtworzy środowisko, w którym będą pracować jej absolwenci. Korzyści ze współpracy są obustronne: partnerzy zyskują dostęp do wiedzy, potencjału kadry i studentów, a Uczelnia możliwość kształcenia w ścisłej współpracy z praktyką. Najważniejszym beneficjentem pozostaje jednak szeroko rozumiane otoczenie społeczne, które dzięki tym relacjom otrzymuje lepiej przygotowanych absolwentów, nowe inicjatywy edukacyjne i projekty wzmacniające rozwój Wałbrzyskiego i całego regionu.

Nowe porozumienia o współpracy w roku akademickim 2025/2026

- ◆ Uczelnie, szkoły i inne ośrodki edukacji
 - Politechnika Częstochowska (02.03.2026),
 - Publiczna Szkoła Podstawowa Specjalna nr 10 w Wałbrzychu (19.11.2025),
 - II Liceum Ogólnokształcące im. Hugona Kołłątaja w Wałbrzychu (19.11.2025),
 - Dolnośląski Ośrodek Doskonalenia Nauczycieli we Wrocławiu z siedzibą we Wrocławiu (13.05.2026).
- ◆ Szpitale i inne podmioty lecznicze
 - Regionalne Centrum Krwiodawstwa i Krwiolecznictwa (RCKiK) z Wałbrzyskiego (19.11.2025),
 - HEXdent LAB Centrum Usług Protetycznych z Gliwic – umowa ws. studiów dualnych na kierunku dietetyka (19.11.2025),
 - Laboratorium Dentystyczne Małgorzata Wieciech, Tomasz Augustyn S.C. – porozumienie o współpracy oraz ws. studiów dualnych dla kierunku techniki dentystyczne (29.01.2026),
 - 4. Wojskowy Szpital Kliniczny z Polikliniką SP ZOZ (19.03.2026),
 - Dermoelite Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie (11.05.2026),
 - Podoland Daniek Abratkiewicz Wrocław (11.05.2026),
 - Pracownia Protetyczna „Domident” Dominika Gawlik w Świdnicy (13.05.2026) – porozumienie o współpracy oraz ws. studiów dualnych dla kierunku techniki dentystyczne.
- ◆ Kluby sportowe i ośrodki kultury
 - Wałbrzyskie Centrum Sportowo-Rekreacyjne Aqua-Zdrój Sp. z o.o. (19.11.2025),
 - Wałbrzyski Klub Szachowy „HETMAN” – porozumienie o współpracy oraz list intencyjny dotyczący organizacji Międzynarodowego Memoriału Szachowego im. Profesora Czesława Dutki (19.11.2025),

- Regionalny Instytut Kultury im. Wojciecha Korfanteo z siedzibą w Katowicach (16.01.2026),
- Centrum Kultury – Miejska Biblioteka Publiczna w Głuszycy (13.05.2026).
- ◆ Przedsiębiorstwa
 - DINO Polska S.A. w Krotoszynie (06.11.2025),
 - RedBOX Monika Grajek z Wałbrzycha – porozumienie o współpracy i umowa ws. studiów dualnych na kierunku dietetyka (19.11.2025),
 - GBA Services Europe Sp. z o.o. z Wrocławia (19.11.2025),
 - „TR Polska” sp. z o.o. (13.05.2026),
 - Hotel MIRJAN Łądek-Zdrój Sp. z o.o. S.K.A. (13.05.2026).
- ◆ Pozostałe instytucje
 - Gmina Głuszycy (13.05.2026),
 - Gmina Kąty Wrocławskie (13.05.2026),
 - Ośrodek Szkoleń Specjalistycznych Straży Granicznej im. gen. bryg. Wilhelma Orlika Rickemanna w Lubaniu (13.05.2026).

dr hab. Beata Detyna, prof. ANS AS

prorektor ds. nauki i rozwoju

„Wsparcie uczelni w ograniczaniu przedwczesnego kończenia nauki przy wykorzystaniu danych z systemu ELA”. Realizujemy zadanie publiczne w ramach projektu MNiSW

Fundusze Europejskie
dla Dolnego Śląska

Rzeczpospolita
Polska

Dofinansowane przez
Unię Europejską

Ministerstwo Nauki
i Szkolnictwa Wyższego

Nowym zadaniem publicznym realizowanym w ANS AS jest udział w ogólnopolskim projekcie pn. „Wsparcie uczelni w ograniczaniu przedwczesnego kończenia nauki przy wykorzystaniu danych z systemu ELA”, finansowanym ze środków Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego w ramach Programu Fundusze Europejskie dla Rozwoju Społecznego 2021–2027, Działanie 01.05 Umiejętności w szkolnictwie wyższym. Projekt będzie realizowany w okresie od 1 czerwca 2026 r. do 30 listopada 2027 r. Kwota dofinansowania dla ANS AS to 27 840,00 zł, z czego 82,52% pochodzi z budżetu środków europejskich, a pozostała część z budżetu państwa.

Idea projektu

Główną ideą projektu jest ograniczenie zjawiska przedwczesnego kończenia nauki (dropout) poprzez wykorzystanie danych z systemu Ekonomiczne Losy Absolwentów (ELA). System ELA dostarcza wiarygodnych informacji o sytuacji zawodowej absolwentów szkół wyższych, a jego analizy pozwalają lepiej rozumieć ścieżki edukacyjne, ryzyka rezygnacji oraz czynniki wpływające na decyzje studentów o przerwaniu studiów. Projekt zakłada, że lepsze przygotowanie kadry akademickiej oraz warsztaty dla studentów pierwszego roku pozwolą skuteczniej przeciwdziałać rezygnacjom, szczególnie na kierunkach o najwyższym wskaźniku dropoutu.

Cele projektu

- ◆ wzmocnienie kompetencji kadry akademickiej w zakresie pracy ze studentami zagrożonymi rezygnacją ze studiów,
- ◆ przekazanie narzędzi diagnostycznych i warsztatowych opracowanych przez OPI PIB, w tym scenariuszy szkoleń i warsztatów,
- ◆ przeprowadzenie warsztatów dla studentów I roku na kierunkach o najwyższym ryzyku dropoutu,
- ◆ monitorowanie efektów działań oraz przekazanie danych do MNiSW,
- ◆ wzmocnienie trwałych mechanizmów wsparcia studentów w ANS AS poprzez integrację rezultatów projektu z praktyką dydaktyczną i organizacyjną uczelni.

Główne zadania realizowane przez ANS AS

Zgodnie z umową i przesłaną do MNiSW ofertą Uczelnia odpowiada za:

- ◆ udział dwóch trenerów regionalnych oraz 20 lokalnych (łącznie 22 pracowników ANS AS) w szkoleniach zewnętrznych (organizowanych przez OPI PIB i MNiSW) i wewnętrznych,
- ◆ przeprowadzenie warsztatów dla studentów I roku (stacjonarnych i niestacjonarnych) na kierunkach: logistyka, administracja, filologia, techniki dentystyczne i architektura wnętrz,
- ◆ udział kadry w monitorowaniu efektów warsztatów (poprzez ankiety, wywiady, grupy fokusowe),
- ◆ udział w spotkaniach organizowanych przez MNiSW,
- ◆ prowadzenie dokumentacji, sprawozdawczości i działań informacyjno-promocyjnych,
- ◆ zapewnienie trwałości rezultatów projektu.

Koordinatorką projektu jest dr hab. Beata Detyna, prof. ANS AS, prorektor ds. nauki i rozwoju.

Szkolenia i wydarzenia w ramach projektu

Kadra ANS AS weźmie udział w:

- 1) szkoleniach organizowanych przez MNiSW i OPI PIB (Warszawa):
 - trzech szkoleniach dla trenerów regionalnych,
 - czterech spotkaniach dla trenerów regionalnych i lokalnych,
 - konferencji podsumowującej projekt;
- 2) szkoleniach w siedzibie Uczelni:
 - trenerzy regionalni przeprowadzą 40 godzin szkoleń dla trenerów lokalnych (dla 20 osób);
- 3) warsztatach dla studentów:
 - dwóch trenerów regionalnych przeprowadzi łącznie 12 godzin warsztatów (po 6 godzin),
 - 20 trenerów lokalnych przeprowadzi łącznie 120 godzin warsztatów (po 6 godzin).

Projekt ma kluczowe znaczenie dla ANS AS, ponieważ:

- ◆ wzmacnia kompetencje kadry w pracy ze studentami zagrożonymi rezygnacją,
- ◆ pozwala wykorzystać dane z systemu ELA w praktyce dydaktycznej i organizacyjnej,
- ◆ wspiera proces dydaktyczny na kierunkach posiadających pozytywną ocenę PKA,
- ◆ integruje działania Uczelni z ogólnopolską polityką ograniczania rezygnacji ze studiów,
- ◆ wzmacnia kulturę monitorowania jakości kształcenia.

Planowane trwałe rezultaty projektu to przede wszystkim:

- ◆ materiały szkoleniowe i warsztatowe (scenariusze, ćwiczenia, prezentacje, infografiki), udostępnione społeczności akademickiej w wersji cyfrowej,
- ◆ model *train the trainer*, który umożliwi dalsze szkolenia kadry po zakończeniu projektu,
- ◆ włączenie narzędzi diagnostycznych i warsztatowych dotyczących umiejętności wykorzystywania danych z systemu ELA do zajęć dydaktycznych, szczególnie na I roku,
- ◆ cykliczne sesje doskonalenia kadry akademickiej,

- ◆ seminaria i otwarte webinary upowszechniające dobre praktyki,
- ◆ wdrożenie narzędzi monitoringu dropoutu w Biurze Praktyk Studenckich i Karier.

Realizacja projektu stanowi dla ANS AS ważny krok w kierunku budowania nowoczesnego, opartego na danych systemu wspierania studentów. Dzięki połączeniu wiedzy ekspertów, zaangażowania kadry akademickiej oraz narzędzi analitycznych ELA Uczelnia wzmocni swoje możliwości w zakresie wczesnego wykrywania ryzyka rezygnacji i skutecznego reagowania na potrzeby studentów. Trwałe rezultaty projektu, w tym cyfrowe zasoby szkoleniowe, model *train the trainer*, włączenie narzędzi diagnostycznych do praktyki dydaktycznej oraz rozwój mechanizmów monitorowania dropoutu będą wspierać jakość kształcenia jeszcze długo po zakończeniu działań projektowych. W efekcie Uczelnia ograniczy skalę przedwczesnego kończenia nauki oraz wzmocni kulturę troski o dobrostan i rozwój studentów, czyniąc proces studiowania jeszcze bardziej wspierającym.

mgr Joanna Augustyniak

Biuro Przetargów i Projektów

dr Piotr Sylwestrzak

kanclerz ANS AS

Wzmacniamy potencjał administracyjny Uczelni – ANS AS odpowiada na wyzwania przyszłości

Akademia Nauk Stosowanych Angelusa Silesiusa w Wałbrzychu dynamicznie wkracza w nową erę rozwoju. Dzięki skutecznemu pozyskiwaniu środków z Unii Europejskiej realizuje projekt w zakresie podnoszenia kompetencji kadry zarządczej oraz administracyjnej. Inicjatywa ta wpisuje się bezpośrednio w wyzwania współczesnego rynku pracy i stanowi kluczowy element rozwoju Uczelni.

Dynamiczne przemiany gospodarcze, technologiczne oraz klimatyczne stawiają przed szkolnictwem wyższym ogromne wymagania. Współczesna uczelnia musi cechować się elastycznością, wysoką odpornością organizacyjną oraz zdolnością adaptacji do wyzwań społeczno-gospodarczych.

ANS AS od lat udowadnia, że potrafi skutecznie łączyć akademicką tradycję z innowacjami. Punktem zwrotnym w tej strategii jest wdrożenie inicjatywy, która zmienia dotychczasowy sposób zarządzania nowoczesną instytucją szkolnictwa wyższego.

Inwestycja w kapitał ludzki nie byłaby możliwa bez znaczącego wsparcia zewnętrznego. Projekt pn. „Akademia Nauk Stosowanych Angelusa Silesiusa w erze cyfrowej i zielonej transformacji. Kompetentna kadra – efektywna administracja akademicka” jest dofinansowany w ramach programu Fundusze Europejskie dla Rozwoju Społecznego 2021-2027 współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego Plus (Priorytet 1 Umiejętności, Działanie 01.05 Umiejętności w szkolnictwie wyższym). Wartość całkowita realizowanego projektu wynosi 1 416 050,83 zł, natomiast łączna kwota przyznanego dofinansowania to aż 1 373 569,30 zł, w tym 1 168 525,14 zł ze środków Unii Europejskiej.

To właśnie dzięki znacznemu wsparciu ze środków unijnych Uczelnia realizuje projekt, którego głównym celem jest wzrost efektywności zarządzania jednostką. Przyczyni się to bezpośrednio do poprawy jej funkcjonowania w obszarach zarządzania, komunikacji cyfrowej oraz obsługi procesów administracyjnych, zgodnie z zasadami zrównoważonego rozwoju i transformacji cyfrowej. W tym procesie administracja akademicka przestaje być jedynie zapleczem technicznym, a staje się kluczowym, strategicznym filarem instytucji. Codzienna praca, profesjonalizm i sprawne działanie kadry zarządczej oraz administracyjnej stanowią fundament, na którym opiera się cała struktura organizacyjna oraz sukces dydaktyczny Uczelni.

Osiągnięcie celów szczegółowych projektu – czyli usprawnienie procesów administracyjnych i technicznych poprzez rozwój kwalifikacji oraz zwiększenie odporności organizacyjnej – realizowane będzie poprzez zaawansowany program szkoleniowy, który został podzielony na cztery kluczowe obszary transformacji.

Pierwszym z nich jest nowoczesne zarządzanie i organizacja, w ramach którego rozwijane będą kluczowe kompetencje operacyjne. Obejmuje on szkolenia z zakresu zarządzania kryzysowego w Uczelni, zarządzania zmianą z wykorzystaniem inteligencji emocjonalnej oraz zarządzania międzypokoleniowego, a także wdrożenia nowoczesnych metodyk zwinnych i projektowych.

Drugi obszar koncentruje się na cyfryzacji, IT i analizie danych, stanowiąc główny trzon cyfrowej rewolucji procesów akademickich. Szkolenia

koncentrować się będą na obsłudze systemu USOS, nauce zaawansowanych narzędzi technicznych (w tym m.in. programowaniu w języku Python), narzędziach służących do analizy danych, tworzeniu raportów i wizualizacji oraz cyberbezpieczeństwie.

Trzeci filar stanowi e-administracja, finanse i komunikacja, odpowiadające na potrzebę obecności nowoczesnej uczelni w sieci. Tematyka szkoleń dotyczy tworzenia plików PDF zgodnie ze standardami dostępności WCAG, obsługi programów graficznych, optymalizacji stron internetowych oraz profesjonalnego prowadzenia mediów społecznościowych instytucji. W obszarze operacyjnym program obejmuje dodatkowo strategię zarządzania zamówieniami publicznymi, majątkiem trwałym, wartościami niematerialnymi w organizacji oraz nowoczesne wykorzystanie sztucznej inteligencji – również w zamówieniach publicznych i księgowości.

Ostatnim, czwartym obszarem jest zielona transformacja i ekologia, będąca bezpośrednią odpowiedzią na wyzwania klimatyczne. W tym zakresie zaplanowano realizację tematów skupionych wokół celów zrównoważonego rozwoju, edukacji klimatycznej, nowoczesnego zarządzania odpadami, ograniczania emisji gazów cieplarnianych oraz skutecznych metod zmniejszania śladu węglowego w codziennym funkcjonowaniu całej Uczelni.

Transformacja cyfrowa to nie tylko zakup nowoczesnego sprzętu, ale przede wszystkim optymalizacja wewnętrznych procesów administracyjnych. Zaawansowane narzędzia cyfrowe skutecznie eliminują zbędną biurokrację oraz skracają czas procesowania dokumentacji.

Realizacja projektu odpowiada na strategiczne potrzeby Uczelni w zakresie profesjonalizacji procesów zarządzania i administracji. Dynamiczne zmiany w otoczeniu prawnym, technologicznym i społecznym wymagają bowiem nowoczesnych kompetencji, wdrażania cyfrowych narzędzi oraz standardów zrównoważonego rozwoju.

Fundusze Europejskie
dla Rozwoju Społecznego

Rzeczpospolita
Polska

Dofinansowane przez
Unię Europejską

dr n. med. Małgorzata Bujnowska

prodziekan ds. nauki i organizacji

Wydział Nauk o Zdrowiu

Rok dynamicznych zmian na Wydziale Nauk o Zdrowiu ANS AS

Miniony rok akademicki był dla Wydziału Nauk o Zdrowiu ANS AS okresem intensywnego rozwoju, licznych inicjatyw naukowych, dydaktycznych i społecznych oraz zmian organizacyjnych. Powołanie nowych władz Wydziału otworzyło kolejny etap funkcjonowania jednostki, której celem jest dalszy rozwój oferty dydaktycznej, współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym oraz podnoszenie jakości kształcenia.

Obecnie Wydział prowadzi kształcenie na kierunkach: pielęgniarstwo, ratownictwo medyczne, dietetyka, kosmetologia oraz techniki dentystyczne. Każdy z nich odpowiada na aktualne potrzeby rynku pracy i systemu ochrony zdrowia, przygotowując wysoko wykwalifikowanych specjalistów.

Istotnym elementem działalności Wydziału są również studenckie koła naukowe, które umożliwiają studentom rozwijanie zainteresowań, prowadzenie badań naukowych oraz udział w konferencjach i projektach badawczych. Dzięki ich aktywności studenci zdobywają doświadczenie wykraczające poza standardowy program studiów.

Jednym z najważniejszych wydarzeń naukowych była VII Ogólnopolska Konferencja Naukowa „Zdrowie dla Regionu”, która odbyła się pod hasłem „W trosce o dobrostan społeczeństwa”. Wydarzenie zgromadziło przedstawicieli środowiska naukowego oraz praktyków ochrony zdrowia, stając się miejscem wymiany doświadczeń, prezentacji wyników badań oraz dyskusji nad współczesnymi wyzwaniami medycyny i zdrowia publicznego.

Rok akademicki 2025/2026 obfitował również w liczne wydarzenia skierowane do studentów oraz mieszkańców regionu. Zorganizowano akcję „Święta ze Zdrowiem”, podczas której promowano profilaktykę zdrowotną i zdrowy styl życia. Dużym zainteresowaniem cieszyła się również akcja honorowego krwiodawstwa, podczas której studenci i pracownicy Uczelni mogli podzielić się najcenniejszym darem – krwią.

Wydział nie zapominał także o rozwoju zawodowym studentów i kadry. Dla studentów ratownictwa medycznego oraz ratowników medycznych

organizowano dodatkowe szkolenia praktyczne, umożliwiające doskonalenie umiejętności niezbędnych podczas pracy w systemie Państwowego Ratownictwa Medycznego.

Pracownicy oraz studenci aktywnie promowali ofertę edukacyjną podczas dni otwartych Uczelni, prezentując nowoczesne pracownie, Centrum Symulacji Medycznej oraz możliwości rozwoju na kierunkach medycznych. Wydział angażował się również w wydarzenia integracyjne i społeczne, czego przykładem była organizacja Dnia Kobiet, przygotowanego z myślą o mieszkankach Wałbrzycha.

Na uwagę zasługuje także rozwój współpracy międzynarodowej. Wydział rozszerza kontakty z zagranicznymi partnerami, w tym ze szkołą Vyšší odborná škola Zdravotnická, Střední Zdravotnická škola a Obchodní Akademie, Trutnov w Czechach, co otwiera nowe możliwości wymiany doświadczeń, realizacji wspólnych przedsięwzięć dydaktycznych i naukowych oraz rozwoju mobilności studentów i kadry.

Miniony rok pokazał, że Wydział Nauk o Zdrowiu ANS AS rozwija się niezwykle dynamicznie. Sukcesy naukowe, bogata oferta wydarzeń, aktywność studentów oraz rozwój współpracy z partnerami krajowymi i zagranicznymi świadczą o konsekwentnie realizowanej strategii rozwoju. Nie byłoby to możliwe bez zaangażowania władz Wydziału, pracowników oraz studentów, którzy wspólnie budują nowoczesny ośrodek kształcenia medycznego odpowiadający na potrzeby współczesnego systemu ochrony zdrowia.

Fot. 1. Studenci podczas akcji „Masz to we krwi” organizowanej na terenie ANS AS

mgr Agnieszka Wach

opiekun Studenckiego Koła Naukowego „Monovette”
Wydział Nauk o Zdrowiu

„Monovette” – studencka inicjatywa w służbie nauki i pielęgniarstwa

Studenckie Koło Naukowe „Monovette” to przestrzeń, w której akademicka wiedza spotyka się z praktyką, a pielęgniarstwo staje się nie tylko kierunkiem studiów, lecz także sposobem aktywnego działania na rzecz zdrowia lokalnej społeczności. W roku akademickim 2025/2026 pracami Koła kierował zarząd w składzie: Krystian Derdzikowski – przewodniczący, Izabela Żuławnik oraz Ewelina Szlachta. Działalność Koła rozwijano przy wsparciu opiekunów i w związku z misją Akademii Nauk Stosowanych Angelusa Silesiusa: „kształcić praktycznie, odpowiedzialnie i blisko realnych potrzeb otoczenia”.

Najważniejszą ideą „Monovette” jest uczenie się poprzez działanie. Studenci pielęgniarstwa, uczestnicząc w wydarzeniach edukacyjnych, profilaktycznych i społecznych, rozwijają kompetencje, których nie da się w pełni zdobyć wyłącznie podczas zajęć teoretycznych. Są to między innymi komunikacja z pacjentem i jego rodziną, prowadzenie edukacji zdrowotnej, wykonywanie podstawowych pomiarów, reagowanie w sytuacjach nagłych, praca zespołowa oraz umiejętność dostosowania języka do potrzeb odbiorców.

W mijającym roku akademickim członkowie Koła zrealizowali szereg inicjatyw pokazujących, jak szerokie może być współczesne pielęgniarstwo. Podczas wydarzeń „Święta ze Zdrowiem” i „Mikołajkowa Akademia Inspiracji” połączono działania integracyjne, motywacyjne i charytatywne. Studenci przygotowywali kartki świąteczne oraz zachęcali mieszkańców do tworzenia życzeń i afirmacji, które następnie trafiły do pacjentów wałbrzyskiego szpitala. Był to ważny gest przypominający, że opieka nad człowiekiem obejmuje także obecność, rozmowę i troskę o dobrostan psychiczny.

Istotną częścią aktywności Koła jest pierwsza pomoc i edukacja w zakresie stanów nagłych. W ramach wydarzenia „Bezpieczne Ferie” studenci prowadzili warsztaty dla dzieci i młodzieży, ucząc zasad resuscytacji krążeniowo-oddechowej, postępowania przy zadławieniach oraz bezpiecznych zachowań w okresie zimowym. Podobny charakter miało spotkanie z rodzinami przygotowującymi się do pełnienia funkcji rodzin zastępczych, podczas którego omawiano oparzenia, zranienia, zatrucia, alergie, wstrząsy

oraz nagłe sytuacje u dzieci. Dzięki pracy na fantomach uczestnicy mogli przećwiczyć konkretne procedury.

„Monovette” konsekwentnie rozwija także działania z obszaru zdrowia publicznego. Podczas 34. Finału Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy członkowie Koła przygotowali stanowisko „Zdrowotne nawyki miasta – mapa czynników prozdrowotnych i antyzdrowotnych”. Uczestnicy nanosili na schematyczną mapę miejsca sprzyjające aktywności, regeneracji i poczuciu bezpieczeństwa, ale także te, które kojarzą się ze stresem, z hałasem czy pośpiechem. Była to forma edukacji pokazująca, że zdrowie zależy nie tylko od indywidualnych wyborów, lecz także od środowiska, w którym mieszkamy, uczymy się i pracujemy.

Profilaktyka i promocja zdrowia są jednym z najbardziej rozpoznawalnych obszarów działalności Koła. Podczas Dnia Kobiet – „Laboratorium Kobięcości” – studenci prowadzili instruktaż samobadania piersi, wykonywali podstawowe pomiary oraz prezentowali techniki oddechowe. Kontynuacją tej inicjatywy były warsztaty w III Liceum Ogólnokształcącym w Wałbrzychu poświęcone cyklowi menstruacyjnemu, antykoncepcji, wirusowi HPV oraz profilaktyce nowotworowej. W czasie Dni Otwartych ANS AS Koło promowało kierunek pielęgniarstwo, prowadziło edukację dotyczącą glikemii oraz instruktaż samobadania piersi i jąder. Podczas akcji „Bezpieczny Motocyklista” studenci poruszali temat profilaktyki raka prostaty, badań PSA, konsultacji urologicznych oraz znaczenia wczesnego wykrywania chorób.

Działalność „Monovette” ma również wymiar humanistyczny i społeczny. Udział w Żonkilowej Kweście na rzecz Hospicjum im. św. Jana Pawła II w Wałbrzychu pozwolił studentom wspierać ideę opieki paliatywnej i bezinteresownej pomocy osobom chorym. To doświadczenie wpisuje się w wartości pielęgniarские: empatię, odpowiedzialność, szacunek dla godności człowieka oraz gotowość bycia obok pacjenta także wtedy, gdy leczenie przyczynowe ustępuje miejsca opiece i łagodzeniu cierpienia.

Siłą Koła jest różnorodność działań. „Monovette” raz jest stoiskiem profilaktycznym, innym razem zespołem prowadzącym warsztaty, grupą wolontariuszy, ambasadorkami kierunku pielęgniarstwo albo moderatorami rozmowy o zdrowiu publicznym. Dzięki temu studenci uczą się projektowania interwencji, planowania komunikatów edukacyjnych, pracy z różnymi grupami odbiorców oraz odpowiedzialnego prowadzenia działań w przestrzeni publicznej.

Rok akademicki 2025/2026 pokazał, że „Monovette” jest kołem aktywnym, odpowiedzialnym i potrzebnym. Jego członkowie potrafią przekładać wiedzę

akademicką na konkretne działania, angażować się w życie miasta i budować pozytywny wizerunek studentów pielęgniarstwa ANS AS. To inicjatywa, która uczy, integruje i przypomina, że nauka najlepiej służy człowiekowi wtedy, gdy wychodzi poza mury uczelni.

dr hab. Kamil Glinka, prof. ANS AS

Wydział Nauk Społecznych i Technicznych

„Akademia STEM”

„Akademia STEM” obejmuje cykl innowacyjnych warsztatów, których celem jest upowszechnianie wiedzy, umiejętności i kompetencji STEM (*Science, Technology, Engineering, Mathematics*) wśród młodzieży szkół ponadpodstawowych subregionu wałbrzyskiego. Warsztaty odpowiadają na aktualne potrzeby i oczekiwania młodzieży, która staje przed wyborem kierunków studentów, a w dalszej perspektywie – swojego miejsca na dynamicznym rynku pracy. Zgodnie z przyjętym podejściem metodycznym „Akademia STEM” jest ukierunkowana na:

- ◆ praktyczne uczenie się przez eksperymenty i rozwiązywanie realnych problemów;
- ◆ nowoczesną i wieloaspektową integrację nauk przyrodniczych, technologii i matematyki;
- ◆ stosowanie aktywizujących metod uczenia się opartych na pracy zespołowej i zorientowanej na zadania współpracy;
- ◆ kształtowanie zdolności do aktywnej analizy rynku edukacyjnego i rynku pracy, w obszarach odpowiadających celom i metodykom STEM.

Jak wynika z opracowań publikowanych przez Ministerstwo Edukacji Naukowej (MEN) oraz Dolnośląskie Kuratorium Oświaty (DKO), wiedza, umiejętności i kompetencje STEM odgrywają kluczową rolę w edukacji XXI wieku, zorientowanej na aktywne i refleksyjne wykorzystanie technologii w procesie kształcenia na potrzeby regionalnego rynku pracy. Z uwagi na obiektywne uwarunkowania metodyczne i organizacyjne wdrożenie celów i metodyk STEM jest jednak sporym wyzwaniem dla szkół ponadpodstawowych. „Akademia STEM” wychodzi naprzeciw temu wyzwaniu, wzbogacając – w wymierny sposób – proces kształcenia młodzieży szkół ponadpodstawowych subregionu wałbrzyskiego.

W ramach „Akademii STEM” przygotowano ofertę pięciu różnych warsztatów realizowanych w zależności od preferencji i wyborów uczniów szkół ponadpodstawowych subregionu wałbrzyskiego. Są to:

- ◆ Warsztat 1. Inteligentne roboty – od konstrukcji do autonomii.
- ◆ Warsztat 2. Mikroskopowy świat.
- ◆ Warsztat 3. Smart City i Smart Village XXI wieku.
- ◆ Warsztat 4. Ekologia i zrównoważony rozwój.
- ◆ Warsztat 5. Drony – od pilotażu do misji badawczej.

Każdy z nich łączy w sobie cele i metodyki STEM. Co ważne, każdy warsztat jest osadzony w kontekście funkcjonowania (aspekty gospodarcze, społeczne, ekologiczne i/lub technologiczne) subregionu wałbrzyskiego.

AKADEMIA STEM

EDUKACJA STEM W AKADEMII NAUK STOSOWANYCH ANGELUSA SILESIUSA W WAŁBRZYCHU!

INNOWACYJNE WARSZTATY DLA UCZNIÓW SZKÓŁ PONADPODSTAWOWYCH SUBREGIONU WAŁBRZYSKIEGO:

- ◆ INTELIGENTNE ROBOTY – OD KONSTRUKCJI DO AUTONOMII
- ◆ MIKROSKOPOWY ŚWIAT
- ◆ SMART CITY I SMART VILLAGE XXI WIEKU
- ◆ EKOLOGIA I ZRÓWNOWAŻONY ROZWÓJ
- ◆ DRONY – OD PILOTAŻU DO MISJI BADAWCZEJ

SZCZEGÓŁY I ZAPISY:
AKADEMIA NAUK STOSOWANYCH ANGELUSA SILESIUSA W WAŁBRZYCHU
WNST@ANS.EDU.PL

**DOLNY
ŚLĄSK**

DOFINANSOWANO ZE ŚRODKÓW BUDŻETU
SAMORZĄDU WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO
www.dolnyslask.pl

Zadanie współfinansowane ze środków budżetu Samorządu Województwa Dolnośląskiego

dr hab. Kamil Glinka, prof. ANS AS

Wydział Nauk Społecznych i Technicznych

Międzynarodowa Konferencja Naukowa „Administracja publiczna 4.0. Inteligentne rozwiązania dla regionu”

Konferencja, która obędzie się 26 października 2026 r., odpowiada na kluczowe potrzeby i oczekiwania tak środowiska akademickiego, jak i środowiska praktyków województwa dolnośląskiego w obszarze pogłębienia i aktualizacji wiedzy oraz kształtowania umiejętności i kompetencji związanych z wykorzystaniem technologii 4.0 (tj. inteligentnej automatyzacji, systemów agregacji danych oraz narzędzi cyfrowych) przez samorządy terytorialne w toku programowania i realizowania rozwoju regionu. Chodzi w szczególności o:

- ◆ umożliwienie prezentacji (w formie referatu) wyników prowadzonych badań naukowych i dyskusji nad tymi wynikami,
- ◆ rozwijanie umiejętności interdyscyplinarnej debaty angażującej środowisko akademickie i środowisko praktyków,
- ◆ pogłębienie i aktualizację kompetencji metodologicznych,
- ◆ możliwość wysłuchania wystąpień i debat o potencjale aplikacyjnym (praktycznym).

Za sprawą podejmowanej problematyki (tematem są działania samorządu terytorialnego prowadzone w oparciu o technologię 4.0 na rzecz rozwoju regionu) konferencja wypełnia lukę badawczą i wdrożeniową (technologia 4.0 jest zarówno wyzwaniem, jak i szansą dla samorządów terytorialnych). Konferencja umożliwia wymianę wiedzy, doświadczeń i opinii pomiędzy środowiskiem akademickim a środowiskiem praktyków, które podejmują działania na rzecz rozwoju regionu.

W ramach konferencji zaplanowano:

- ◆ sesję plenarną z udziałem zaproszonych gości/ekspertów o uznanym dorobku naukowym w obszarze problematyki konferencji, reprezentujący krajowe i/lub zagraniczne ośrodki;
- ◆ sesje tematyczne w języku polskim/języku angielskim;
- ◆ sesję metodologiczną dla studentów/doktorantów – umożliwiającą nabycie wiedzy i doskonalenie umiejętności w zakresie metodologii badań naukowych z udziałem pracowników naukowych.

Konferencja jest częścią oficjalnego kalendarza wydarzeń organizowanych w ramach obchodów 600-lecia Miasta Wałbrzycha. Swój udział zapowiedzieli wybitni znawcy problematyki reprezentujący czołowe polskie uczelnie wyższe oraz przedstawiciele administracji samorządowej.

Zadanie współfinansowane ze środków budżetu Samorządu Województwa Dolnośląskiego

lic. Julia Stec

przewodnicząca Samorządu Studenckiego ANS AS

Studenci jako współtwórcy życia akademickiego

Samorząd Studencki ANS AS tworzą obecnie studenci kierunków: administracja, pielęgniarstwo, dietetyka oraz techniki dentystyczne. Jego aktualny skład został wyłoniony pod koniec stycznia bieżącego roku w drodze przeprowadzonych wyborów. Przewodniczącą Samorządu Studenckiego została Julia Stec, która powołała osoby pełniące pozostałe funkcje w jego strukturze. I wiceprzewodniczącą została Ksenia Preis, II wiceprzewodniczącą – Wiktoria Podleśna, sekretarz – Karolina Sieradzka, a skarbnikiem został Adrian Grabowski. Od tamtej pory Samorząd wychodzi z inicjatywą integrowania wszystkich studentów Uczelni.

Swoją działalność Samorząd Studencki ANS AS rozpoczął od organizacji speed datingu – wydarzenia integracyjnego, którego celem było stworzenie przestrzeni do poznania się studentów i nawiązania nowych relacji. Spotkanie odbyło się w uczelnianej Bibliotece, przy wsparciu jej kierownictwa. Uczestnicy zostali podzieleni na grupy zgodnie z oznaczeniami kolorystycznymi i zajęli przygotowane miejsca, co umożliwiło sprawną organizację krótkich rozmów. Duże zainteresowanie wydarzeniem oraz pozytywny odbiór wśród studentów potwierdziły potrzebę realizacji kolejnych inicjatyw integracyjnych.

Kolejnym wydarzeniem zorganizowanym przez Samorząd Studencki było „ANS Ma Talent”, które odbyło się 22 kwietnia 2026 roku. Inicjatywa miała na celu prezentację oraz wyłonienie osób posiadających różnorodne talenty – zarówno wśród studentów Uczelni, jak i uczniów szkół średnich z Wałbrzycha. Wydarzenie zostało zorganizowane w Audytorium Novum im. Elżbiety Łonc w budynku C. Przestrzeń wydarzenia została przygotowana w charakterystycznej dla Uczelni kolorystyce, a aula została udekorowana balonami nawiązującymi do identyfikacji wizualnej Akademii. W skład jury oceniającego występy weszli członkowie Samorządu Studenckiego. Na widowni zasiedli studenci naszej Uczelni oraz dr Justyna Jaskólska – prorektor ds. studentów i jakości kształcenia, a także dr Piotr Sylwestrzak – kanclerz ANS AS. Konkurs wygrał student Kacper Dębski, prezentujący układ taneczny. Największą niespodzianką dla uczestników była możliwość wystąpienia w roli supportu na tegorocznych Juwenaliach.

Jako Samorząd Studencki podejmujemy działania mające na celu aktywizację społeczności akademickiej, inspirowanie studentów do angażowania się w różnorodne inicjatywy oraz promocję naszej Alma Mater. W ramach tych działań przewodnicząca wraz z dwiema wiceprzewodniczącymi odwiedziły Zespół Szkół Mechanicznych im. Mikołaja Kopernika w Świdnicy, aby zaprezentować ofertę edukacyjną Uczelni oraz przybliżyć jej działalność. Spotkanie było doskonałą okazją do rozmowy z młodzieżą, która stoi przed wyborem dalszej ścieżki kształcenia i kariery zawodowej. Podczas wydarzenia przedstawiono dostępne kierunki studiów oraz inicjatywy realizowane przez Uczelnię, umożliwiając uczniom lepsze poznanie możliwości związanych z dalszą edukacją w ANS AS.

W trosce o integrację społeczności akademickiej oraz wzmacnianie relacji pomiędzy studentami, wykładowcami i władzami Uczelni Samorząd Studencki zainicjował organizację plebiscytu „The Best of ANS AS”. Pomysł na jego realizację powstał podczas spotkań członków Samorządu, a sama nazwa została wypracowana w toku przygotowań do wydarzenia. W ramach

plebiscytu studenci zostali zaproszeni do udziału w ankiecie, której celem było wyłonienie laureatów spośród pracowników Uczelni. Zwycięzcy otrzymali pamiątkowe statuetki oraz dyplomy, a wydarzenie zgromadziło licznie przybyłych studentów. Gala została przygotowana w konwencji uroczystości wręczenia nagród filmowych, nawiązującej do gali Oscarów. Dzięki zaangażowaniu organizatorów udało się stworzyć wyjątkową oprawę wydarzenia, w tym wykorzystać czerwony dywan udostępniony przez Salę Senatu. Plebiscyt spotkał się z bardzo pozytywnym odbiorem społeczności akademickiej i został uznany za jedno z najbardziej udanych wydarzeń studenckich zorganizowanych na Uczelni. Obecnie rozważana jest organizacja kolejnej edycji tego przedsięwzięcia.

Największym wydarzeniem roku akademickiego 2025/2026 były niewątpliwie wałbrzyskie Juwenalia, współorganizowane z Uniwersytetem Medycznym im. Piastów Śląskich we Wrocławiu filia w Wałbrzychu oraz Politechniką Wrocławską filia w Wałbrzychu. Przez dwa dni – 28-29 maja – staraliśmy się ubarwić Wałbrzych kolorami naszych uczelni. 28 maja, po przemarszu studentów pod Urząd Miasta, odbyła się gra terenowa, a następnie można było się udać na kino plenerowe, w którym wyświetlono kultowy już „Dzień świra”. 29 maja arena wydarzeń przeniosła się do Centrum Nauki, Kultury i Sztuki Stara Kopalnia, gdzie działający w kołach naukowych studenci prezentowali swoje umiejętności i zachęcali mieszkańców Wałbrzycha do poznania ANS AS. W ramach organizacji Juwenaliów Samorząd Studencki przygotował również dodatkową inicjatywę w postaci loterii, w której uczestnicy mogli zdobyć uczelniane gadżety po odwiedzeniu poszczególnych stoisk. Wydarzenie cieszyło się dużym zainteresowaniem społeczności akademickiej. Główną atrakcją tegorocznych Juwenaliów był koncert zespołu Happysad, natomiast część rozrywkową po zakończeniu koncertu poprowadził DJ Paweł Wawrzyńczyk. Wydarzenie spotkało się z pozytywnym odbiorem uczestników, a zgłaszane uwagi dotyczyły wyłącznie zbyt krótkiego czasu jego trwania.

Jedną z cyklicznych inicjatyw organizowanych przez Samorząd Studencki jest „Wieczór Gier Planszowych”, odbywający się w strefie chillout w budynku B ANS AS. Celem wydarzenia jest integracja społeczności akademickiej oraz stworzenie przestrzeni do wspólnego spędzania czasu poza zajęciami dydaktycznymi. Inicjatywa ma na celu podkreślenie, że życie akademickie obejmuje nie tylko proces kształcenia, ale również budowanie relacji i aktywne uczestnictwo w wydarzeniach uczelnianych. Kolejne edycje spotkań cieszą się coraz większym zainteresowaniem studentów, co jest efektem przyjaznej atmosfery oraz różnorodności gier udostępnianych między innymi przez uczelnianą Bibliotekę.

ORGANIZACJA

Warto również wspomnieć o zawodach sportowych, które odbywają się cyklicznie. Mimo że wydarzenia te nie są organizowane bezpośrednio przez Prezydium Samorządu Studenckiego, z zaangażowaniem wspieramy ich promocję oraz służymy organizatorom pomocą i doradztwem. Staramy się również aktywnie uczestniczyć w tych inicjatywach i być obecni podczas ich realizacji, wspierając tym samym rozwój życia studenckiego na Uczelni.